

សេចក្តីអធិប្បាយនៃកិច្ចការ

បណ្ឌិត Yune Sun Park

អ្នកបកប្រែ White Young Jeon

Cambodia Reformed Faith Institute

បុព្វបទ

គ្រូខាងវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំ វេជ្ជបណ្ឌិត Yune Sun Park (1905 -1988) គឺជាគំរូរបស់ខ្ញុំអំពីទ្រឹស្តីកំណែទម្រង់ និងជីវិតបូជាសាសនាបរិសុទ្ធនៅក្នុងកិច្ចបម្រើផ្សាយរបស់ខ្ញុំ ពីព្រោះព្រះបានដឹកនាំខ្ញុំទៅរកទ្រង់នៅក្នុងសម័យនៃថ្នាក់សិក្ខាសាលាខាងទ្រឹស្តីរបស់ខ្ញុំ មហាវិទ្យាល័យ Chong Shin Bible College និង Hapdong Theological Seminary នៅកូរ៉េខាងត្បូង និងសិក្ខាសាលា Westminster California (D. Min 1906) នៅសហរដ្ឋអាមេរិក។ បន្ទាប់មក ចិត្តខ្ញុំប្រាថ្នាចង់យកតម្រាប់តាមការលះបង់ដ៏ស្មោះត្រង់របស់គាត់ ដើម្បីបម្រើបេសកកម្មរបស់ព្រះ។ ឥឡូវនេះអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានៅប្រទេសកម្ពុជាដែរ ខ្ញុំចង់ឱ្យគាត់ដូចគាត់ក្នុងកិច្ចបម្រើផ្សាយរបស់ខ្ញុំជាបន្តបន្ទាប់ ពីព្រោះខ្ញុំស្រឡាញ់ចិត្តស្មោះត្រង់របស់គាត់ចំពោះបទគម្ពីរ។

អាស្រ័យហេតុនេះ បើយោងតាមការស្ទង់ស្វែងក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំចង់ឃើញពិភពលោកនៃការយល់ដឹងអំពីការលះបង់របស់គាត់ចំពោះព្រះគម្ពីរ ដើម្បីដាំទ្រឹស្តី ជំនឿរបស់គាត់ និងភ្លើងរស់ឡើងវិញរបស់គាត់នៅក្នុងវិស័យបេសកកម្មកម្ពុជា។ ជាលទ្ធផល ខ្ញុំផ្ដោតលើកិច្ចបម្រើផ្សាយ។ ជាដំបូង ខ្ញុំបានបកប្រែ Biblical Theology and Reformed Dogmatic ទៅជាភាសាអង់គ្លេស ហើយខ្ញុំបានបកប្រែ 68 ធម្មទេសនានៅក្នុងវិវរណៈអត្ថាធិប្បាយរបស់គាត់ទៅជាភាសាអង់គ្លេស ដើម្បីរៀបចំបកប្រែជាភាសាខ្មែរសម្រាប់ព្រះវិហារកម្ពុជាដោយក្រុមបកប្រែរបស់ខ្ញុំ។

ក្នុងអំឡុងពេលដែលខ្ញុំបានបកប្រែធម្មទានរបស់គាត់; ខ្ញុំបានឃើញចំណង់ចំណូលចិត្តដ៏អស្ចារ្យដែលត្រូវរបស់ខ្ញុំស្រឡាញ់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ជាបទគម្ពីរអស់ពីចិត្ត។ ខ្ញុំអាចធ្វើឱ្យប្រាកដថាយល់ពីទំហំដ៏ខ្ពស់ខាងវិញ្ញាណរបស់គាត់ដើម្បីចាត់ទុកសេចក្តីពិត។ ហើយខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាការអធិប្បាយរបស់គាត់គឺដូចជាកំណប់ទ្រព្យដ៏មានតម្លៃនៃសេចក្តីពិតក្នុងសម័យបច្ចុប្បន្ន។ ខ្ញុំរីករាយនឹងចែករំលែកធម្មទេសនាចំនួន ៣៣ នៃគម្ពីរកិច្ចការក្នុងអធិប្បាយរបស់ព្រះអង្គដែលបានបកប្រែជាភាសាអង់គ្លេស។ ក្នុងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ខ្ញុំមានគម្រោងចែករំលែកការបង្រៀនរបស់គាត់ តាមរយៈការបកប្រែអត្ថាធិប្បាយរបស់គាត់សម្រាប់ក្រុមជំនុំកម្ពុជា។ ហើយខ្ញុំក៏មានគម្រោងខ្លះដើម្បីចែករំលែកការយល់ដឹងរបស់គាត់អំពីបទគម្ពីរដល់គ្រិស្តបរិស័ទកម្ពុជាទាំងអស់ ដោយបើកសិក្ខាសាលា Jung Am ។

សូមព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់គង់នៅជាមួយអ្នកអាន ដើម្បីចូលទៅក្នុងពិភពនៃភាពជាព្រះរបស់ Jung Aim តាមរយៈធម្មទេសនារបស់គាត់។

ថ្ងៃទី 12 ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ 2023

នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ

លោកបណ្ឌិត White Young Jeon ប្រធាន CRFI

លំដាប់នៃធម្មទេសនា

សេចក្តីអធិប្បាយ 1 ធ្វើជាសាក្សី (កិច្ចការ 1:6-8)

សេចក្តីអធិប្បាយ 2 ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមើលស្ថានសួគ៌? (កិច្ចការ 1:9-11)

សេចក្តីអធិប្បាយ 3 កិច្ចការនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដូចជាអណ្តាតភ្លើង (កិច្ចការ 2:1-4)

សេចក្តីអធិប្បាយ 4 សេចក្តីជំនឿរបស់អំប្រាហាំ អ៊ីសាក និងយ៉ាកុប (កិច្ចការ 3:13)

សេចក្តីអធិប្បាយ 5 ប្រព័ន្ធនៃដង្វាយធួន ដែលព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានបង្កើតឡើង (កិច្ចការ ៣:១៤-១៥)

សេចក្តីអធិប្បាយ 6 អាកប្បកិរិយាចំពោះភាពអស្ចារ្យ (កិច្ចការ ៣:១-២៦)

សេចក្តីអធិប្បាយ 7 លក្ខណៈដែលសាវកពេត្រូវប្រតិបត្តិការផ្សាយដំណឹងល្អ (កិច្ចការ ៤:៥-១២)

សេចក្តីអធិប្បាយ 8 លក្ខណៈនៃសាសនាចក្រសម័យដើម (កិច្ចការ ៥:១២-៤២)

សេចក្តីអធិប្បាយ 9 ចូរយើងលះបង់ខ្លួនយើងដើម្បីអធិស្ឋាន និងផ្សាយព្រះបន្ទូលរបស់ ព្រះ (កិច្ចការ ៦:១-៤)

សេចក្តីអធិប្បាយ 10 ជីវិតនៃសេចក្តីជំនឿរបស់យូសែប (កិច្ចការ ៧:៩-១៣)

សេចក្តីអធិប្បាយ 11 ស្នេធានស្លាប់ដោយការគប់ដុំថ្ម (កិច្ចការ ៧:៥៤-៦០)

សេចក្តីអធិប្បាយ 12 ព្រះអង្គសង្គ្រោះដើម្បីថ្វាយដង្ហាយធួន (កិច្ចការ 8:32-35)

សេចក្តីអធិប្បាយ 13 ការប្រែចិត្តរបស់សូល (កិច្ចការ 9:1-9)

សេចក្តីអធិប្បាយ 14 អាថ៌កំបាំងនៃក្រុមជំនុំ ការរីកចម្រើន (កិច្ចការ 9:31)

សេចក្តីអធិប្បាយ 15 ចង់បានព្រះគុណ (កិច្ចការ ១០:២៤-៣៣)

សេចក្តីអធិប្បាយ 16 ក្រុមជំនុំជួយគ្នាទៅវិញទៅមក (កិច្ចការ ១១:១-៣០)

សេចក្តីអធិប្បាយ 17 Banaba ជាគ្រូគង្វាល (កិច្ចការ 11:19-20)

សេចក្តីអធិប្បាយ 18 គ្រានៃការសាកល្បង និងការអធិស្ឋាន (កិច្ចការ 12:1-11)

សេចក្តីអធិប្បាយ 19 អំណាចនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ (Act 14:1-10)

សេចក្តីអធិប្បាយ 20 អំពីការយល់ដឹងអំពីវិវរណៈនៃព្រះដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងពិភពធម្មជាតិ (កិច្ចការ 14:14-18)

សេចក្តីអធិប្បាយ 21 នៃការសម្អាតចិត្ត (កិច្ចការ ១៥:៩)

សេចក្តីអធិប្បាយ 22 អំពីការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ (កិច្ចការ ១៧:១-៤)

សេចក្តីអធិប្បាយ 23 ការសម្រាលទុក្ខដែលប៉ុលបានទទួលនៅកូរិនថូស (កិច្ចការ ១៨:១-១៧)

សេចក្តីអធិប្បាយទី 24 សេចក្តីជំនឿដ៏មានអានុភាព (កិច្ចការ ៣:១៣)

សេចក្តីអធិប្បាយ 25 លោហិតរបស់ ព្រះគ្រីស្ទ (កិច្ចការ 20:28)

សេចក្តីអធិប្បាយ 26 អំពីអ្វីដែលគ្រូគង្វាលត្រូវហាមឃាត់ (កិច្ចការ 20:17-35)

សេចក្តីអធិប្បាយ 27 ប៉ុលមានការធានាក្នុងគ្រាទុក្ខលំបាក (កិច្ចការ ២១:២៧-៤០)

សេចក្តីអធិប្បាយ 28 ជីវិតពិតរបស់ប៉ុល (កិច្ចការ ២៤:១៤-១៥)

សេចក្តីអធិប្បាយ 29 ជំនឿ និងជីវិត (កិច្ចការ ២៤:១៤-១៦)

សេចក្តីអធិប្បាយ 30 សាសនា និងសេចក្តីសញ្ញា (កិច្ចការ ២៦:៦-៧)

សេចក្តីអធិប្បាយ 31 ការផ្សាយដំណឹងល្អរបស់ប៉ុលដល់អគ្រីប៉ា និងអេស្តេស (កិច្ចការ ២៦:២៤-២៩)

សេចក្តីអធិប្បាយ 32 ប៉ុល ជាជំនួយការ (កិច្ចការ ២៧:២២-៤៤)

សេចក្តីអធិប្បាយ 33 សេរីភាពក្នុងការចាប់ខ្លួនប៉ុល (កិច្ចការ 28:30-31)

សេចក្តីអធិប្បាយ 1 ធ្វើជាសាក្សី (កិច្ចការ 1:6-8)

1. សាក្សីមិនគួរពឹងផ្អែកលើថ្ងៃ។

យើងមិនអាចនិយាយបានថាការពិតដែលថាពួកសាវកបានសុំពេលវេលាដើម្បីស្តារអ៊ីស្រាអែលឡើងវិញបានចេញពីកណ្តាលនៃឱកាសនិងចំណុចកណ្តាលនៃវាសនា។ ប៉ុន្តែ លោកយេស៊ូបានផ្តល់ការប្រុងប្រយ័ត្នថាពួកគេមិនអាចត្រូវធ្លាក់ចុះក្នុងទំនោរបែបនេះឡើយ។ គ្រិស្តសាសនាបោះបោរជាកណ្តាលនៃឱកាស។ ធីម៉ូថេទី 2 4:2 បាននិយាយថា “សូមប្រកាសព្រះបន្ទូល។ ត្រៀមខ្លួននៅក្នុងរដូវកាលនិងក្រៅរដូវកាល; ស្តីបន្ទោស ស្តីបន្ទោស និងដាស់តឿន ដោយអត់ធ្មត់ និងបង្រៀន។ “។ ជាការត្រឹមត្រូវដែលយើងគួរតែទទួលខុសត្រូវពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដើម្បីទទួលយកការយាងមកជាលើកទីពីរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ វាមិនត្រឹមត្រូវទេដែលយើងដឹងថារឿងល្អ និងរឿងអាក្រក់របស់ខ្ញុំគឺអាស្រ័យលើថ្ងៃណាមួយ និងរដូវខ្លះ ហើយរង់ចាំពេលវេលានៃសុភមង្គល។

2. សាក្សីធ្វើការដោយអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

សាក្សីមិនដំណើរការដោយកាន់អំណាចនៃពិភពលោកនេះទេ ប៉ុន្តែធ្វើការដោយស្ម័គ្រចិត្តដោយអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ផ្ទុយទៅវិញ គាត់ធ្វើការដោយកិច្ចការនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ក្នុងការបៀតបៀន និងការមើលងាយ។ ខ្ញុំបានជួបគ្រូគង្វាល Smietes នៅ Amsterdam ក្នុងប្រទេសហូឡង់។ យោងតាមពាក្យរបស់គាត់ គាត់ និងម្តាយរបស់គាត់ត្រូវបានគេបៀតបៀននៅប្រទេសបែលហ្សិក ដើម្បីដាំព្រះវិហារដោយការលះបង់

បែបនេះ។ នោះគឺពួកគេបានទិញអគារមួយនៅ Burgge នៃប្រទេសបែលហ្សិក ហើយ
បានជួសជុល ហើយបន្ទាប់មកនៅក្នុងការថ្វាយបង្គំដំបូងនៅព្រះវិហារនេះ ឪពុករបស់
គាត់បានអធិប្បាយ ម្តាយរបស់គាត់ត្រូវបានច្រៀងជាទោល ហើយគាត់បានលេងសរីរា
ង្គ។ បុរសដែលចូលរួមនៅក្នុងព្រះវិហារគឺមានតែមនុស្សម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ ដែលគាត់ស្រវឹង
ស្រា ហើយអង្គុយនៅក្នុងព្រះវិហារក្នុងការបិទការថ្វាយបង្គំនោះ ក្រោយមកពួកគេបាន
ដឹងការពិតថា ប្រជាជនក្នុងតំបន់បានបញ្ជូនគាត់ទៅព្រះវិហារដើម្បីធ្វើឱ្យការប្រជុំបែកបា
ក់។

ថ្វីត្បិតតែមានមនុស្សជាច្រើននៅមុនថ្ងៃត្រូវបានអញ្ជើញឱ្យចូលរួមក្នុងព្រះវិហារ ប៉ុន្តែ
មនុស្សផ្ទុយគ្នាបានធ្វើឱ្យបុរសមិនព្រមចូលព្រះវិហារថ្វាយបង្គំនោះទេ មានតែអ្នកស្រវឹង
ប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចូលថ្វាយបង្គំ។ បន្ទាប់ពីថ្វាយបង្គំរួច បុរសប្រមឹកបាន
សន្យាថានឹងជឿលើព្រះយេស៊ូយ៉ាងខ្លាំង ហើយត្រឡប់ទៅវិញ។ ពិតជាបន្ទាប់ពីថ្ងៃនោះ
គាត់បានរស់នៅជាអ្នកជឿដ៏ស្មោះត្រង់បានយ៉ាងល្អពេញមួយជីវិតរបស់គាត់។ សូមយើង
ចងចាំពីការពិតថា កន្លែងនៃការបៀតបៀនគួរតែកើតឡើង ជាកិច្ចការនៃព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធជាពិសេស ។ ពេត្រុសទី 4:14 បាននិយាយថា “ប្រសិនបើអ្នកត្រូវបានគេប្រមាថ
ចំពោះព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ នោះអ្នកបានពរហើយ ពីព្រោះព្រះវិញ្ញាណនៃសិរីល្អ និងរបស់
ព្រះសណ្ឋិតលើអ្នក”។ ផ្នែកនៃសាក្សីនៃដំណឹងល្អ គឺមិនមែនដើម្បីមានអំណាចនៅក្នុង
ពិភពលោកទេ ប៉ុន្តែជួនកាលទទួលបានរបស់ដែលគេលួច និងការបៀតបៀន។

សេចក្តីអធិប្បាយ 2 ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមើលទៅស្ថានសួគ៌? (កិច្ចការ 1:9-11)

ពេលព្រះយេស៊ូវបានឡើងទៅស្ថានសួគ៌ អ្វីដែលពួកសិស្សមើលទៅស្ថានសួគ៌គឺជារបស់ធម្មជាតិ។ ប៉ុន្តែការធ្វើដូច្នេះជាយូរមកហើយ ទេវតាបានព្រមាន។ ពាក្យរបស់ទេវតា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នកឈរមើលទៅស្ថានសួគ៌?" រួមបញ្ចូលការបង្រៀនដូចខាងក្រោម។

1. ការយាងឡើងរបស់ព្រះយេស៊ូវបានផ្តល់ការសម្រាលទុក្ខដល់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់។

ការដែលពួកអ្នកកាន់តាមលោកមើលទៅស្ថានសួគ៌បានបង្ហាញពីការខកចិត្តមួយយ៉ាងដូច្នេះ ទេវតាពីរូបប្រាប់ពួកគេមិនត្រូវការអាកប្បកិរិយាបែបនេះទេ។

1) សម្រាប់ព្រះយេស៊ូវបានលើកឡើងស្ថានសួគ៌ស្នាក់នៅទីនោះដោយផ្ទាល់និងធ្វើការវាគ្មជាតិសង្ឃឹមសម្រាប់អ្នកជឿ។ នោះគឺជាពាក្យថា “ព្រះយេស៊ូវនេះដែលត្រូវបានលើកឡើងពីអ្នកទៅស្ថានសួគ៌” (οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναλημφθεὶς ἔεις τὸν οὐρανόν.) រួមបញ្ចូលទាំងអត្ថន័យនៃការលើកព្រះយេស៊ូវដូចគ្នា ទោះបីជាទ្រង់គង់នៅស្ថានសួគ៌ក៏ដោយ។ ព្រះយេស៊ូវដែលបានពិសោធបុរសជាបងប្អូនរបស់គាត់ត្រូវបានលើកឡើងលើមេឃ។ ការពិតដែលថាគាត់មិនផ្លាស់ប្តូរ ហើយនៅដដែល ផ្តល់ការល្អងលោម និងក្តីសង្ឃឹមដល់អ្នកជឿនៅលើផែនដី។ អ្នកនិពន្ធភាសាហេព្រើរបានចង្អុលទៅក្តីសង្ឃឹមនេះ ហើយបានអំពាវនាវឱ្យមានសិរីល្អនៃព្រលឹង™។ នោះគឺថា “យើងមាននេះជាយុទ្ធាវ័ន្តប្រាកដនិងខ្ជាប់ខ្ជួននៃព្រលឹង ជាតិសង្ឃឹមដែលចូលទៅក្នុងកន្លែងខាងក្នុងខាងក្រោយរាំងនន ជាកន្លែង

ដែលព្រះយេស៊ូវបានយាងទៅជាអ្នកនាំមុខជំនួសយើង ដោយបានក្លាយជាសង្ឃជាន់ខ្ពស់ ជារៀងរហូតតាមបញ្ជារបស់ មិលគីស្សាដែក។” (ហេប្រើរ ៦:១៩-២០)

2) ដោយសារតែព្រះគ្រីស្ទបានយាងមកម្តងទៀតជាគួរលេខដែលព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានលើកឡើង វាក្លាយជាគ្លីសង្ឃីមសម្រាប់អ្នកជឿ។ កាលដែលព្រះគ្រីស្ទយាងមកម្តងទៀត បុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់ទ្រង់ដែលទ្រង់នឹងបើកសម្តែងនឹងមិនត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរឡើយ ប៉ុន្តែវានឹងនៅស្ងៀម។ នៅពេលដែលគាត់នឹងមកម្តងទៀត គាត់នៅតែស្រឡាញ់អ្នកជឿរបស់គាត់ ហើយលក្ខខណ្ឌដែលគាត់នឹងទាមទារឱ្យពួកគេក៏ដូចគ្នាដែរ ដែលគាត់បានទាមទារនៅលើផែនដី។ ទ្រង់ជាព្រះនៃសេចក្តីសញ្ញា។ វាជាធម្មជាតិដែលគាត់ទទួលបាននូវជំនឿដ៏អស់កល្បជានិច្ច។ ដូច្នេះ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា៖ បំណុលដែលបដិសេធខ្ញុំ ហើយមិនទទួលពាក្យរបស់ខ្ញុំ អ្នកនោះមានចៅក្រម។ ពាក្យដែលខ្ញុំបាននិយាយ នឹងវិនិច្ឆ័យគាត់នៅថ្ងៃចុងក្រោយ™។ (យ៉ូហាន ១២:៤៨)

2. បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូយាងឡើង សិស្សរបស់ទ្រង់គួរតែធ្វើការនៅលើផែនដី។

ដ្បិតព្រះយេស៊ូវបានឡើងទៅស្ថានសួគ៌ ពួកគេគួរស្មោះត្រង់ចំពោះការទទួលខុសត្រូវរបស់ពួកគេដែលពួកគេត្រូវធ្វើនៅលើផែនដី។ ពួកគេមិនចាំបាច់ចំណាយពេលវេលាជានិច្ចដោយមើលទៅស្ថានសួគ៌ទាំងយំសោក។ ការឡើងរបស់ព្រះអម្ចាស់គឺដើម្បីផ្តល់នូវអំណាចដើម្បីកាន់កាប់ពិភពលោក។ ដូច្នេះ យើងគួរធ្វើកិច្ចការរបស់ព្រះអម្ចាស់ដោយឧស្សាហ៍។ ការចំណាយពេលវេលាកើតឡើងចំពោះមនុស្សខ្ពិលជាញឹកញាប់។ សាសនាពិតមិនមានទិសដៅដើម្បីរស់នៅដោយសុខសាន្តដោយគេចចេញពីពិភពលោក ហើយ

ចំណាយពេលមួយថ្ងៃដោយមើលការមើលឃើញ និងសញ្ញាមួយចំនួន។ ដោយសារព្រះ
យេស៊ូបានសម្រេចសេចក្តីសង្គ្រោះរួចហើយ អ្នកជឿគ្រប់រូបគួរតែប្រកាសដំណឹងដ៏
រីករាយនេះដល់គ្រប់ជាតិសាសន៍។ ព្រះប្រទានឱ្យអ្នកណាធ្វើការដោយចិត្តផ្អែមល្អម
អារក្សមិនអាចរកឃើញឱកាសចេញពីចិត្តដែលប្រព្រឹត្តអំពើល្អឡើយ។ អារក្សធ្វើសំបុក
ក្នុងចិត្តមនុស្សឱ្យខ្ជិលច្រអូស។

សេចក្តីអធិប្បាយ 3 កិច្ចការនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដូចជាអណ្តាតភ្លើង (កិច្ចការ ២:១-៤)

កាលដែលយេស៊ូបានទទួលព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយមិនបានប្រកាសប្រាប់អ្នកដទៃទៀតទេ គាត់បាននិយាយថា សម្រាប់ពាក្យនេះថា បំប្រសិនបើខ្ញុំនិយាយថា បំប្រសិនបើខ្ញុំនឹងមិននិយាយពី គាត់ ឬនិយាយក្នុងនាមគាត់ទៀតទេ™ នោះក៏មាននៅក្នុងចិត្តខ្ញុំដែរ។ គឺភ្លើងដែលឆេះនៅ ជាប់ឆ្អឹងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឿយហត់នឹងការកាន់វា ហើយខ្ញុំមិនអាចធ្វើបាន™។ (យេ. ២០:៦) ហើយចំពោះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែរ គាត់ក៏ដូចជា “ទាក់ទងនឹងពួកហោរា៖ ចិត្តខ្ញុំខ្ទេចខ្ទាំ នៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ។ ឆ្អឹងទាំងអស់របស់ខ្ញុំញ័រ។ ខ្ញុំដូចជាមនុស្សស្រវឹងស្រា ដូចជាមនុស្សដែល ឈ្នះដោយស្រា ដោយព្រោះព្រះយេស៊ូវ និងដោយសារព្រះបន្ទូលដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់™។ (យេ. ២៣:៩) សិស្សពីរនាក់ដែលចូលមកក្នុងក្រុងអេម៉ាសបាននិយាយថា ចិត្តរបស់ពួក គេបានឆេះដោយសារព្រះយេស៊ូវបានបកស្រាយបទគម្ពីរ។ (លូកា ២៤:៣២)

ហេតុអ្វីបានជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដូចជាភ្លើង? លោកយេស៊ូមានប្រសាសន៍ថា៖ បំប្រសិនបើ ដុតផែនដី ហើយចង់ឱ្យភ្លើងឆេះហើយ! ខ្ញុំមានបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយទុក្ខព្រួយរបស់ខ្ញុំ ខ្លាំងប៉ុណ្ណាទាល់តែបានសម្រេច! តើអ្នកគិតថាខ្ញុំបានមកផ្តល់សន្តិភាពនៅលើផែនដីទេ? ទេ ខ្ញុំប្រាប់អ្នក ប៉ុន្តែការបែងចែក។ ចាប់ពីពេលនេះតទៅ ផ្ទះមួយនឹងចែកប្រាំនាក់ បីទល់ ពីរ និងពីរទល់បី។ ពួកគេនឹងត្រូវបែកគ្នា ឪពុកទាស់នឹងកូនប្រុស ទាស់នឹងឪពុក ម្តាយ ទាស់នឹងកូនស្រី កូនស្រីទាស់នឹងម្តាយ ម្តាយក្មេកទាស់នឹងកូនប្រុស និងកូនប្រុសរបស់ ម្តាយក្មេក™។ (លូកា ១២:៤៩-៥៣) ពាក្យនេះបង្ហាញថាភ្លើងគឺជាអ្វី។ ព្រោះថានេះជា របស់ធានា (ឬពោលតិះដៀល) ដូចភ្លើង ដើម្បីត្រឹមត្រូវដូចភ្លើង ហើយត្រូវឆេះដូចភ្លើង

ដើម្បីមានអារម្មណ៍ថាកំពុងកាន់កាប់ពិភពលោកទាំងមូល វាជាធម្មជាតិដែលគ្រប់វិស័យ
នៃមនុស្សជាតិគួរតែធ្វើសង្គ្រាមជាបន្ទាន់។ សេចក្តីពិតនេះពិតជាត្រឹមត្រូវ សុចរិត និង
ល្អ។ ដូច្នេះ ក្នុងនាមជាព្រះនៃសេចក្តីពិតនេះ ដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត្រូវបានបញ្ជូនមក
ក្នុងពិភពលោក ភ្លើងមិនអាចជួយបានក្រៅពីការកើតឡើងនោះទេ។ ពិតជាដូចដែលគាត់ផ្តុំ
លំការពិតដល់សតិសម្បជញ្ញៈរបស់បុរសគាត់ប្រើការធានាជាមួយនឹងតួអក្សរ។ ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ ឃើញនូវសេចក្តីទុច្ចរិតទូទៅ ក្នុងទស្សនៈនៃសេចក្តីសុចរិតទូទៅមួយ ព្រះអង្គ
មិនប្រយុទ្ធដូចភ្លើងឡើយ។ ប៉ុន្តែដោយសារគាត់មានសេចក្តីសុចរិតខ្លាំងណាស់ ហើយ
ឃើញមនុស្សទុច្ចរិតយ៉ាងនេះ គាត់មានចិត្តក្តៅក្រហាយនឹងគាត់។

ដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺជាសេចក្តីពិតបំផុត សេចក្តីស្រឡាញ់បំផុត និងសេចក្តី
សុចរិតបំផុត។ ហេតុនេះហើយបានជាមកដល់ក្នុងលោកនេះ លោកសំដែងនូវអាកប្ប
កិរិយាដោយការស្តីបន្ទោស។ ដូច្នេះ យ៉ូហាន ១៦:៧-១១ មានប្រសាសន៍ថា ឯទោះជា
យ៉ាងណាក៏ដោយ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកតាមការពិតថា ខ្ញុំទៅជាប្រយោជន៍ដល់អ្នករាល់គ្នា ដ្បិតបើខ្ញុំ
មិនទៅទេ នោះជំនួយមិនមកឯអ្នកទេ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើខ្ញុំទៅ ខ្ញុំនឹងបញ្ជូនគាត់ទៅអ្នករាល់
គ្នា។ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់យាងមក ទ្រង់នឹងកាត់ទោសពិភពលោកអំពីអំពើបាប និង
សេចក្តីសុចរិត និងការជំនុំជំរះ។ អំពីអំពើបាប ព្រោះពួកគេមិនជឿលើខ្ញុំ។ អំពីសេចក្តី
សុចរិត ព្រោះខ្ញុំទៅឯព្រះបិតា ហើយអ្នកនឹងលែងឃើញខ្ញុំទៀតហើយ។ អំពីការវិនិច្ឆ័យ
ទោស ព្រោះអ្នកគ្រប់គ្រងពិភពលោកត្រូវកាត់ទោស™។ ដូចដែលយើងឃើញពាក្យនេះ
វាត្រឹមត្រូវណាស់ដែលជឿលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺសុចរិតខ្លាំងណាស់ ពោលគឺស្តេចនៃពិភព
លោក គឺថា អារក្សត្រូវបានចាញ់ដោយព្រះយេស៊ូវឥឡូវនេះត្រូវបានជូនដំណឹង។ ព្រោះ

ការពិតនេះពិតណាស់ បុរសដែលជឿតាមការពិតនេះមានការធានាថានឹងស្តីបន្ទោសម្នាក់
នេះដូចឃើញពិភពលោក។ ដូច្នេះ ការធានារបស់ពួកគេទាមទារការពិតដែលថាពួកគេគួរ
តែកាន់កាប់ពិភពលោកទាំងមូលជាមួយនឹងការពិត។ ពួកគេផ្ដោតលើសេចក្តីស្រឡាញ់
ហើយមិនអាចជួយបានក្រៅពីស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក។ ប៉ុន្តែសូម្បីតែនៅក្នុងគ្រួសារក៏
មានការប្រយុទ្ធខាងវិញ្ញាណពិតប្រាកដដែរ។ ពួកគេបន្តបន្តការប្រយុទ្ធខាងវិញ្ញាណជាប
ន្ទាន់។

ដោយសារពួកគេមានអារម្មណ៍ថាមិនពិតនៅក្នុងពិភពលោកនេះដោយស្មោះត្រង់ដោយ
មានសេចក្តីសុចរិត និងសេចក្តីពិតនៃដំណឹងល្អរបស់ព្រះយេស៊ូ នោះពួកគេចង់បានលឿង
នេះរាលដាលដល់ពិភពលោកនេះ។ “។ សម្រាប់សង្គ្រាមដើម្បីប្រយុទ្ធជាមួយដំណឹងល្អគឺ
ជាសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណ យើងមិនមានការប្រយុទ្ធគ្នាដោយឈាមនោះទេ ប៉ុន្តែអ្នកចម្បាំង
នៃសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណផ្លាស់ទីដោយភ្លើងឆេះបេះដូងដើម្បីកាន់កាប់ពិភពលោកទាំងមូល។
បន្ទាប់ពី David Brainerd បានទទួលភ្លើងនៃដំណឹងល្អ នៅពេលដែលគាត់បានបំពេញ
បេសកកម្មទៅកាន់កុលសម្ព័ន្ធពណ្ឌិក្រហម គាត់បានលះបង់ខ្លួនឯងដើម្បីធ្វើវា។ គាត់បាន
កើតជំងឺស្លូត ហើយត្រូវបានគេមើលថែនៅផ្ទះរបស់មិត្តរបស់គាត់គឺ Jonathan
Edwards ហើយបានទទួលមរណភាពនៅអាយុ 29 ឆ្នាំកាលពីនៅក្មេង។ ភ្លើងដែល
Brainerd ដេញបានរាលដាលដល់ Jonathan Edwards បានឆេះនៅទូទាំងសហរដ្ឋអា
មេរិក និង William Cary ដែលជាបេសកជននៃប្រទេសឥណ្ឌា និងអ្នកផ្សព្វផ្សាយ
សាសនាដ៏អស្ចារ្យផ្សេងទៀត។ គ្រីស្តបរិស័ទ! ក្លាយជាភ្លើង!

សេចក្តីអធិប្បាយ 4 សេចក្តីជំនឿរបស់អំប្រាហាំ អ៊ីសាក និងយ៉ាកុប (កិច្ចការ ៣:១៣)

ពេត្រុសបានព្យាបាលបុរសខ្លិនដោយសេចក្តីជំនឿ និងទីបន្ទាល់ថា អព្វុតហេតុគឺ ឯ ព្រះនៃ បុព្វបុរសរបស់យើង TM ។ អព្វុតហេតុមិនបានបញ្ចប់ជារឿងចម្លែកនោះទេប៉ុន្តែជាកិច្ចការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះដែលព្រះជាម្ចាស់ដែលប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលស្គាល់យ៉ាងច្បាស់បានប្រតិបត្តិ; បុព្វបុរសរបស់អ៊ីស្រាអែល អំប្រាហាំ អ៊ីសាក និងយ៉ាកុប គឺជាបុរសដែលប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលបានទុកចិត្ត។ ដូច្នេះព្រះជាម្ចាស់ដែលពួកគេបានជឿគួរត្រូវបានជឿដោយធម្មជាតិ។ តើអ្វីទៅជាសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេ ហើយអ្វីដែលព្រះបានប្រាប់ដោយសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេ? នៅត្រង់ចំណុចនេះ សូមឱ្យយើងដឹងអំពីជីវិតនៃសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេដោយសង្ខេប។

1. ជំនឿរបស់អំប្រាហាំ

1) អំប្រាហាំបានពិសោធថា ព្រះពិតដោយការគោរពតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ (លោកូប្បត្តិ ១២:១-៩) គាត់បានធ្វើតាមភ្លាមៗដូចព្រះបានបង្គាប់ថា៖ ឯចូរចេញពីស្រុករបស់អ្នកព្រមទាំងព្យាបាលសន្តាន និងផ្ទះឪពុករបស់អ្នកទៅស្រុកដែលខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នកTM។ ទោះបីគាត់មិនស្គាល់ទីកន្លែងក៏គាត់ចាកចេញទៅទីនោះ ។ ជាលទ្ធផលដែលគាត់គ្រប់គ្រាន់សម្រាប់តែព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់គាត់បានទទួលពរពីព្រះជាម្ចាស់។ នៅពេលដែលអំប្រាហាំបានស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយធ្វើតាមភ្លាមៗនោះ តើយើងគួរគោរពតាមដោយរីករាយប៉ុណ្ណា ក្នុងនាមជាបុរសដែលយើងបានទទួលពាក្យដែលរួមដោយពាក្យជា

ច្រើន? យើងបានទទួលពាក្យនៃសេចក្តីពិតជាស្រទាប់ៗ តាមរយៈបុព្វបុរស និងព្យាករី ហើយពាក្យភាគច្រើនត្រូវបានសម្រេច។ (រឿងដែលមិនទាន់បានសម្រេច នឹងត្រូវសម្រេច ក្នុងអនាគតកាល។

2) អំប្រាហាំបានជឿខ្ញុំនូវសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះ (លោកុប្បត្តិ ១៥:១-៦, ហេ ១១:១៧-១៩) ព្រះឥតប្រយោជន៍នៃអ្នកមិនជឿគ្មានជីវិតមិនផ្តល់ការសន្យានោះទេ។ ប៉ុន្តែព្រះរបស់ អំប្រាហាំគឺជាព្រះពិតដែលនឹងផ្តល់ការសន្យា។ ទ្រង់សម្រេចគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ដោយ ការសន្យារបស់ទ្រង់។ រហូតមកដល់ពេលនេះ មានកិច្ចការជាច្រើនដែលបានសម្រេច។ នៅទីនោះវាងាយស្រួលដែលយើងជឿលើការសន្យារបស់ព្រះ។ ក្នុងចំណោមនោះ អ្វីដែល នៅសេសសល់ដែលមិនទាន់សម្រេចបានរួមបញ្ចូលទាំងពរជ័យដែលយើងនឹងទទួលនៅ ពេលអនាគត ហើយវាច្បាស់ណាស់ថាវាគួរតែសម្រេចបានយ៉ាងប្រាកដ។ មុនពេល សន្យានឹងសម្រេចទៅថ្ងៃអនាគត ជំនឿនឹងកើតឡើង។ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ យើងជឿលើ ការសន្យាដោយត្រូវបានទាញដោយព្រះដើម្បីផ្តល់ការសន្យា។ ព្រះជាសេចក្តីពិត។

2. ជំនឿរបស់អ៊ីសាក

អ៊ីសាកបានមើលតែព្រះពររបស់ព្រះប៉ុណ្ណោះ ហើយបានរំកិលដោយតែកណ្តាលនៃព្រះ។ កាលដែលគាត់រស់នៅតំបន់ដែលទឹកមានតម្លៃ គាត់ត្រូវបានគេដកហូតអណ្តូងជាច្រើនដង ប៉ុន្តែគាត់មិនបានប្រយុទ្ធនឹងពួកគេសូម្បីតែមួយដង ហើយផ្តល់ផលជានិច្ច ហើយត្រូវបាន ផ្លាស់ប្តូរទៅកន្លែងផ្សេងទៀត។ នៅទីនេះភាពស្ងួតបូកត្រូវបានបង្ហាញ ហើយវាគឺជាជំនឿ

របស់គាត់។ នោះគឺដោយការដឹងថាអ្វីៗទាំងអស់កើតចេញពីព្រះពររបស់ព្រះ គាត់បាន
ក្រោកឈរឡើងនូវអាកប្បកិរិយាដើម្បីរង់ចាំ ហើយផ្តល់ផលច្រើនដង។ វាគឺជាភាពទន់
ខ្សោយរបស់គាត់ ប៉ុន្តែលើសពីអ្វីៗទាំងអស់ វាគឺជាសកម្មភាពនៃសេចក្តីជំនឿដ៏មានឥទ្ធិព
ល។ គាត់មើលតែព្រះ។ ជាលទ្ធផល ពេលគាត់ទៅដល់ស្រុក វេហ្សបត គាត់ដឹងថាព្រះ
ពររបស់ព្រះជាម្ចាស់នឹងមកដល់ ហើយមានប្រសាសន៍ថា៖ ឯឥឡូវនេះ ព្រះយេហូវ៉ាបាន
ទុកកន្លែងសម្រាប់យើង ហើយយើងនឹងបង្កើតផលនៅក្នុងស្រុក™។ (ខ ២២) ជាលទ្ធផ
លដែលអ៊ីសាកមានគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់តែព្រះ ហើយមានជំនឿដ៏អស្ចារ្យក្នុងការមើលអ្នក
ដទៃដូចជាផ្ទាល់ដី គាត់បានពិសោធន៍ថាព្រះពិតជាពិតដោយផ្ទាល់។

3. ជំនឿរបស់យ៉ាកុប (លោកុប្បត្តិ ៣២:២២-២៣)

ជាលទ្ធផលដែលយ៉ាកុបបានអធិស្ឋានដោយស្មោះអស់ពីចិត្តនៅហួសទន្លេយ៉ាបុក គាត់បាន
ទទួលពរពីព្រះ។ គាត់គឺជាកូនប្រុសទីពីររបស់អ៊ីសាកបានទទួលមរតកពីកូនប្រុសច្បង
ហើយនៅក្នុងដំណើរការនៃការសម្រេចរបស់វាទាំងនោះ អ្នកគឺជាការអធិស្ឋានដ៏មានអានុភា
ព។ ជាលទ្ធផលនៃជ័យជំនះក្នុងការអធិស្ឋានរបស់គាត់ ក្នុងន័យទទួលមរតករបស់
ព្រឹទ្ធាចារ្យ-កូនប្រុស គាត់បានទទួលឈ្មោះដ៏ថ្លៃថ្លាដែលហៅថាអ៊ីស្រាអែល។

សេចក្តីអធិប្បាយទី 5 ប្រព័ន្ធនៃដង្វាយធួនដែលព្រះទ្រង់ផ្ទាល់បានបង្កើត (កិច្ចការ ៣:១៤-១៥)

ទំនុកតម្កើង 49:7-8 មានប្រសាសន៍ថា៖ បំពិតជាគ្មានអ្នកណាអាចលោះអ្នកផ្សេង ឬឱ្យព្រះនូវតម្លៃជីវិតរបស់ខ្លួនឡើយ ដ្បិតថ្លៃលោះជីវិតរបស់គេថ្លៃ ហើយមិនអាចគ្រប់គ្រាន់ឡើយ™។ ព្រះតែមួយគត់ដែលថ្កោលទោសអំពើបាប ហើយព្រះអង្គដែលដោះស្រាយការផ្ដន្ទាទោសក៏មានតែព្រះអង្គដែរ។ ការពិតដែលថាគាត់បានបញ្ជូនកូនប្រុសបង្កើត (ព្រះយេស៊ូវ) ត្រូវបានសម្រេចសម្រាប់ការដង្វាយធួនដោយចំណង់ចំណូលចិត្តរបស់គាត់។ គឺ 9:7 ខ បាននិយាយថា “

ចិត្តខ្លះខ្លះនៃព្រះយេស៊ូវនៃពួកពលបរិវារនឹងធ្វើការនេះ™។ ដូច្នេះ សេចក្តីសុចរិតដែលបានបង្កើតសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើងត្រូវបានហៅសម្រាប់សេចក្តីសុចរិតនៃព្រះ។ អត្ថបទរបស់យើងក៏ចង្អុលបង្ហាញថាដង្វាយធួនត្រូវបានប្រទានដោយព្រះទាំងស្រុង និងការតែងតាំងស្ថានសួគ៌។ ពេត្រុសនិយាយថា៖ បំសូមលើកតម្កើងព្រះយេស៊ូវជាអ្នកបម្រើរបស់លោក ដែលអ្នកបានប្រគល់ឱ្យ ហើយបានបដិសេធចំពោះមុខលោកពីឡាត់ នៅពេលដែលលោកបានសម្រេចចិត្តដោះលែងលោក។ ប៉ុន្តែ អ្នកបានបដិសេធចំពោះព្រះដ៏បរិសុទ្ធ និងសុចរិត ហើយបានសុំឱ្យមានអ្នកសម្លាប់មនុស្ស ហើយអ្នកបានសម្លាប់អ្នកនិពន្ធនៃជីវិតដែលព្រះបានប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញ។ ចំពោះរឿងនេះយើងជាសាក្សី។ “(១៣-១៥) នៅទី

នេះ គាត់ចង្អុលបង្ហាញពីរបៀបដែលបុរសបះបោរអ្នកដង្វាយជូនរបស់ព្រះ។ វានិយាយថា អ្នកលះបង់នេះត្រូវបានដោះស្រាយដោយព្រះតែមួយគត់។ (ខ១៨) ការទទួលអ្នកដង្វាយ ជូនដូចអ្នកដង្វាយជូនមិនមែនកើតចេញពីមនុស្សវេទនានោះទេ ប៉ុន្តែជាការពិតដែលត្រូវ សម្រេចដោយកិច្ចការរបស់ព្រះតែប៉ុណ្ណោះ។

មនុស្សជាតិមិនពិតចំពោះប្រព័ន្ធដង្វាយជូនបានបះបោរចំពោះវា។ (14-15 ក) ប៉ុន្តែ សម្រាប់វា វាមិនអាចជួយអ្វីបានក្រៅពីភាពជឿជាក់នោះទេ។ គោលការណ៍នៃកិច្ចការ ទោលរបស់ព្រះចំពោះការប្រោសលោះគឺស្របគ្នានៅក្នុងកិច្ចការនៃប្រវត្តិវិវរណៈ ពោលគឺ អាសនៈនៃដង្វាយជូនដែលថ្វាយដង្វាយដុតផងដែរនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ត្រូវបានបង្កើត ឡើងនៅចំណុចនៃកិច្ចការរបស់ព្រះទាំងស្រុង។ វាមិនត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយ ជំនាញរបស់បុរសនោះទេ ប៉ុន្តែត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយដី ឬដោយថ្មរឹង។ វាជានិមិត្ត សញ្ញាដែលការងារសិប្បនិម្មិតត្រូវបានហាមឃាត់។ ហើយភ្លើងអាសនៈក៏ចេញមកពីព្រះ ដែរ (លេវីវិន័យ ៩:២៤) នេះក៏ជានិមិត្តសញ្ញាបានយកជំនួយសិប្បនិម្មិតចេញ... (Fairbairn, Typology Vol. II. pp. 262-265) ប្រព័ន្ធបែបនេះនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញា ចាស់គឺ ដឹងដោយការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងការមិនចុះសម្រុងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធច្នៃ បុណ្យទី៥០។ ដោយសារសេដ្ឋកិច្ចរបស់ព្រះ ព្រះគ្រីស្ទបានសុគតនៅលើឈើឆ្កាង (ជាដ ង្វាយជូន) បន្ទាប់ពីនោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (ដូចជាអណ្តាតភ្លើង) បានយាងមកដោយ សេដ្ឋកិច្ចរបស់ព្រះ។

សេចក្តីអធិប្បាយ 6 អាកប្បកិរិយាចំពោះភាពអស្ចារ្យ (កិច្ចការ ៣:១-២៦)

ការពិតដែលថាពេត្រុស និង យ៉ូហាន ត្រូវបានព្យាបាលនៅមាត់ទ្វារដ៏ស្រស់ស្អាតនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ គឺជាតំណាងនៃអព្វតហេតុនៃសាវក។ យើងនឹងគិតអំពីអាកប្បកិរិយាដែលសាវកបានធ្វើអព្វតហេតុ។

1. អ្នកដែលប្រតិបត្តិការអស្ចារ្យ មិនមែនជាមនុស្សទេ តែជាព្រះគ្រីស្ទ។

ខទី 4 បាននិយាយថា: បើយើងពេត្រុសបានដឹកនាំគាត់សម្លឹងមើលគាត់ដូចយ៉ូហានហើយ បាននិយាយថា: មើលមកពួកយើង។ អ្វីដែលគាត់និយាយដូច្នេះមិនមែនជាហេតុផលដោយការឆ្កុះបញ្ចាំងពីអំណាចមួយចំនួននៅចំពោះមុខពេត្រុសនោះទេ។ បន្ទាប់ពីទ្រង់បានធ្វើអព្វតហេតុហើយ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា: បំផុសជាតិអ្វីស្រាវអែលអើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកឆ្ងល់អំពីរឿងនេះ ឬហេតុអ្វីបានជាអ្នកមើលមកយើង ដូចជាយើងបានធ្វើឱ្យគាត់ដើរដោយប្រាសភាពរបស់យើងផ្ទាល់?TM។ ពួកសាវកបានចង្អុលបង្ហាញថា អំណាចដើម្បីប្រតិបត្តិអព្វតហេតុបែបនេះមិនទាក់ទងនឹងភាពជាព្រះទេ។ ការដែលលោកបានបង្ហាត់ថា: ខ្ញុំគ្មានប្រាក់និងមាសទេ តែអ្វីដែលខ្ញុំធ្វើនោះខ្ញុំឱ្យទៅអ្នករាល់គ្នា។ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាអ្នកស្រុកណាសារ៉ែត ចូរក្រោកឡើងដើរ! បានបង្ហាញការពិតថា គាត់ជឿលើព្រះនាមរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ពេត្រុសបាននិយាយថា សូម្បីតែសេចក្តីជំនឿក៏ត្រូវបានផ្តល់ដោយព្រះយេស៊ូវដែរ។ (ខ១៦)

2. ពួកគេមិនផ្ដោតទៅលើការអស្ចារ្យនោះទេ គឺផ្ដោតលើព្រះគ្រីស្ទ។

ខទី ១៣៩២៦ ជាសេចក្តីអធិប្បាយដ៏វែងដែលពេត្រុសលើកព្រះគ្រីស្ទ។ គាត់បានបើកសម្តែងនូវការបញ្ចេញមតិជាច្រើន ដើម្បីលើកព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងធម្មទេសនានេះ។ (១) ព្រះនៃសេចក្តីសញ្ញា ((ព្រះបានសន្យាដល់អំប្រាហាំ អ៊ីសាក និងយ៉ាកុប ហើយបានសំរេចវា) លើកតម្កើងព្រះគ្រីស្ទ។ (ខ១៣ ក) (២) វាចង្អុលទៅអំពីបាបរបស់ជនជាតិយូដា ដើម្បីសម្លាប់ព្រះអម្ចាស់នៃជីវិត។ (៣) ជាព្រះ បានប្រោសព្រះគ្រីស្ទឱ្យមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ទីបន្ទាល់របស់សាវ័កអំពីរឿងនេះ (ខ ១៥) (៤) កាលដែលគេជឿលើព្រះចេស្ដានៃព្រះនាមរបស់ព្រះគ្រីស្ទ (ព្រះគ្រីស្ទបានប្រទានសេចក្តីជំនឿនេះ) មនុស្សខ្លួនបានជាសះស្បើយ (ខ១៦) (៥) ទ្រង់បានសម្រាលទុក្ខនោះ។ សេចក្តីសុខសាន្តរបស់ព្រះអម្ចាស់នឹងប្រទានដល់មនុស្សម្នាក់ដើម្បីប្រែចិត្ត (17-19) (6) ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវនឹងយាងមកម្តងទៀត (ខទី 21) (8) ព្រោះវាគឺជាព្រះគ្រីស្ទដែលនឹងយាងមកតាមទំនាយរបស់ម៉ូសេ និងការព្យាករណ៍របស់មនុស្សទាំងអស់។ ព្យាករណ៍ សាសន៍យូដាគួរតែជឿលើទ្រង់ដោយធម្មជាតិ (២២-២៤) ហើយពួកយូដាក៏គួរជឿលើវាបន្ថែមទៀត ព្រោះពួកគេបានចូលរួមក្នុងការសន្យារបស់ព្រះគ្រីស្ទ (២៥-២៦)។

យើងអាចមើលឃើញការពិតថាសេចក្តីអធិប្បាយនេះស្ថិតនៅចំកណ្តាលនៃព្រះគ្រីស្ទទាំងស្រុង។ ការអធិប្បាយរបស់សាវ័កតែងតែដូច្នេះ។ (២:១៤-៣៦, ៤:៨-១២, ៥:២៩-៣២) ពួកគេមិនស្ថិតនៅក្នុងចំណុចកណ្តាលនៃអព្វតហេតុទេ ប៉ុន្តែនៅកណ្តាលព្រះគ្រីស្ទជាប់រហូត។ (១កូរិនថូស ១:២២-៣៣)

សេចក្តីអធិប្បាយ 7 លក្ខណៈដែលសាវកពេត្រូវបានប្រតិបត្តិការផ្សាយដំណឹងល្អ (កិច្ចការ ៤:៥-១២)

1. គាត់បាននិយាយនៅក្នុងភាពពេញលេញនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (ខ 8)

អ្នកដែលមិនបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺត្រូវបរាជ័យក្នុងការផ្សាយដំណឹងល្អនៅទីបំផុត។ ភាពពេញលេញនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមិនត្រូវបានប្រទានដល់មនុស្សពិសេសទេ ប៉ុន្តែអ្នកណាអាចទទួលបាន។ (អេភ. ៥:១៨) បើអ្នកណាដែលទទួលភាពពេញលេញនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះព្រះធ្វើឱ្យពួកគេដោយគ្មានលក្ខខណ្ឌ។ (1) អ្នកជឿខ្លួនឯងបំផ្លាញរូបព្រះនៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់ (2) យើងគួរតែស្តាប់បង្គាប់ព្រះ នៅពេលដែលយើងស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ បេះដូងរបស់យើងបានបរិសុទ្ធ ហើយអាចមានអារម្មណ៍ថាមានព្រះវត្តមានរបស់ព្រះ។ (3) គាត់គួរតែពេញដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ភាពពេញលេញនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺជាភាពពេញលេញនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ (អារម្មណ៍)

2. ទ្រង់បានធ្វើឱ្យសាសន៍យូដាមានអារម្មណ៍នៃអំពើបាបរបស់ខ្លួន (១០-១១)

សាសន៍យូដាបានសម្លាប់ព្រះយេស៊ូវ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រោសទ្រង់ឡើងវិញ (ខ១០) ជាការបង្ហាញតំណាង វាបានចាក់ចូលទៅក្នុងមនសិការរបស់ពួកគេ។ ចរិតមនុស្សខ្លួនតែងបិទបាំងសេចក្តីសុចរិតដោយអំពើបាប ហើយសម្លាប់ដោយសិប្បនិម្មិត។ ប៉ុន្តែ នៅទីបំផុតព្រះបានបង្កើតសេចក្តីសុចរិត។ នៅពេលដែលយើងដឹងពីការពិតនេះ យើងទទួលបាន

អារម្មណ៍នៃក្មួយ។ ប៉ុន្តែ កាលណាយើងកប់សេចក្តីសុចរិត នោះសេចក្តីសុចរិតនឹងត្រូវ
កប់អស់កល្បជានិច្ច មិនមានអារម្មណ៍ថាមានទោសឡើយ។

3. គាត់បានធ្វើឱ្យពួកគេស្គាល់ការពិតថា ព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះអង្គសង្គ្រោះតែមួយគត់។
(ខ១១២)

ទំនោរខុសគ្នាឆ្លងរបស់អ្នកទ្រឹស្តីសម័យទំនើបបានដាក់គ្រិស្តសាសនាទៅក្នុងខ្សែបន្ទាត់នៃ
សាសនាផ្សេងទៀត។ គំនិតគ្រាមភាសារបស់ បារត និងយាយថា វិវរណៈប្រវត្តិសាស្ត្រ
(វិវរណៈនៃបទគម្ពីរ) មិនមែនជាដាច់ខាត ហើយបន្ទាប់មកបានព្យាយាមបំផ្លាញចោលនូវ
ភាពប្លែកនៃបទគម្ពីរ។ ហើយដោយសារតែទ្រឹស្តីដែល Bultmann បានអះអាងថា ព្រះ
គម្ពីរគួរតែត្រូវបាន demythologized មានន័យថាសូម្បីតែពាក្យនៃបទគម្ពីរមិនអាចគេច
ផុតពីតួអក្សរទេវកនោះគាត់បានឃើញថាគ្រិស្តសាសនាគឺស្រដៀងគ្នាទៅនឹងមេរៀននៃ
សាសនាផ្សេងទៀត។ ប៉ុន្តែគំនិតទ្រឹស្តីបែបនេះគឺជាគំនិតខុសដែលសង្ស័យលើការបង្រៀន
ច្បាស់លាស់នៃបទគម្ពីរ។ ដោយសារដំណឹងល្អរបស់គ្រិស្តបរិស័ទមានតែមួយគត់ និងមិន
អាចសម្រុះសម្រួលជាមួយសាសនាផ្សេងទៀត ហើយទស្សនវិជ្ជាមិនអាចលាយឡំជាមួយ
ពួកគេបានទេ ព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីបានសង្កត់ធ្ងន់ថា ផ្នែកគ្រីស្ទានជាកម្មសិទ្ធិរបស់ការ
បៀតបៀននៅក្នុងពិភពលោក។ នៅដើមដំបូង ព្រះយេស៊ូវមានប្រសាសន៍ថា៖ បំរើនិកស្នាន
ថាខ្ញុំមកដើម្បីនាំសេចក្តីសុខដល់ផែនដីឡើយ។ ខ្ញុំមិនបានមកដើម្បីនាំសន្តិភាពទេ គឺជាដា
វ។ ដ្បិតខ្ញុំមកតាំងបុរសទាស់នឹងឪពុក ហើយកូនស្រីទាស់នឹងម្តាយ ហើយកូនប្រសានឹង
ម្តាយក្មេក។ ហើយសត្រូវរបស់មនុស្សនឹងជាអ្នកក្នុងគ្រួសាររបស់ខ្លួន។ “

សេចក្តីអធិប្បាយទី ៨ លក្ខណៈនៃសាសនាចក្រសម័យដើម (កិច្ចការ ៥:១២-៤២)

ក្រុមជំនុំដំបូងបង្ហាញឧទាហរណ៍មួយនៅគ្រប់ថ្ងៃ។ ក្រុមជំនុំសម័យទំនើបគួរតែឆ្លុះបញ្ចាំងពីនាងនៅក្នុងពន្លឺ ហើយប្រែចិត្ត ហើយធ្វើតាមពួកជំនុំដំបូង។

1. ក្រុមជំនុំខាងវិញ្ញាណ

១) នាងមានអំណាច (ខ ១២ ក) យោងទៅខ ១៥-១៦។ ស្ថានសួគ៌មិនមែនជារបស់ពាក្យទេ តែជាអំណាច។ (កូរិនថូសទី១ ៤:២០) ២) នាងបានរួមគ្នាក្នុងចិត្តតែមួយយ៉ាងល្អ។ (ខ ១២ ខ) ការដាស់តឿននៃបទគម្ពីរឱ្យលះបង់ខ្លួនដើម្បីប្រមូលផ្តុំ (ហេព្រើរ ១០:២៥) គឺដើម្បីលើកទឹកចិត្តការប្រជុំដោយចិត្តតែមួយ។ (Mt 18:19) 3) បុរសដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ពិភពលោកមិនលាយជាមួយសមាជិកក្រុមជំនុំពិតទេ។ (ខ១៣ ក) មូលហេតុសំខាន់ដែលក្រុមជំនុំកាន់តែអាក្រក់គឺសង្គមភាវូបនីយកម្ម។ ៤) នៅកណ្តាលនៃបុរសកំសត់ មានព្រះគុណ។ (ខ ១៣ ខ) នៅពេលដែលសាសនាចក្រគ្រប់គ្រងក្រុមជំនុំ ហើយដំណាក់កាលដ៏សម្បូរបែបមួយចំនួនរីករាយនឹងឯកសិទ្ធិ នោះក្រុមជំនុំកាន់តែត្រជាក់។ 5) បុរសដែលបានប្រែចិត្តជាច្រើនបានកើតឡើង។ (ខ១៤) ក្រុមជំនុំគួរតែត្រូវបានប្រមូលផ្តុំដោយអ្នកជឿដែលបានសម្រេចចិត្តសម្រាប់ការជឿថ្មី។ ជាការពិតណាស់ ដើម្បីធ្វើដូច្នេះបានរួចហើយ អ្នកជឿគួរតែមានចលនានៃការផ្សាយដំណឹងល្អយញ្ញាបូជា។

2. ក្រុមជំនុំដើម្បីយកឈ្នះលើការបៀតបៀន

1) ព្រះផ្ទាល់បានប្រយុទ្ធជាមួយអ្នកបៀតបៀនសម្រាប់ការប្រកាសព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ កាលដែលអ្នកបៀតបៀនដាក់គុកពួកសាវក ពួកគេត្រូវបានដោះលែងដោយអំណាចរបស់គាត់ចេញពីគុក។ (19-20)

2) វាជាធម្មជាតិដែលពួកសាវកបានធានានូវការពិតថា ពួកគេគួរតែស្តាប់បង្គាប់ព្រះច្រើនជាងមនុស្ស។ (ខ ២៩) ការធានានេះគឺជាគោលលទ្ធិមាសដែលធ្វើឱ្យអ្នកជឿដែលត្រូវគេបៀតបៀនគ្រប់ជំនាន់បានឈ្នះ។ ការដែលពួកគេស្តាប់បង្គាប់ព្រះមានន័យថា ដោយការគោរពតាមព្រះបានធ្វើឱ្យពួកគេក្លាយជាសាក្សីនៃដំណឹងល្អ ពួកគេបម្រើកិច្ចការរបស់សាក្សី។ ការពិតដែលថាព្រះយេស៊ូវបានសុគត ហើយបានរស់ឡើងវិញ គឺជាផ្លូវនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ដែលព្រះបានបង្កើតឡើង ហើយសាក្សីដែលព្រះបានតែងតាំង (30-32 ក) តើពួកគេអាចគេចផុតពីកិច្ចការនៃសាក្សីដោយរបៀបណា! មួយនេះជាបេសកកម្មចេញមកតាមបញ្ជារបស់ស្ថានសួគ៌។ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក៏បានជួយពួកគេដើម្បីប្រកាសដំណឹងល្អផងដែរ។ (ខ ៣២ ខ) ដូចជាសាវកត្រូវបានចាប់ចិត្តពីខាងក្រៅនិងដោយខាងក្នុងដោយព្រះដើម្បីប្រកាសដំណឹងល្អ ។ ពួកគេមិនអាចជួយបានក្រៅពីត្រូវបានគោរពតាមបេសកកម្មនេះដោយព្រះ។ ពេលនោះ ការស្តាប់បង្គាប់នេះមិនមែនជាអ្វីដែលគ្មានអំណរដូចការគោរពច្បាប់នោះទេ។ នេះគឺជាចលនានៃសេចក្តីសង្គ្រោះដ៏រីករាយដើម្បីធ្វើឱ្យអ្នកណាម្នាក់បានទទួលការលើកលែងទោស។ (៣០-៣១) ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវគ្មានព្រឹត្តិការណ៍ដើម្បីប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញពីសេចក្តីស្លាប់ទេ ទោះជាបុរសនោះបានប្រែចិត្តពីអំពើបាបក៏ដោយ ក៏ការផ្តាច់មនុស្សនោះមិនអាចត្រូវបានបង្កើតឡើងដែរ។

ទោះបីការប្រព្រឹត្តរបស់គាត់ត្រូវបានកែតម្រូវក៏ដោយ ប៉ុន្តែប្រាក់ឈ្នួលនៃអំពើបាបរបស់គាត់នៅតែនៅតែមាន។ ដូច្នេះ ចលនានៃដំណឹងល្អដែលពួកគេបានប្រកាសនៅក្នុងផ្ទៃខាងក្រោយនៃការបង្កើតងាយឆ្លងថាព្រះយេស៊ូវបានសុគត ប៉ុន្តែត្រូវបានប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញ គឺជាការងារដ៏រីករាយខ្លាំងណាស់! នេះគឺជាចលនានៃជីវិតដើម្បីទទួលបានជីវិតនៅក្នុងគាត់និងអ្នកដទៃ។ ដូច្នេះ ការគោរពប្រតិបត្តិបេសកកម្មនេះគឺជារឿងដែលត្រូវពោរពេញដោយក្តីអំណរ និងក្តីសង្ឃឹម។

3. ក្រុមជំនុំដើម្បីយកឈ្នះលើការបៀតបៀន

1) ព្រះផ្ទាល់បានប្រយុទ្ធជាមួយអ្នកបៀតបៀនសម្រាប់ការប្រកាសព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ កាលដែលអ្នកបៀតបៀនដាក់គុកពួកសាវក ពួកគេត្រូវបានដោះលែងដោយអំណាចរបស់គាត់ចេញពីគុក។ (19-20)

2) វាជាធម្មជាតិដែលពួកសាវកបានធានានូវការពិតថា ពួកគេគួរតែស្តាប់បង្គាប់ព្រះច្រើនជាងមនុស្ស។ (ខ ២៩) ការធានានេះគឺជាគោលលទ្ធិមាសដែលធ្វើឱ្យអ្នកជឿដែលត្រូវគេបៀតបៀនគ្រប់ជំនាន់បានឈ្នះ។ ការដែលពួកគេស្តាប់បង្គាប់ព្រះមានន័យថា ដោយការគោរពតាមព្រះបានធ្វើឱ្យពួកគេក្លាយជាសាក្សីនៃដំណឹងល្អ ពួកគេបម្រើកិច្ចការរបស់សាក្សី។ ការពិតដែលថាព្រះយេស៊ូវបានសុគត ហើយបានរស់ឡើងវិញ គឺជាផ្លូវនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ដែលព្រះបានបង្កើតឡើង ហើយសាក្សីដែលព្រះបានតែងតាំង (30-32 ក) តើពួកគេអាចគេចផុតពីកិច្ចការនៃសាក្សីដោយរបៀបណា! មួយនេះជាបេសកកម្មចេញមក

តាមបញ្ជារបស់ស្ថានសួគ៌។ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក៏បានជួយពួកគេ ដើម្បីប្រកាសដំណឹងល្អផងដែរ។ (ខ ៣២ ខ) ដូចជាសាវកត្រូវបានចាប់ចិត្តពីខាងក្រៅ និងដោយខាងក្នុងដោយព្រះដើម្បីប្រកាសដំណឹងល្អ ។ ពួកគេមិនអាចជួយបានក្រៅពីត្រូវ បានគោរពតាមបេសកកម្មនេះដោយព្រះ។ ពេលនោះ ការស្តាប់បង្គាប់នេះមិនមែនជាអ្វី ដែលគ្មានអំណរដូចការគោរពច្បាប់នោះទេ។ នេះគឺជាចលនានៃសេចក្តីសង្គ្រោះដ៏រីករាយ ដើម្បីធ្វើឱ្យអ្នកណាម្នាក់បានទទួលការលើកលែងទោស។ (៣០-៣១) ប្រសិនបើព្រះ យេស៊ូវគ្មានព្រឹត្តិការណ៍ដើម្បីប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញពីសេចក្តីស្លាប់ទេ ទោះជាបុរសនោះ បានប្រែចិត្តពីអំពើបាបក៏ដោយ ក៏ការផ្តាច់មនុស្សនោះមិនអាចត្រូវបានបង្កើតឡើងដែរ។ ទោះបីការប្រព្រឹត្តរបស់គាត់ត្រូវបានកែតម្រូវក៏ដោយ ប៉ុន្តែប្រាក់ឈ្នួលនៃអំពើបាបរបស់ គាត់នៅតែនៅតែមាន។ ដូច្នេះ ចលនានៃដំណឹងល្អដែលពួកគេបានប្រកាសនៅក្នុងផ្ទៃខាង ក្រោយនៃការបង្កើតដង្វាយជួនថាព្រះយេស៊ូវបានសុគត ប៉ុន្តែត្រូវបានប្រោសឱ្យរស់ឡើង វិញ គឺជាការងារដ៏រីករាយខ្លាំងណាស់! នេះគឺជាចលនានៃជីវិតដើម្បីទទួលបានជីវិតនៅ ក្នុងគាត់និងអ្នកដទៃ។ ដូច្នេះ ការគោរពប្រតិបត្តិបេសកកម្មនេះគឺជារឿងដែលត្រូវពោរ ពេញដោយក្តីអំណរ និងក្តីសង្ឃឹម។

**សេចក្តីអធិប្បាយទី ៩ ចូរយើងលះបង់ខ្លួនយើងដើម្បីអធិស្ឋាន និងផ្សាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
(កិច្ចការ ៦:១-៤)**

1. ចូរយើងលះបង់ខ្លួនឯងដើម្បីអធិស្ឋាន

ហានីបាននិយាយថា ឯ ទោះបីគាត់ជាពួកបរិសុទ្ធទទន់ខ្សោយក៏ដោយ ពេលគាត់លុតជង្គង់
ចុះ អារក្សក៏ញ័រដែរ TM ។ ពាក្យនេះប្រាប់ថា តើជីវិតនៃការអធិស្ឋានគួរត្រូវការប៉ុន្មានដើម្បី
ទទួលបានព្រះគុណ។ ទោះជាបែបនេះក្តី តើពួកបរិសុទ្ធមើលងាយការអធិស្ឋានកម្រិត
ណា? ក្នុងការទទួលព្រះគុណ វិធីសាស្ត្រដ៏មានតម្លៃបំផុតត្រូវបានមើលងាយដោយបុរ
ស។ ទោះជាមនុស្សបានបម្រើព្រះប៉ុន្មាននាទីក្នុងមួយថ្ងៃ តើពួកគេបានអធិស្ឋានដល់ព្រះ
ពេញមួយជីវិតដូចដែលពួកគេរាប់វាឬទេ? អ្នកជឿជាច្រើនមិនបានអធិស្ឋានជាប្រចាំ
ហើយពួកគេមិនបានថ្វាយការអធិស្ឋានពិតនោះទេ។ ការអធិស្ឋានដោយមន្ទិលវិលមករក
ភាពឥតប្រយោជន៍។ ការសង្ស័យគឺជាការតាំងចិត្តបរិសុទ្ធដើម្បីមើលងាយអត្ថិភាពនៃព្រះ
ហើយអំពើបាបដ៏អាក្រក់មើលងាយភាពស្មោះត្រង់របស់ព្រះអម្ចាស់។ ព្រោះមន្ទិលក៏
លាក់ទុកក្នុងចិត្តយើងដូចយោធាដែរ កាលណាយើងទទួលយកបានមួយសន្ទុះ ងាយនឹង
ចាប់បានដោយការសង្ស័យដូចយោធា។

សកម្មភាពអាក្រក់ដែលអ្នកជឿមិនទទួលយកការអធិស្ឋានជាទម្លាប់ដែលអ្នកជឿមិន
ប្រតិបត្តិគឺចេញពីការសង្ស័យ។ នៅពេលដែលការអធិស្ឋានត្រូវបានបន្តវាមានសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ

នៃការអធិស្ឋាន។ ការអធិស្ឋានបន្តទទួលបានផលយ៉ាងពិតប្រាកដ។ គ្រូគង្វាល Harney បានផ្តល់សក្ខីកម្មម្តងទៀតថា គាត់បានឃើញថ្ងៃមួយថា ស្ត្រីម្នាក់គ្មានជើងរបស់នាងទេ គឺ មានតែដៃម្ខាងប៉ុណ្ណោះ ដែលតែងតែរីករាយ និងសរសើរ។ បន្ទាប់មកសម្រាប់ស្ត្រីនោះ បានជួយដល់ការចំណាយជីវិតរបស់អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា 5 នាក់ គាត់បានសួរដោយ ភ្ញាក់ផ្អើលថា ឯ តើអ្នកបានធ្វើយ៉ាងណា? បន្ទាប់មក គាត់បាននិយាយថា ឯ ខ្ញុំធ្វើដោយ សេចក្តីជំនឿ និងការអធិស្ឋាន ™ ។

ពាក្យជាច្រើនអំពីការអធិស្ឋានចេញពីបទគម្ពីរ អ្នកអាចយោងទៅខាងក្រោម។ “តើព្រះ នេត្រនៃព្រះយេហូវ៉ាវត់ទៅជុំវិញផែនដីទាំងមូល ដើម្បីជួយដល់អស់អ្នកដែលមានចិត្តឥត សៅហ្មងចំពោះទ្រង់? អ្នករាល់គ្នាបានធ្វើដោយល្ងង់ខ្លៅ ព្រោះចាប់ពីពេលនេះតទៅ អ្នក នឹងមានសង្គ្រាម™។ (២ រូបាក្សត្រ ១៦:៥) ឯ ហើយអំពាវនាវរកខ្ញុំនៅថ្ងៃមានអាសន្ន។ យើងនឹងរំដោះអ្នក នោះអ្នកនឹងលើកតម្កើងខ្ញុំ™។ (ទំនុកតម្កើង ៥០:១៥) ឯតែខ្ញុំអំពាវនាវ ដល់ព្រះ នោះព្រះយេហូវ៉ានឹងសង្គ្រោះខ្ញុំ។ (ទំនុកតម្កើង ៥៥:១៦) ឯជាថ្មីនឹងសេចក្តី ស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ គេចោទប្រកាន់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែខ្ញុំលះបង់ខ្លួនឯងដើម្បីអធិស្ឋាន។ (ទំនុកតម្កើង ១០៩:៤) ឯព្រះអម្ចាស់គង់នៅជិតអស់អ្នកដែលអង្វររកព្រះអង្គ គឺអស់អ្នកដែលអង្វររក ព្រះអង្គដោយសេចក្តីពិត។ “។ (ទំនុកដំកើង ១៤៥:១៨) ឯការបូជារបស់មនុស្សអាក្រក់ ជាទីគួរស្អប់ខ្ពើមដល់ព្រះយេហូវ៉ា ប៉ុន្តែការអធិស្ឋានរបស់មនុស្សទៀងត្រង់គឺអាចទទួល យកបានចំពោះទ្រង់។ (សុភាសិត ១៥:៨) ឯព្រះអម្ចាស់ទ្រង់គង់នៅឆ្ងាយពីមនុស្សទុច្ចរិត ប៉ុន្តែទ្រង់ព្រះសណ្តាប់ពាក្យអធិស្ឋានរបស់មនុស្សសុចរិត។ “, (សុភាសិត ១៥:២៩)

“សូមសួរ នោះនឹងបានប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នា។ ស្វែងរក នោះអ្នកនឹងរកឃើញ។ គោះ ហើយវានឹងត្រូវបានបើកឱ្យអ្នក។ សម្រាប់អ្នកណាដែលសុំនោះនឹងទទួល ហើយអ្នកណា ដែលរកក៏បានឃើញ ហើយអ្នកណាដែលគោះនោះនឹងត្រូវបានបើក™។ (ម៉ាថាយ ៧:៧-៨) ឯ តើក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាមានអ្នកណាដែលទុក្ខឬ? អនុញ្ញាតឱ្យគាត់អធិស្ឋាន។ មាន អ្នកណាសប្បាយចិត្តទេ? សូមឱ្យគាត់ច្រៀងសរសើរ។ “។ (យ៉ាកុប ៥:១៣) ឯបើយើង លន់ត្អូបបរបស់យើង នោះទ្រង់ស្មោះត្រង់ ហើយគ្រាន់តែអត់ទោសឱ្យយើងរាល់គ្នាពីអំពើ បាប ហើយនឹងសំអាតយើងពីអំពើទុច្ចរិតទាំងអស់™។ (១យ៉េស ១:៩)

2. ចូរយើងលះបង់អ្នកដើម្បីផ្សព្វផ្សាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

ត្រង់នេះពាក្យថាម៉េច? វាមានន័យថាព្រះបន្ទូលនៃបទគម្ពីរដើម្បីប្រកាសព្រះគ្រីស្ទ។ ព្រះ បន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺដើម្បីបើកសម្តែងព្រះ; វាមានគោលបំណងបើកបង្ហាញព្រះគ្រី ស្ទ ដែលជាអ្នកសម្របសម្រួល។ យើងគួរប្រើបទគម្ពីរដោយអត្ថន័យពិតរបស់វាយ៉ាង ត្រឹមត្រូវ។ ព្រោះអ្វីដែលមិនប្រើបទគម្ពីរឱ្យបានត្រឹមត្រូវ មានន័យថាប្រើខុសជាវិធី មនុស្សជាអំពើបាប។ បុរសមិនយល់បទគម្ពីរខុស ហើយបន្តរហូតដល់ទីបញ្ចប់ជាធម៌។ ដូច្នេះ ទុក្ខបុគ្គល Guthrie បាននិយាយថា "ខ្ញុំខ្លាចឡើងវេទិកាច្រើនជាងការចូលទៅក្នុង gibbet" ។ ដូចដែលយើងប្រកាសបទគម្ពីរដល់មនុស្សទាំងអស់ ហើយបន្ទាប់មកយើង គួរតែយល់វាឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ហើយគួរតែព្យាយាមប្រកាសវាឱ្យពួកគេឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។ យើងគួរតែលះបង់ជីវិតរបស់យើងចំពោះការងារនេះ។

សេចក្តីអធិប្បាយ 10 ជីវិតនៃសេចក្តីជំនឿរបស់យ៉ូសែប (កិច្ចការ ៧:៩-១៣)

1. ទោះជាយ៉ូសែបត្រូវបានលក់ទៅស្រុកបរទេសក៏ដោយ គាត់បម្រើព្រះ។ (ខ ៩ ខ)

ទ្រង់គោរពព្រះដោយស្មោះស្ម័គ្រនៅស្រុកពាមរកមានភ្នំមួយនិងទឹកឡើងមិនស្គាល់ព្រះ។ ម្ចាស់របស់គាត់ក៏បានដឹងពីការលះបង់របស់គាត់ដែរ។ (លោកុប្បត្តិ ៣៩:២-៣) គាត់បន្តការលះបង់ដោយខ្លួនគាត់ ហើយមិនបានប្រព្រឹត្តអំពើខុសឆ្គងក្នុងពិភពលោកឯងឡើយ។ ចំពោះប្រពន្ធម្ចាស់ដែលល្បួងគាត់ គាត់និយាយថា៖ ឯក្នុងផ្ទះនេះគាត់មិនធំជាងខ្ញុំទេ ហើយគាត់មិនបានសងអ្វីពីខ្ញុំក្រៅពីអ្នកទេ ពីព្រោះអ្នកជាប្រពន្ធគាត់។ ដូច្នេះ តើខ្ញុំអាចប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិតដ៏ធំនេះ ហើយធ្វើបាបទាស់នឹងព្រះយ៉ាងដូចម្តេច? (លោកុប្បត្តិ ៣៩:៩) ។ ព្រះស្រឡាញ់ថាអ្នកជឿរក្សានូវការគ្រប់គ្រងខ្លួនឯងនៃសេចក្តីជំនឿនៅក្នុងស្ថានភាពឯកោប៉ុន្តែមិនប្រព្រឹត្តអំពើបាបច្រើនជាងអ្នកជឿដើម្បីរស់នៅក្នុងភាពជាព្រះជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមកហើយនៅជាមួយគាត់កាន់តែច្រើន។

2. យ៉ូសែបបានអត់ទោសអោយបងប្អូនរបស់គាត់ដែលបានលក់ខ្លួន ហើយលើសពីនេះទៅទៀតគាត់បានសម្រាលទុក្ខពួកគេ។ (១១-១៤)

ពាក្យថា "យ៉ូសែបបានធ្វើឱ្យបងប្អូនរបស់គាត់ស្គាល់គាត់" (ἀνεγνωρίσθη* Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ,) នៅក្នុងអត្ថបទរបស់យើងគួរតែត្រូវបានបកប្រែទៅជា "យ៉ូសែបបានជូនដំណឹងដោយខ្លួនឯងដល់បងប្អូនរបស់គាត់" នៅពេលនោះពួកគេត្រូវបានគេប្រាប់អំពីខ្លួនគាត់។ ឮឆ្លាំងៗ ហើយបន្ទាប់មកគាត់មានចិត្តអាណិតអាសូរចំពោះបងប្អូនរបស់

គាត់ ហើយបន្ទាប់មកបានរំងាប់ការថប់បារម្ភរបស់ពួកគេដោយពាក្យពីរបីម៉ាត់។ (លោក បូតិ ៤៥:១-១៥) ដូចដែលយ៉ូសែបបានប្រហារជីវិតដោយជំនឿដោយកោតខ្លាចព្រះ។ អ្នកដែលមិនមានជំនឿគ្មានចលនាបេះដូង និងអារម្មណ៍ស្រក់ទឹកភ្នែកនោះទេ។ អ្នកជឿពិត ពិនិត្យមើលបុរសយ៉ាងស៊ីជម្រៅ ហើយមានអារម្មណ៍ថាមានចិត្តមេត្តាករុណារបស់គាត់។ បន្ទាប់ពីយ៉ូសែបត្រូវបានបងប្អូនរបស់គាត់វាយប្រហារក្នុងគ្រាដំណើរចាប់នេះក្នុងគ្រាវងទុក្ខ វេទនាជាច្រើននៅឯបរទេសអស់រយៈពេល 20 ឆ្នាំ ហើយចំពោះបងប្រុសដ៏យោរយោ បានលក់គាត់ នោះពួកគេមិនអាចហាមឃាត់ការស្រឡាញ់របស់គាត់បានឡើយ។ ដូច្នេះ គាត់បានល្អងចិត្តអ្នកទាំងនោះ ហើយនិយាយថា “ឥឡូវនេះកុំព្រួយចិត្ត ឬខឹងនឹងខ្លួនឯង ដោយព្រោះអ្នកបានលក់ខ្ញុំនៅទីនេះឡើយ ដ្បិតព្រះបានចាត់ខ្ញុំមកមុនអ្នកដើម្បីរក្សា ជីវិត”។ ទ្រង់បានអត់ទោសឱ្យបងប្អូនអាក្រក់ដែលស្អប់ខ្លួនឯង ព្រមទាំងសម្រាលទុក្ខពួក គេ។ គាត់បានដោះស្រាយអំពើបាបរបស់ពួកគេ និងទុក្ខព្រួយរបស់ពួកគេនៅក្នុងពន្លឺនៃ ការផ្តល់ជំនួយរបស់ព្រះដោយការពិត ហើយបន្ទាប់មកវាជាការល្អឯលោមដើម្បីបិទបាំង របួសទាំងអស់នៅក្នុងអំពើបាបយ៉ាងកក់ក្តៅ។ គាត់បាននិយាយថា ៉ូ ហើយឥឡូវនេះកុំ ព្រួយ ឬខឹងនឹងខ្លួនអ្នកដោយព្រោះអ្នកបានលក់ខ្ញុំនៅទីនេះឡើយ ដ្បិតព្រះបានចាត់ខ្ញុំមកមុន អ្នកដើម្បីរក្សាជីវិត។

ដ្បិតទុក្ខកើតមានក្នុងស្រុកពីរឆ្នាំនេះ ហើយនៅសល់ប្រាំឆ្នាំទៀតដែលនឹងមិនមានការភ្ជួរ រាស់ ឬច្រូតកាត់ឡើយ។ ហើយព្រះជាម្ចាស់បានចាត់ខ្ញុំមកមុនអ្នក ដើម្បីការពារអ្នកនៅ

សេសសល់នៅលើផែនដី ហើយដើម្បីរក្សាជីវិតអ្នកនៅរស់រានមានជីវិតជាច្រើន។ ដូច្នេះ
វាមិនមែនជាអ្នកដែលបានបញ្ជូនខ្ញុំមកទីនេះ

សេចក្តីអធិប្បាយ 11 ស្នេដ្ឋានត្រូវបានគេសម្លាប់ដោយគប់ដុំថ្ម (កិច្ចការ ៧:៥៤-៦០)

នៅពេលដែលបរិយាកាសកាន់តែអាក្រក់ ព្រះក៏ចូលទៅជិតអ្នកបំរើដ៏ស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់។ សម្រាប់សម័យណូអេមានការពុករលួយខ្លាំងណាស់ ទោះបីណូអេបានប្រកាសដំណឹងល្អអស់រយៈពេល 120 ឆ្នាំក៏ដោយ ក៏គ្មានមនុស្សណាប្រែចិត្តដែរ។ បន្ទាប់មកព្រះជាម្ចាស់គង់នៅជាមួយព្រះកាន់តែច្រើន។ លោកុប្បត្តិ 6:8 មានប្រសាសន៍ថា៖ ប៉ុន្តែណូអេបានពេញចិត្តចំពោះព្រះនៃត្រនៃព្រះយេហូវ៉ា™។ បុរសដែលត្រូវស្តាប់ការអធិប្បាយដ៏យូររបស់ស្នេដ្ឋាន មិនបានប្រែចិត្តពីអំពើបាបរបស់ពួកគេទេ ផ្ទុយទៅវិញពួកគេបានកិនឆ្មេញរបស់ពួកគេ ហើយមានអំពើហិង្សា។ ដូច្នេះ ព្រះបានថែរក្សាស្នេដ្ឋានយ៉ាងពិសេស។

1. គាត់បានទទួលព្រះគុណដែលព្រះជាម្ចាស់គង់ជាមួយគាត់ (55-56)

ពេលដែលអ្នកជឿត្រូវបានបៀតបៀនក្នុងការប្រតិបត្តិនូវអ្វីដែលព្រះសព្វព្រះហឫទ័យ នោះព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានព្រះគុណកាន់តែច្រើនដល់គាត់។ ស្នេដ្ឋានបានទទួលព្រះគុណកាន់តែច្រើននៅពេលនោះ។ ស្នេដ្ឋានបានទទួលព្រះគុណដោយពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។ ខទី 55 បាននិយាយថា "ប៉ុន្តែគាត់ដែលពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានក្រឡេកមើលទៅស្ថានសួគ៌ហើយបានឃើញសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះហើយព្រះយេស៊ូវឈរនៅខាងស្តាំព្រះហស្តរបស់ព្រះ" ។ មានន័យថា ទោះបីជាគាត់បានទទួលព្រះគុណនៃភាពពេញលេញនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅដើមដំបូងក៏ដោយ (6:5, និង 8) នៅក្នុងទិដ្ឋភាពនេះ គាត់បានទទួលភាពពេញលេញបន្ថែមទៀត។ នៅពេលណាដែលពួកបរិសុទ្ធជួបរឿងអយុត្តិធម៌ក្នុងលោកនេះ វាជាធម្មជាតិដែលព្រះជាម្ចាស់ផ្តល់ការល្អងលោម និង

អំណាចកាន់តែច្រើនដល់បេះដូងនៃពួកបរិសុទ្ធ។ ដូច្នេះ Bengel បាននិយាយថា “យោងទៅតាមការកើនឡើងនៃកំហឹងរបស់សត្រូវ អំណាចខាងវិញ្ញាណនៅក្នុងបេះដូងរបស់ Stephen ត្រូវបានបន្ថែមបន្ថែមទៀត” ។ ស្នេដ្ឋានបាននិយាយថា៖ ប៉ុន្តែ គាត់ដែលពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បានសម្លឹងទៅលើមេឃ ហើយឃើញសិរីល្អរបស់ព្រះ ហើយព្រះយេស៊ូវបានឈរនៅខាងស្តាំព្រះហស្តនៃព្រះ។ ហើយគាត់មានប្រសាសន៍ថា៖ ឲ្យមើលចុះ ខ្ញុំឃើញមេឃបើក ហើយកូនមនុស្សឈរនៅខាងស្តាំព្រះហស្តរបស់ព្រះ™។ (៥៥-៥៦) វិវរណៈនេះបានផ្តល់អំណាចដ៏អស្ចារ្យដល់ស្នេដ្ឋាន។ ពេលគាត់ក្រឡេកមើល ឯសិរីល្អនៃព្រះ™គឺការឃើញស្ថានសួគ៌ គាត់បានឃើញឯកូនមនុស្សឈរនៅខាងស្តាំព្រះ™ ។ វាបានបង្ហាញថាចរិតលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ព្រះអម្ចាស់ផ្ទាល់គឺស្ថិតនៅស្ថានសួគ៌ដ៏អស់កល្បជានិច្ច អាស្រ័យហេតុនេះហើយបានជាបុរសស្នេដ្ឋានក៏បានទទួលការធានាក្នុងការចូលទៅក្នុងពួកគេកាន់តែច្បាស់។ វិវរណៈនេះត្រូវបានផ្តល់ដល់ស្នេដ្ឋានដើម្បីត្រូវគេបៀតបៀនដើម្បីឃុំឃាំងគាត់។ ទោះបីជាគាត់បានអង្គុយនៅខាងស្តាំនៃព្រះក៏ដោយ ប្រសិនបើគាត់ជួយក្រុមជំនុំ ការក្រោកឈររបស់គាត់នឹងជួយគាត់កាន់តែមិនអាចនិយាយបាន។

ដូចដែលយើងឃើញកំណត់ត្រាដែលស្នេដ្ឋានបានទទួលព្រះគុណ យើងគួរទទួលបានព្រះគុណ។ ដូចដែល Alexander Duff ដែលធ្លាប់ធ្វើការជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានៅប្រទេសឥណ្ឌា បានអង្គុយនៅលើភ្នំជាក់លាក់មួយ ហើយធ្វើសមាធិ នៅដើមដំបូងរបស់គាត់ ទំនិញនៃសិរីល្អរបស់ព្រះបានចូលមកជិតគាត់ ហើយបន្ទាប់មកគាត់បានស្តាប់ព្រះ

សួរសៀងរបស់ព្រះថា ឯ មករកខ្ញុំ ខ្ញុំមានបេសកកម្មដែលខ្ញុំត្រូវដាក់ជូនអ្នក™។ បន្ទាប់ពី គាត់បានក្រោកចេញពីសុបិន ដោយប្រាថ្នាចង់បានកិច្ចការរបស់ព្រះ ទីបំផុត គាត់បាន ក្លាយជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានៅប្រទេសឥណ្ឌា។ គាត់មិនភ្លេចសំឡេងពេញមួយជីវិត របស់គាត់ទេ។ ប្រសិនបើសុបិនមួយក៏ផ្តល់អំណាច ហើយបំពេញកិច្ចបម្រើសំខាន់របស់ គាត់ដោយជោគជ័យ នោះយើងត្រូវតែមានពាក្យដែលសរសេរក្នុងព្រះគម្ពីរ អាចមាន អំណាច និងក្តីសង្ឃឹមកាន់តែច្បាស់។

2. គាត់បានថ្វាយព្រលឹងរបស់គាត់ចំពោះព្រះអម្ចាស់។ (57-59)

ស្នេដ្ឋានត្រូវបានជួបនៅពេលនៃការចាកចេញរបស់គាត់ដោយការគប់ដុំថ្មរបស់សត្រូវ។ ពេលវេលានេះគឺជាពេលវេលានៃវិបត្តិពិតប្រាកដ។ បន្ទាប់មក គាត់បានទទួលព្រះគុណ ម្តងទៀត ហើយបានឃើញបន្ទុះក្តារបំបែករវាងព្រលឹង និងរូបកាយ ហើយបានស្រែក អធិស្ឋានថា ឯ ហើយពេលគេគប់លោកស្នេដ្ឋាន នោះគាត់បានស្រែកឡើងថា ឯព្រះ អម្ចាស់យេស៊ូវអើយ សូមទទួលវិញ្ញាណពីខ្ញុំចុះ™។ (ខ 59) សម្រាប់រូបកាយរបស់ មនុស្ស និងព្រលឹងរបស់គាត់ត្រូវបានរួបរួមយ៉ាងអាទិកំបាំង វាពិតជាពិបាកនឹងឃើញ បន្ទាត់នៃរូបកាយ និងព្រលឹង។ ប៉ុន្តែអ្នកដែលកើតជាថ្មីដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ប្រែចិត្ត ពីអំពើបាបរបស់គាត់ ហើយបាននៅជាមួយព្រះគ្រីស្ទ គាត់ដឹងពីការញែកចេញពីគ្នានៃរូប កាយ និងព្រលឹង។ ដ្បិតអ្នកនោះបានស្លាប់ដោយសារកំហុស និងអំពើបាបខាងវិញ្ញាណ (អេភេសូរ ២:១) ក៏មិនដឹងថាមានព្រលឹងគាត់ដែរ។

3. គាត់បានអធិស្ឋានសម្រាប់សត្រូវរបស់គាត់។ (60)

ព្រះគុណទីបីដែលស្មោះផានបានទទួលគឺការអធិស្ឋានសម្រាប់សត្រូវ។ គាត់បានអធិស្ឋានដោយសំឡេងខ្លាំងថា ឯព្រះអម្ចាស់អើយ សូមកុំប្រកាន់អំពើបាបនេះប្រឆាំងនឹងពួកគេឡើយ™។ បុរសម្នាក់នេះ ពាក្យមួយប្លោកក្រោយរបស់គាត់ពិតជាសំខាន់ណាស់! ពេលគាត់អធិស្ឋាននេះ ជាពិសេស គាត់បំបាត់ជង្គង់ចុះ™ វាមានន័យថាគាត់បានលះបង់ខ្លួនដើម្បីអធិស្ឋានដល់ព្រះអស់ពីចិត្ត។ ស្មោះផានស្រឡាញ់សត្រូវរបស់គាត់ ហើយមើលថែពួកគេរហូតដល់ទីបញ្ចប់។ គាត់មានជំនឿដ៏មុតមាំរបស់ព្រះនៅពេលជាមួយគ្នានោះ; គាត់មានស្នេហាឆេះរោលរាល់ចំពោះបុរសនោះ។ បុរសដែលមានស្នេហាពិតជាដូចគ្នានឹងគាត់។ ការអធិស្ឋានដ៏អស្ចារ្យនេះមិនអាចជួយបានក្រៅពីចម្លើយ។ ការប្រែចិត្តរបស់ប៉ុលជាផ្នែកនៃការអធិស្ឋានរបស់ស្មោះផាន។ Augustine បាននិយាយថា “បើគ្មានការអធិស្ឋានរបស់ស្មោះផានទេ ព្រះវិហារគ្រិស្តសាសនាស្ទើរតែមិនមានប៉ូលទេ”។

សេចក្តីអធិប្បាយ 12 ព្រះអង្គសង្គ្រោះដើម្បីថ្វាយដង្ហាយធួន (កិច្ចការ 8:32-35)

1. បទគម្ពីរលាតត្រដាងអ្នកដែលធ្វើដង្ហាយធួនយើង។

ព្រះគម្ពីរអេភ្យូពីដែលអានគឺជាពាក្យខាងក្រោម អេសាយ ៥៣:៧។ ពាក្យនេះបានបង្រៀនការពិតថា ព្រះអង្គសង្គ្រោះបានរងទុក្ខ ហើយបានសុគតដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សជាតិ ដោយជំនួសអំពីបាបរបស់ប្រជាជនរបស់ទ្រង់ ។ ពាក្យនេះត្រូវបានព្យាករណ៍ដោយព្យាករណ៍អេសាយនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទកាលពី 700-800 ឆ្នាំមុន។ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ ដូចលេវីវិន័យបានបើកសម្តែង នៅពេលដែលពួកគេថ្វាយដង្ហាយធួនដល់ព្រះ ពួកគេបានស្រក់សាច់ចៀមដែលជាពិធីនៃប្រភេទមួយដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងយាងមកនៅពេលអនាគតបានបង្ហាញឈាមរបស់ទ្រង់ ហើយបានសុគត។ ព្រះគម្ពីរនៃគម្ពីរសញ្ញាថ្មីនិយាយយ៉ាងពេញលេញអំពីការសម្រេចបាននូវសមិទ្ធិផលដ៏ធួននៃព្រះមេស៊ី។

រឿងសំខាន់មួយនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ គឺព្រះបន្ទូលទៅកាន់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ដើម្បីធួននឹងយើង។ ពាក្យថា ដង្ហាយធួនមានន័យថា ទ្រង់ជំនួសប្រាក់ឈ្នួលនៃអំពើបាបរបស់ខ្ញុំ ហើយជួយសង្គ្រោះខ្ញុំអស់កល្បជានិច្ច។ ពិភពលោកនេះមានសាសនាច្រើន ប៉ុន្តែសាសនាដែលនិយាយថាដង្ហាយធួនគឺមានតែគ្រីស្ទសាសនាប៉ុណ្ណោះ។ គម្ពីរគឺជាសៀវភៅសម្រាប់ប្រាប់អ្នកសង្គ្រោះព្រះយេស៊ូវឱ្យធួន។ សម្រាប់ប្រទេសអេភ្យូពី Ezechiel ត្រូវបានស្តាប់ការផ្សាយដំណឹងល្អរបស់ភីលីព ហើយបានសង្គ្រោះ គឺបានមកពីការស្តាប់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលជាអ្នកដង្ហាយធួន ហើយជឿលើគាត់។

2. អ្នកដែលដង្វាយជូន និងរងទុក្ខ

ដ្បិតអ្នកដង្វាយជូនមានចិត្តស្ងួតបូកដូចកូនចៀម ហើយការពិតដែលគេនឹងទទួលសេចក្តីស្លាប់ត្រូវបានទាយ។ មនុស្សទាំងអស់គឺជាមនុស្សមានបាប ប៉ុន្តែមានតែអ្នកធ្វើដង្វាយជូនប៉ុណ្ណោះ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគ្មានអំពើបាបឡើយ។ នេះគឺជាគុណវុឌ្ឍិរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ។ អ្នកដែលមានបាបមិនអាចសង្គ្រោះមនុស្សមានបាបបានទេ។ ព្រះយេស៊ូវមិនបានទទួលការវិនិច្ឆ័យដោយយុត្តិធម៌ទេ ជីវិតរបស់ទ្រង់ត្រូវបានគេលួចនៅក្នុងលោកីយ៍នេះ។ ទោះជាមនុស្សទាំងអស់ត្រូវបានស្លាប់ដោយសារអំពើបាបរបស់ខ្លួនក៏ដោយ ប៉ុន្តែព្រះអង្គសង្គ្រោះព្រះយេស៊ូវបានសុគតដោយគ្មានបាប។ ភាពអយុត្តិធម៌នេះក្លាយជាយុត្តិធម៌ ព្រោះមានតែការស្លាប់របស់គាត់ជំនួសអំពើបាបរបស់មនុស្សជាច្រើន។ ដូច្នេះ អត្ថបទរបស់យើង (ខទី 33) បាននិយាយថា “នៅក្នុងភាពអាម៉ាស់របស់គាត់ យុត្តិធម៌ត្រូវបានបដិសេធគាត់។ តើអ្នកណាអាចពិពណ៌នាអំពីជំនាន់របស់គាត់? ដ្បិតជីវិតរបស់គាត់ត្រូវបានដកចេញពីផែនដី™។ សម្រាប់នេះមានន័យថា សម្រាប់បុរសដើម្បីទទួលបានជីវិតដោយការសោយទិវង្គតជំនួសព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមានចំនួនច្រើន គ្មានអ្នកណាអាចនិយាយបានដោយការវាស់វែងជំនាន់នៃជីវិតឡើយ។

3. អាថ៌កំបាំងដើម្បីយល់ពីអ្នកធ្វើបាប

ក្នុងការយល់ដឹងពីសេចក្តីពិតនេះ សាសនាដែលចេះអធ្យាស្រ័យគ្នា ឬទស្សនវិជ្ជាណាក៏មិនអាចជួយបានដែរ។ បើអ្នកណាចង់ដឹងសេចក្តីពិតនេះ អ្នកនោះត្រូវស្គាល់ខ្លួនឯងថាជា

មនុស្សមានបាប។ ទោះបីជាអ្នកផ្សេងទៀតមិនត្រូវបានមើលងាយក៏ដោយ ដោយសារខ្លួនគាត់ផ្ទាល់គឺជាមនុស្សមានបាប គាត់អាចយល់ពីព្រះអង្គសង្គ្រោះដើម្បីជួនដោយការជំនួសខ្លួនគាត់។ សាវ័កប៉ុលគឺជាមនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកតំណាងដើម្បីធានាថានឹងទទួលបានការប្រោសលោះតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ ដូចដែលគាត់បាននិយាយនៅក្នុងរ៉ូមជំពូក 7 1) វានិយាយថាអំពើបាបបានបញ្ឆោតខ្លួនឯង។ (ខ ១១ ក) ២) វានិយាយថាអំពើបាបសម្លាប់ខ្លួន (ខ១១ ខ) ៣) វានិយាយថាគាត់ត្រូវបានលក់នៅក្រោមអំពើបាប។ (ខ១៤) ៤) វានិយាយថាអំពើបាបធ្វើឱ្យយើងមិនធ្វើការតាមដែលយើងចង់បាន ប៉ុន្តែវាធ្វើឱ្យយើងធ្វើការនូវអ្វីដែលយើងមិនចង់បាន។ (ខ ១៥) ៥) វានិយាយថា អំពើបាបស្ថិតនៅជាប់នឹងគាត់។ (ខ ១៧) ៦) វានិយាយថា គាត់បានហៅរូបកាយរបស់គាត់ថាជា រូបកាយនៃសេចក្តីស្លាប់™ (ខទី ២៤) ដោយសារគាត់យល់ការពិតថា ខ្លួនគាត់គឺជាមនុស្សមានបាប គាត់បានធានាថា ក្តីសង្ឃឹមនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់គាត់គឺមកពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះ។ (ខ២៥)

សេចក្តីអធិប្បាយ 13 ការប្រែចិត្តរបស់សូល (កិច្ចការ ៩:១-៩)

1. មូលហេតុនៃការប្រែចិត្តរបស់សូល

1) មានអារម្មណ៍ថាមានវត្តមានរបស់ព្រះ

នៅតាមផ្លូវដែលសូលទៅក្រុងដាម៉ាស ការពិតដែលថា បំណងនោះពន្លឺពីលើមេឃបានលេចមក ហើយបានភ្លឺជុំវិញសូល ហើយសំឡេងថា បំណង សូល ហេតុអ្វីបានជាអ្នកបៀតបៀនខ្ញុំ?TM ត្រូវបានគេស្តាប់ថា មិនមែនចេញពីមនុស្សទេ គឺចេញពីពិភពខាងវិញ្ញាណ។ សូលបានដឹងថារឿងនេះចេញពីពិភពខាងវិញ្ញាណ ហើយគាត់បានចុះចូលចំពោះវា ហើយប្រែចិត្ត។ ការប្រែចិត្តរបស់មនុស្សត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយអ្នកខ្ពស់ជាងមនុស្សដែលមានតែចំពោះព្រះ។ ទោះបីជាសូលបានគិតពីព្រះមុនពេលព្រឹត្តិការណ៍នៃការប្រែចិត្តជឿរបស់គាត់ ហើយបាននិយាយ ហើយថែមទាំងបានបៀតបៀនអ្នកជឿគ្រីស្ទបរិស័ទក្នុងអត្ថន័យនៃការបម្រើព្រះដ៏ស្មោះត្រង់របស់គាត់។ ប៉ុន្តែអ្វីៗទាំងអស់សុទ្ធតែមានគ្រោះថ្នាក់គ្មានន័យទាំងស្រុង។ បន្ទាប់ពីសូលបានជួបប្រទះនឹងវត្តមានរបស់ព្រះនៅតាមផ្លូវនៃក្រុងដាម៉ាស គាត់បានចាត់ទុកការអួតរបស់គាត់ដូចជាលាមក។ គាត់បាននិយាយថា ប៉ុន្តែអ្វីដែលខ្ញុំបានទទួល ខ្ញុំបានចាត់ទុកថាជាការខាតបង់សម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដល់ព្រះគ្រីស្ទ។ ពិតណាស់ ខ្ញុំរាប់ថាអ្វីៗទាំងអស់ជាការបាត់បង់ដោយសារតម្លៃដ៏លើសលប់នៃការស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវជាម្ចាស់របស់ខ្ញុំ។ ដោយយល់ដល់ទ្រង់ ខ្ញុំបានរងនូវការបាត់បង់របស់ខ្ញុំទាំងអស់ ហើយចាត់ទុកវត្ថុទាំងនោះជាសំរាម ដើម្បីឱ្យខ្ញុំបានព្រះគ្រីស្ទTM។ (ភី. ៣:៧-៨) នៅ

ថ្ងៃយូរវ័យរបស់យ៉ូណាថាន អេដវីដស៍ ពេលគាត់ដើរលើវាលស្មៅរបស់ឪពុក គាត់មាន អារម្មណ៍ថាមានវត្តមានរបស់ព្រះ។

បន្ទាប់មកគាត់ឲ្យតម្លៃចំពោះអ្វីៗទាំងអស់គឺខុសគ្នា។ វាត្រូវបានជូនដំណឹង។ គាត់ខ្លាច សំឡេងផ្កូផ្កាន់ តាំងពីពេលនោះមក គាត់មានអារម្មណ៍សុខសាន្ត ពេលជួបហេតុការណ៍ បែបនេះ ហើយមានការដឹងគុណដែលបានឃើញសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ (450 រឿងពិតពីប្រវត្តិសាសនាចក្រ ទំព័រ 48-49)

2) ការប្រែចិត្តនៅពេលគាត់ត្រូវបានចង្អុលបង្ហាញពីអំពើបាបរបស់គាត់។ សំឡេងដែល សូលបានស្តាប់នៅតាមផ្លូវនៃក្រុងដាម៉ាសគឺថា៖ ឯសូល សូល ហេតុអ្វីបានជាអ្នក បៀតបៀនខ្ញុំ? TM។ (ខ៤) ហើយគាត់មានប្រសាសន៍ថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ តើព្រះអង្គជា នរណា? ហើយគាត់បាននិយាយថា៖ ឯខ្ញុំគឺជាព្រះយេស៊ូវដែលអ្នកកំពុងបៀតបៀន TM។ (ខ៥)។ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ឯ ការបៀតបៀន TM ជាពីរដងម្តងហើយម្តង ទៀត ហើយបន្ទាប់មកទ្រង់បានចង្អុលបង្ហាញពីអំពើបាបរបស់ទ្រង់ ហើយបានសួរពីមូល ហេតុថា ឯ ហេតុអ្វី TM ។ នេះជាការស្តីបន្ទោសរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីប្រកែកជាមួយនឹង មនុស្សមានបាប ខណៈដែលបុរសនោះត្រូវបានព្រះអម្ចាស់ចង្អុលបង្ហាញថាគាត់ប្រែចិត្ត។ ការចង្អុលនៃអំពើបាបចេញមកពីសំឡេងនៅលើអាកាស ក្នុងករណីរបស់សូល សព្វថ្ងៃនេះ យើងត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយបទគម្ពីរ។ បុរសនោះមិនចុះចូលដោយបុរសនោះទេ ប៉ុន្តែ គាត់អាចនឹងរីងរួស។ សូលបានកាច់សោកអាហាររបស់គាត់អស់រយៈពេល៣ថ្ងៃ ហើយ អធិស្ឋាន។ (៩, ១១)

2. លទ្ធផលនៃការប្រែចិត្តជឿរបស់សូល។

លទ្ធផលនៃការប្រែចិត្តជឿរបស់គាត់មិនបានយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងជីវិតរបស់គាត់ក្នុងការប្រកាសព្រះយេស៊ូជាព្រះគ្រីស្ទ (ព្រះមេស៊ី) ទេ។ Ashe ប្រកាសដំណឹងល្អបែបនេះដល់ជនជាតិយូដា គាត់ស្ទើរតែត្រូវគេសម្លាប់នៅដើមដំបូងរបស់គាត់។ (២៣, ២៩) ការដែលគាត់បានប្រកាសថាព្រះយេស៊ូជាព្រះគ្រីស្ទដោយថ្វាយជីវិតរបស់គាត់គឺជាការធានានូវការធានារបស់គាត់ ដែលជាអព្វកហេតុនៃអព្វកហេតុ។ អ្នកដែលបានទៅក្រុងដាម៉ាសដើម្បីសម្លាប់ពួកគ្រីស្ទានត្រូវបានប្រកាសផ្សាយដំណឹងល្អជាមួយនឹងការថ្វាយជីវិតរបស់គាត់។

3. ការប្រែចិត្តជឿរបស់សូល និងពួកយើង

យើងឃើញការពិតនៃការប្រែចិត្តជឿរបស់សូល ខ្ញុំក៏គិតថាខ្ញុំចង់ជួបព្រះអម្ចាស់ដោយអព្វកហេតុ ហើយទទួលព្រះគុណយ៉ាងងាយស្រួល។ ប៉ុន្តែយើងគួរលុតជង្គង់ថា សេដ្ឋកិច្ចរបស់ព្រះមិនដូចគ្នានឹងករណីរបស់ទ្រង់ទេ។ ព្រឹត្តិការណ៍អរូបិយដែលទាក់ទងនឹងការប្រែចិត្តជឿរបស់សូល គឺត្រូវការដើម្បីបង្កើតគ្រឹះនៃសាសនាចក្រ។ ដូច្នេះ ព្រឹត្តិការណ៍ក៏កើតមានសម្រាប់យើងដែរ។ ១ កូរិនថូស ៣:២២ បាននិយាយថា ប៉ូលTM ក៏ជាកម្មសិទ្ធិរបស់យើងដែរ។

សេចក្តីអធិប្បាយ 14 អាថ៌កំបាំងនៃការរីកចម្រើនរបស់សាសនាចក្រ (កិច្ចការ ៩:៣១)

1. សន្តិភាព

នេះមានន័យថាសន្តិភាពនៅក្នុងបរិស្ថាន។ ជួនកាលព្រះវិហារខូចហើយត្រូវបានគេធ្វើឱ្យមានសន្តិភាពខាងក្រៅ។ ប៉ុន្តែពួកជំនុំសម័យដើមបានប្រើសន្តិភាពយ៉ាងត្រឹមត្រូវត្រូវបានរស់ឡើងវិញ។ (ឆីម. ២:២) នេះគឺដូចជាការពិតដែលព្រះវិហារត្រូវបានរស់ឡើងវិញក្នុងថ្ងៃនៃការបៀតបៀននៅសម័យជប៉ុន។ ដោយសារក្រុមជំនុំត្រូវបានបៀតបៀនយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរជំនឿផ្ទាល់ខ្លួនអាចនឹងត្រូវបានលើកឡើង ប៉ុន្តែវាពិតជាលំបាកណាស់ក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ក្នុងបរិមាណ។

2. ពង្រឹងពាក្យថា “កំពុងសាងឡើង” (oikodomeuμένη) មានន័យថា តាំងឡើងហើយក្រោកឡើង ដែលមិនមែនមានន័យថា ជំនួញខាងក្រៅទេ តែវាចង្អុលទៅទិដ្ឋភាពនៃអរិយសច្ចៈ។ បន្ទាប់មក សម្រាប់សមាជិកក្រុមជំនុំនៅក្នុងក្រុមជំនុំស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមកហើយចុះសម្រុងគ្នា ដែលពួកគេត្រូវបានសាងឡើងខាងវិញ្ញាណយ៉ាងខ្លាំង។ ក្នុងរឿងនេះស្នេហាជាធាតុសំខាន់។ ១ កូរិនថូស ៨:១ មានប្រសាសន៍ថា ឯកទ្វារនេះអំពីអាហារដែលថ្វាយដល់រូបព្រះ យើងដឹងថា ឯយើងទាំងអស់គ្នាមានចំណេះ™។ “ចំណេះដឹង” នេះឡើងវិញប៉ុន្តែសេចក្តីស្រឡាញ់បង្កើតឡើង។ ត្រង់នេះ ពាក្យតាំងគុណធម៌គឺដូចគ្នានឹងពាក្យដែលត្រូវក្រោកឈរឡើងក្នុងការពង្រឹង។

3. ការកោតខ្លាចព្រះអម្ចាស់ និងការបន្តការល្អឯលោមនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

កាលដែលអ្នកជឿបម្រើព្រះដោយភាពភ័យខ្លាច ពួកគេទទួលបានការសម្រាលទុក្ខដើម្បី
ចេញពីទ្រង់។ ដោយសារតែខ្លាចការខិតខំនិងការស្តាប់បង្គាប់ត្រូវបានលើកឡើង។ ការ
ភ័យខ្លាចនេះមិនមែនជាការភ័យខ្លាចរបស់ទាសករទេ ប៉ុន្តែការភ័យខ្លាចគឺជាការស្តាប់
បង្គាប់ដោយចិត្តផ្ដើមណ្ហើម។ តាមនោះ ព្រះទ្រង់ប្រទានសេចក្ដីមេត្តាករុណា និងសម្រាល
ទុក្ខដល់ពួកគេ។

4. ការកើនឡើងចំនួន

នេះចង្អុលទៅការរីកចម្រើនខាងក្រៅនៃព្រះវិហារ ដែលមានន័យថាចំនួនព្រះវិហារត្រូវបាន
កើនឡើង ដោយសារចំនួនព្រះវិហារត្រូវបានកើនឡើងនៅខាងក្រៅដោយគ្មានព្រះគុណពី
ខាងក្នុង មិនអាចទទួលបានសន្តិភាពខាងវិញ្ញាណបានទេ។ ប៉ុន្តែ ក្រុមជំនុំដែលត្រូវមាន ០
ដោយកោតខ្លាចព្រះអម្ចាស់ និងការល្ងង់លោមនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ™ អាចទទួលបាន
ការកើនឡើងពីខាងក្រៅ ក៏ដូចជាទទួលយកសន្តិភាពខាងវិញ្ញាណ។

សេចក្តីអធិប្បាយ 15 វែងសម្រាប់ព្រះគុណ (កិច្ចការ 10:24-33)

កូនលោសបានអញ្ជើញសាវកពេត្រុស ហើយបានប្រមូលគ្រួសារ និងមិត្តជិតស្និទ្ធរបស់គាត់ ហើយរង់ចាំគាត់ដើម្បីទទួលព្រះគុណ។ នេះកើតចេញពីចិត្តដ៏ក្តៅក្រហាយរបស់គាត់ដើម្បីធ្វើខ្លួនគាត់ ហើយអ្នកដទៃទៀតបានទទួលព្រះគុណ។ (ខ២៤) មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ ពេលពេត្រុសទៅលេងផ្ទះគាត់ គាត់បានឆ្លើយថា៖ បំបើងទាំងអស់គ្នានៅទីនេះនៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះ ដើម្បីស្តាប់គ្រប់ទាំងសេចក្តីដែលព្រះយេស៊ូវ្រាបង្គាប់™។

1. ការលះបង់ដើម្បីធ្វើឱ្យអ្នកដទៃបានទទួលព្រះគុណ

វាមានតម្លៃនៅចំពោះព្រះដែលបុរសនោះបង្កើតខ្លួនឯង ហើយសូម្បីតែអ្នកផ្សេងទៀតបានទទួលព្រះគុណ។ នេះគឺជាការដុតបំផ្លាញដោយស្មោះដើម្បីចង់បានព្រះគុណ។ អ្នកដែលមិនចង់បានព្រះគុណ មិនមែនជាអ្នកដែលមិនស្គាល់សារៈសំខាន់នៃព្រះគុណទេ។ ព្រះមិនប្រទានព្រះគុណដល់មនុស្សបែបនេះទេ។

បុរសដែលមិនស្គាល់កំណប់ដូចកំណប់ មិនត្រូវការឱ្យកំណប់។ ហេតុនេះ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា៖ បំបើងទាំងអស់គ្នាដែលបរិសុទ្ធ ហើយកុំបោះគុជរបស់អ្នកនៅមុខជ្រូកក្រែងវាជាន់ជើង ហើយបែរមកវាយអ្នក™។ (ម៉ាថាយ ៧:៦)

ភាពស្មោះត្រង់របស់កូនលោសគឺជាម្ចាស់របស់មនុស្សបួននាក់ដែលនាំបុរសពិការមករកព្រះយេស៊ូវ។ (ម៉ាកុស ២:១-៩)

2. ការទទួលការផ្សាយដំណឹងល្អពីអ្នកបម្រើរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់

យើងគួរផ្ដោតលើពាក្យរបស់កូនលាស់ដែលជាពាក្យថា “ដូច្នេះ ខ្ញុំបានចាត់អ្នកឱ្យមកភ្លាម ហើយអ្នកមានចិត្តល្អក្នុងការមក។ ដូច្នេះ យើងទាំងអស់គ្នានៅទីនេះនៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះ ដើម្បីស្តាប់សេចក្តីទាំងប៉ុន្មានដែលព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាត់TM។ “។ (ខព៣) នេះជាអាកប្បកិរិយាដើម្បីចាត់ទុកពាក្យដែលអ្នកបម្រើរបស់ព្រះប្រកាស ដូចជាពាក្យរបស់ព្រះ។ ពេត្រុសមានប្រសាសន៍នៅក្នុងសំបុត្ររបស់គាត់ថា៖ ឯអ្នកណាដែលនិយាយ ដូចជាអ្នកដែលផ្ដេងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ អ្នកណាដែលបម្រើ គឺជាអ្នកដែលបម្រើដោយកម្លាំងដែលព្រះបានផ្គត់ផ្គង់ដើម្បីឱ្យគ្រប់ទាំងការលើកតម្កើងព្រះតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះអង្គ សិរីរុងរឿង និងអំណាចជាដៀងរហូត។ អាម៉ែន “។ (ពេត្រុសទី១ ៤:១១) ព្រះមិនមែនជាអ្នកដែលនិយាយដោយមាត់ផ្ទាល់ខ្លួនទេ ប៉ុន្តែទ្រង់មានបន្ទូលតាមមាត់អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់។ ដូច្នេះ ងាយដែលអ្នកដែលមើលងាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ប្រព្រឹត្តអំពើបាបដើម្បីមើលងាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ព្រោះអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អត្រូវបានតែងតាំងដោយព្រះ ដូចដែលគាត់និយាយជំនួសព្រះ អ្នកស្តាប់គួរប្រកាន់យកអាកប្បកិរិយាដើម្បីស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អពិតប្រាកដខ្លួនឯងសារភាពថាមានតែព្រះទេដែលធ្វើឱ្យខ្លួនគាត់ឈរនៅលើវេទិកា។

ត្រូវបានដាស់តឿនឱ្យក្រោកឈរនៅលើវេទិកាដោយមិត្តរបស់គាត់ឈ្មោះ Staupitz ។ បន្ទាប់មកគាត់បាននិយាយថា “វាមិនងាយស្រួលក្នុងការនិយាយជំនួសព្រះទេ”។ លូសើរ

ដើម្បីទទួលការដាស់តឿនលើកទីពីរបានឆ្លើយថា បំណងការក្រោកឈរលើវេទិកាគឺដូចជាទៅ
ស្លាប់ចំពោះខ្ញុំTM ។ វាត្រូវបានជូនដំណឹងថាសម្រាប់ការដាស់តឿន Staupitz ជាបន្ត
បន្ទាប់គាត់បានក្រោកឈរឡើងនៅលើវេទិកាហើយនៅពេលគាត់បានអធិប្បាយដល់ក្រុម
ជំនុំនោះព្រះគុណដ៏អស្ចារ្យបានមកលើពួកគេ។

សេចក្តីអធិប្បាយ 16 ក្រុមជំនុំជួយគ្នាទៅវិញទៅមក (កិច្ចការ ១១:១-៣០)

ព្រះវិហារនៃក្រុងយេរូសាឡឹមបានឃើញកិច្ចព្រមព្រៀងនេះគិតដើម្បីយកការផ្សាយដំណឹង
ល្អនៅក្នុងសាសន៍ដទៃ។ សម្រាប់ពេត្រុសបានយកការផ្សាយដំណឹងល្អទៅកាន់សាសន៍
ដទៃ (ជំពូកទី 10) នៅពេលដែលគាត់ត្រូវបានស្តីបន្ទោសដោយអ្នកជឿមួយចំនួននៅក្នុង
ព្រះវិហារក្រុងយេរូសាឡឹម គាត់បានពន្យល់ពីការពិតដែលថាជនជាតិយូដា និងសាសន៍
ដទៃអាចទទួលដំណឹងល្អជាមួយគ្នាតាមបទពិសោធន៍របស់គាត់។ ដូចដែលយើងឃើញ
រឿងនេះ ពេត្រុសមិនបានកាន់តំណែងរបស់សម្តេចប៉ាបទេ ប៉ុន្តែក្នុងនាមជាអ្នកយក
ព័ត៌មាន គាត់បាននិយាយដោយបន្ទាប់ខ្លួន។ គាត់បាននិយាយថា “ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់
ប្រទានអំណោយដូចគ្នាដល់ពួកគេ ដូចដែលទ្រង់បានប្រទានដល់យើង នៅពេលដែលយើង
ជឿលើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ តើតើខ្ញុំអាចឈរក្នុងផ្លូវរបស់ព្រះជានរណា? “។ (ខ១៧)
ឥឡូវនេះ សេចក្តីពិតដែលថាមនុស្សស្លូតបូតក៏ជារតន្ត្រីនៃការផ្សាយដំណឹងល្អត្រូវបានលាត
ត្រដាងយ៉ាងច្បាស់។ ព្រះវិហារក្រុងយេរូសាឡឹមបានទទួលយកការពិតដែលបានពន្យ
ល់។ (ខ១៨) ដោយសារក្រុមជំនុំមិនមានការរូបរាងក្នុងគំនិត នោះនាងមិនអាចរីកចម្រើន
តទៅទៀតទេ ចំពោះបញ្ហានៃការផ្សាយដំណឹងល្អសម្រាប់ពួកអ្នកមិនជឿនោះ ឥឡូវនេះ
ក្រុមជំនុំអាចឆ្ពោះទៅរកបាន។ ព្រះវិហារក្រុងយេរូសាឡឹមត្រូវបាននាំយកការផ្សាយ
ដំណឹងល្អដោយបញ្ជូនចេញទៅក្រុងអាន់ទីយ៉ូក។ (១៩-២៦)។ នៅពេលដែលពួកគេបាន
បញ្ជូន Banaba ទៅកាន់ទីក្រុងអាន់ទីយ៉ូក នោះក្រុមជំនុំមិនមានគោលបំណងនយោបាយ
ទាំងស្រុងដោយកម្មសិទ្ធិរបស់ពួកគេនោះទេ ប៉ុន្តែគឺដើម្បីពង្រឹងជំនឿរបស់ពួកជំនុំសុទ្ធ

សាធារណៈ (ខទី 23) និងបង្រៀនសេចក្តីពិតដល់ពួកគេ។ (២៥-២៦) ពួកជំនុំអាន់ទីយ៉ូកបាន
បញ្ជូនសម្ភារៈទៅព្រះវិហារក្រុងយេរូសាឡឹម។ (29-30) ដ្បិតពួកគេបានទទួលអំណោយ
ទានខាងវិញ្ញាណពីក្រុមជំនុំក្រុងយេរូសាឡឹម ឥឡូវនេះពួកគេបានយករឿងនេះទៅក្រុមជំ
នុំ។ (រ៉ូម ១៥:២៧) ដូចដែលក្រុមជំនុំនៅសម័យដើមបានប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នាអំពី
សេចក្តីស្រឡាញ់ក្នុងព្រះយេស៊ូវ។

សេចក្តីអធិប្បាយ 17 បាណបាជាគ្រូគង្វាល (កិច្ចការ ១១:១៩-២០)

1. គាត់ពេញចិត្តនឹងឃើញព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

អ្នកជឿគ្រីស្តសាសនិកទទួលបានអំណរពិតដោយមានតែព្រះគុណរបស់ព្រះប៉ុណ្ណោះ។
ដោយសារតែគាត់ទទួលបានជីវិតដ៏អស់កល្បជាព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយព្រះ
គុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ផ្តល់នូវសេចក្តីអំណរនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នកដើម្បីទទួលយកវា។

2. ទ្រង់បានធ្វើឱ្យអ្នកជឿនៅជាប់នឹងព្រះអម្ចាស់ (ខ ២៣ ខាងក្រោម)

ទាល់តែបុរសនោះនៅជាប់នឹងព្រះយេស៊ូវ ទើបគាត់អាចរស់បានយ៉ាងពិតប្រាកដ។
បន្ទាប់មកគាត់ជាពិសេសអាចរស់នៅក្នុងព្រលឹងរបស់គាត់។ បន្ទាប់មក គ្រូគង្វាលជា
ច្រើនព្យាយាមដឹកនាំអ្នកជឿដែលពួកគេបម្រើជាគ្រូគង្វាលដល់ខ្លួនគេ។ នេះមិនមែនជាអ្នក
ធ្វើការពិតប្រាកដសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ទេ។

3. គាត់ពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងសេចក្តីជំនឿ

ទោះបីជាគាត់បានទទួលព្រះគុណនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងព្រះគុណនៃសេចក្តីជំនឿ ប៉ុន្តែ
គាត់មិនទទួលយកភាពពេញលេញនោះទេ ផ្ទុយទៅវិញគាត់អាចផ្លាស់ទីបានយ៉ាងងាយ
ស្រួលដើម្បីរីករាយនឹងខ្លួនឯងតាមរយៈព្រះគុណដែលគាត់បានទទួល។ ដូចជាមានដូច្នោះ
ហើយ ទើបក្លាយជាមនុស្សប្រើព្រះគុណប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិត។ សាហាវប៉ុណ្ណា!

4. គាត់ស្រឡាញ់មិត្តរួមការងារ។ (២៥-២៦)

គាត់បានប្រហារជីវិតដើម្បីនាំមកនូវមិត្តរួមការងារដែលមានសមត្ថភាព, Paul ល្អជាងខ្លួន
គាត់និងបានធ្វើឱ្យគាត់បម្រើជាមួយនឹងខ្លួនគាត់. គ្រូគង្វាលអាចចាប់ចិត្តដោយចិត្តស្អប់
ដើម្បីបម្រើជាមួយមនុស្សល្អជាងដោយងាយ។ គ្រូគង្វាលប្រព្រឹត្តអំពើខុសឆ្គងដោយការ
ច្រណែន ពេលខ្លះយ៉ាងងាយស្រួល ដូចជាគាត់ទទួលខុសត្រូវ។ គាត់អាចត្រូវបានល្បង
យ៉ាងងាយស្រួលដើម្បីធ្វើឱ្យនាងជាសរីរាង្គកណ្តាលរបស់គាត់យ៉ាងងាយស្រួល។ ប្រសិន
បើគាត់ចាកចេញពីអំពើបាបបែបនេះ គាត់មិនអាចចិញ្ចឹមហ្វូងចៀមរបស់ព្រះអម្ចាស់បាន
ត្រឹមត្រូវឡើយ។

សេចក្តីអធិប្បាយ 18 គ្រានៃការសាកល្បង និងការអធិស្ឋាន (កិច្ចការ 12:1-11)

1. ពេលវេលានៃការសាកល្បងមានតម្លៃ

នៅពេលដែលព្រះវិហាររក្សាសន្តិភាពអស់រយៈពេលជាយូរ ហើយបន្ទាប់មកត្រូវបានផ្តាច់ខ្លួន និងបាត់បង់អំណាចសកម្ម ត្រូវការការផ្លាស់ប្តូរដោយការបៀតបៀន។ 1) បន្ទាប់មកជំនឿរបស់ពួកបរិសុទ្ធត្រូវបានបង្ហាញ។ (១-៣) ២) បន្ទាប់មក ពួកបរិសុទ្ធអធិស្ឋានគ្នាទៅវិញទៅមកក្នុងអំណាចដ៏មានជីវិត ហើយបង្ហាញភាពជាបងប្អូនពិត។ (ខទី ៥) ៣) បន្ទាប់មក ពួកបរិសុទ្ធទទួលបានសេចក្តីសុខសាន្តរបស់ព្រះអម្ចាស់ក្នុងរលកព្រះដែលចេញមកខាងក្រៅ។ (ខទី ៦) ៤) បន្ទាប់មក ពួកបរិសុទ្ធជួបប្រទះនឹងការសង្គ្រោះរបស់ព្រះ។ (7-11)

2. ការអធិស្ឋានគឺជាការរាប់នៃជ័យជំនះសម្រាប់ពួកបរិសុទ្ធ។

នៅពេលដែលពេត្រុសត្រូវបានជាប់គុក ពាក្យដែលក្រុមជំនុំបានអធិស្ឋានបង្រៀនការពិតថា ការអធិស្ឋានគឺជាគន្លឹះក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាដោយស្ងៀមស្ងាត់។ យើងគួរតែដឹងដើម្បីដោះស្រាយរឿងទាំងអស់ដោយការអធិស្ឋាន។ ទាល់តែយើងអធិស្ឋាន យើងគួរតែព្យាយាមអធិស្ឋានពិតប្រាកដ។ តើអ្វីជាការអធិស្ឋានពិត?

1) ការអធិស្ឋានដោយបេះដូងតែមួយ។ ដូចដែលវាបាននិយាយថាពេត្រុសត្រូវបានជាប់គុកនៅក្នុងគុកមួយព្រះវិហារបានអធិស្ឋានវាច្បាស់ណាស់ថាពួកគេត្រូវបានប្រមូលផ្តុំគ្នានិងអធិស្ឋាននៅក្នុងចិត្តមួយ។ (ខ៥) ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំប្រាប់អ្នកម្តងទៀតថា

ប្រសិនបើអ្នកពីរនាក់យល់ព្រមនៅលើផែនដីអំពីអ្វីដែលពួកគេសុំ នោះព្រះវរបិតារបស់ខ្ញុំ ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌នឹងធ្វើសម្រាប់ពួកគេ” ។ (ម៉ាថាយ ១៨:១៩)

2) ការអធិស្ឋានដោយស្មោះ។ ពាក្យថា “ខំប្រឹង” (ἐκτενῶς) គឺសំខាន់ណាស់។ បុរស មានចរិតខ្ជិលនិងល្ងង់។ ដូច្នេះ វាងាយស្រួលដែលការអធិស្ឋានរបស់គាត់មិនមានចិត្តស្មោះ ត្រង់។ ដូច្នេះ កាលណាយើងខំប្រឹងប្រែង និងពេលវេលាច្រើន យើងអាចថ្វាយការ អធិស្ឋាន ដូចជាការអធិស្ឋាន។ បុរសដែលធ្វើស្រែចម្ការមិនសូវល្អ មានស្រែច្រើន ហើយ ធ្វើស្រែចម្ការបានតិចតួច។ ដូចជាបុរសដែលមានចិត្តមិនស្មោះត្រង់បានអធិស្ឋានច្រើន ហើយក្នុងកម្រិតខ្លះ គាត់អាចទទួលបានការអធិស្ឋានពិត។

សេចក្តីអធិប្បាយ 19 អំណាចនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ (កិច្ចការ ១៤:១-១០)

ដូចយើងឃើញអត្ថបទសព្វថ្ងៃនេះ ដូចប៉ុល និងបាណាបាបាននិយាយនៅពេលមួយថា៖ បំណងនៃការនេះនៅក្នុងអីកូនាម គេបានចូលរួមក្នុងសាលាប្រជុំរបស់សាសន៍យូដា ហើយនិយាយតាមរបៀបដែលទាំងសាសន៍យូដា និងក្រិកមួយចំនួនធំបានជឿ។ “។ (ខទី ១) ប៉ុន្តែ ពួកគេបាននៅជាយូរមកហើយ ដោយនិយាយដោយក្លាហានចំពោះព្រះអម្ចាស់ ដែលបានផ្ដេងជាសាក្សីចំពោះព្រះបន្ទូលនៃព្រះគុណរបស់ទ្រង់ ដោយផ្តល់ទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យដែលត្រូវធ្វើដោយដៃរបស់ពួកគេ។ “។ (ខ៣) មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ មនុស្សខ្លះម្នាក់នៅក្រុងលីស្តាបានស្តាប់បន្ទូលអ្វីដែលប៉ុលនិយាយ គាត់បាននិយាយថា៖ បំណងបានស្តាប់ប៉ុលនិយាយ។ ហើយប៉ុលសម្លឹងមើលគាត់ដោយចេតនា ហើយឃើញថាគាត់មានជំនឿថានឹងបានជាសះស្បើយ™។ (ខ៦) ដូចដែលយើងឃើញពាក្យរបស់លោក ជាពិសេសកិច្ចការ ជំពូក១៤ ចង្អុលទៅលើអំណាចនៃបន្ទូលរបស់ព្រះ។

1. មូលហេតុដែលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់មានអំណាច។

1) ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់មានអំណាច

ហេព្រើរ 4:12 បានមានប្រសាសន៍ថា “ដ្បិតព្រះបន្ទូលនៃព្រះមានព្រះជន្មរស់នៅ ហើយសកម្ម ច្បាស់ជាងដាវមុខពីរណាមួយ ទម្ងន់ដល់ការបែកគ្នានៃព្រលឹង និងវិញ្ញាណ សន្លាក់ និងខួរឆ្អឹង ហើយយល់ពីគំនិត និងបំណងនៃចិត្ត។ . យ៉ូហាន 6:63 បាននិយាយថា “វាគឺជាព្រះវិញ្ញាណដែលផ្តល់ជីវិត។ សាច់គឺគ្មានជំនួយអ្វីទាំងអស់។ ពាក្យដែលខ្ញុំបាននិយាយ

ទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាជាវិញ្ញាណ និងជាជីវិត។ “។ យ៉ូហាន 15:3 មានប្រសាសន៍ថា៖ បើ អ្នករាល់គ្នាបានស្អាតស្អំហើយ ដោយសារពាក្យដែលខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាហើយ។ “។ ពេត្រុស 2:2 បានមានប្រសាសន៍ថា បើ ដូចជាទារកដែលទើបកើតដែរ ប្រាថ្នាចង់បានទឹក ដោះខាងវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីឱ្យអ្នកធំឡើងទៅក្នុងសេចក្តីសង្គ្រោះ^e™។

2) ព្រោះពាក្យគ្រប់គ្រង ពាក្យដែលចេញពីមាត់អ្នកនិយាយបង្ហាញពីអំណាច។

ដូចដែលយើងឃើញ 18: 5, នៅក្នុងប្រទេសម៉ាសេដូន, ប៉ុលបានជាប់នឹងព្រះបន្ទូល ដោយផ្ដើមទីបង្គោលដល់ជនជាតិ យូដាថា ព្រះគ្រីស្ទគឺជាព្រះយេស៊ូវTM។ ការចាប់អារម្មណ៍មានន័យថាពួកគេមិនអាចទ្រាំទ្រ ដោយគ្មានការប្រកាសវា។ យេរេមាបាននិយាយថា៖ បើប្រសិនបើខ្ញុំនិយាយថា៖ បើខ្ញុំនឹងមិន លើកគាត់ឬនិយាយក្នុងនាមគាត់ទៀតទេTMនោះគឺនៅក្នុងចិត្តខ្ញុំដូចជាភ្លើងឆេះដែលបិទជាប់ ក្នុងឆ្អឹងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឿយហត់នឹងការកាន់វា។ ហើយខ្ញុំមិនអាច” (យេ. ២០:៩) មូលហេតុ ដែលពាក្យផ្សាយដំណឹងល្អរបស់ប៉ុលមានអំណាច គឺដោយសារព្រះយេស៊ូវបានប្រើគាត់។ គាត់ត្រូវបានគេបៀតបៀនអ្នកជឿគ្រីស្ទានមុនថ្ងៃខ្លះ។ ប៉ុន្តែសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់បានប្រើ គាត់ គាត់បានទទួលអំណាចភ្លាមៗ ហើយបានប្រកាសដំណឹងល្អ (9:20-22) អំណាចដ៏អស្ចារ្យត្រូវបានបើកសម្ដែង។ នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រើ Jonathan Edwards នៅពេលមួយនៅពេលដែលគាត់បានអធិប្បាយអំពីឋាននរក ប្រជាជនបានស្តាប់ការ អធិប្បាយរបស់គាត់ដោយកាន់សសរនៃទីសក្ការៈដើម្បីកុំឱ្យធ្លាក់ចូលទៅក្នុងនរក។

2. លទ្ធផលនៅក្នុងអំណាចនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់

អ្នកស្តាប់ទទួលបានសេចក្តីជំនឿ រួម ១០:១៧ បាននិយាយថា “ដូច្នេះ សេចក្តីជំនឿកើតចេញពីការស្តាប់ ហើយស្តាប់តាមរយៈព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទ។ “។ កាលប៉ុលបានទៅលេងក្រុងភីលីព ហើយអំឡុងពេលគាត់ទៅអធិស្ឋាននៅថ្ងៃសប្បិទ នោះគាត់បានប្រកាសដំណឹងល្អនៅក្នុងការប្រជុំរបស់ស្រ្តី ដោយក្នុងចំណោមពួកគេ លីខាបានស្តាប់ព្រះបន្ទូល ហើយជឿលើព្រះអម្ចាស់។ (១៦:១៤) បន្ទាប់មក ព្រះអម្ចាស់បានបើកទ្វារបេះដូងរបស់នាង ហើយធ្វើឱ្យនាងស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ប៉ុល ឱកាសដើម្បីស្តាប់ព្រះបន្ទូល គឺជាឱកាសដែលព្រះអម្ចាស់បើកបេះដូងរបស់យើង។

សេចក្តីអធិប្បាយ 20 អំពីការយល់ដឹងអំពីវិវរណៈនៃព្រះដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងពិភពធម្មជាតិ (កិច្ចការ 14:14-18)

វិវរណៈនៃពិភពធម្មជាតិអាចត្រូវបានយល់និងត្រូវបានជឿដោយតែមានជំនឿដើម្បីជឿលើដំណឹងល្អ។ ដូច្នេះ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅបុរសទាំងឡាយថា កុំយល់អំពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលបានបើកសម្តែងក្នុងពិភពធម្មជាតិថា ឯតែប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់សម្លៀកបំពាក់ស្មៅនៅវាលដែលមានជីវិតរស់នៅថ្ងៃនេះ ហើយថ្ងៃស្អែកត្រូវបោះចោលក្នុងឡ នោះនឹងមិនមានទៀតទេ? អ្នកមានជំនឿតិចអើយ ចូរស្លៀកពាក់ឱ្យអ្នក? (មថ ៦:៣០)

1. សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ និងការល្អឆ្នើមរបស់ព្រះ

សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះត្រូវបានបង្ហាញនៅលើផែនដីនេះជារឿងពីរ។ វាគឺជាភាពស្មោះត្រង់របស់ព្រះជាម្ចាស់ និងសេចក្តីសប្បុរសរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ទ្រង់ពិភពធម្មជាតិដោយស្មោះត្រង់ និងសប្បុរស។ ដ្បិតពិភពធម្មជាតិមានច្បាប់ស្មើគ្នា ប្រាកដណាស់វាចេញមកពីអ្វីដែលវាដាំ និងធំឡើងនៅក្នុងនោះ ដែលព្រះបានបង្កើតលក្ខខណ្ឌឱ្យក្លាយជាដូច្នោះ។ សម្រាប់ពន្លឺនៃព្រះអាទិត្យធ្វើឱ្យកាបូនដោយអាសូតនៅក្នុងខ្យល់រុក្ខជាតិទាំងអស់ស្របយកពួកវាហើយរស់នៅ។ កាលដែលគ្រាប់ឈូកកាលពី១ពាន់ឆ្នាំមុនត្រូវបានគេដាំ សព្វថ្ងៃនេះមានពន្លកនិងផ្កា។ វាបានក្លាយជាការពិតដែលព្រះបានបង្កើតដូច្នេះ។ ពិភពសត្វមូសគ្មាន

ខ្យល់ទេ ហើយក៏គ្មានរុក្ខជាតិសម្រាប់បញ្ចេញពន្លឺក៏មិនមានដែរ។ ពិភពព្រះច័ន្ទមានពេល
 យប់ពីរសប្តាហ៍ ហើយភាវៈរស់មិនអាចរស់នៅដោយកំដៅខ្លាំងពេកនៅពេលថ្ងៃបានទេ។
 ហើយម្យ៉ាងទៀត នៅពេលយប់ ភាវៈរស់មិនអាចរស់នៅក្នុងភាពត្រជាក់ពេកទេ
 ដោយសារស្ថានភាពទាបនៃចំណុចកក។ មូលហេតុដែលធ្វើឱ្យពិភពលោកមានអារម្មណ៍
 ដូច្នេះ គឺដោយសារព្រះបានបង្កើតវាឡើងក្នុងគោលបំណងដែលព្រះបានបង្កើតវា ០
 សម្រាប់ទីសំគាល់ និងសម្រាប់រដូវកាល និងសម្រាប់ថ្ងៃ និងឆ្នាំ™ ប៉ុន្តែព្រះមិនបានដោះ
 ស្រាយថាសត្វមានជីវិតមិនរស់នៅទីនោះទេ។ (លោកុប្បត្តិ ១:១៤-១៨) យើងគួរដឹងអំពី
 ប្រទានភាពរបស់ព្រះដើម្បីរស់នៅតាមវត្ថុផ្សេងៗ។

បុរសដែលឃើញរូបដែលផ្កានោះធំឡើងក្នុងផ្ទះកញ្ចក់នោះសារភាពថាមានអ្នកបង្កើតវា។
 ប៉ុន្តែទោះបីជាវាមិនត្រូវបានគេប្រៀបធៀបទៅនឹងភារកិច្ចដែលបុរសមិនស្គាល់ព្រះដែលជា
 អ្នកបង្កើតពិភពលោកធម្មជាតិបានអំពាវនាវឱ្យមានផ្ទះកញ្ចក់ដ៏អស្ចារ្យ។ បុរសងងឹត
 ចំពោះការពិតដែលថាទោះបីជាគាត់ដឹងរឿងតូចក៏ដោយក៏គាត់មិនស្គាល់រឿងដ៏អស្ចារ្យដែ
 រ។ ទោះបីជាពួកគេឃើញបាល់វិលក៏ដោយ ពួកគេមិនមានអារម្មណ៍ថាវិលជុំវិញពិភព
 លោកទេ។

2. វិវរណៈនៃព្រះបានបើកសម្តែងនៅក្នុងពិភពនៃធម្មជាតិនិងអ្នកជឿ

អ្នកដែលមានសន្តិភាពជាមួយនឹងព្រះ មានពិភពលោកថ្មី និងផែនដីថ្មីក្នុងគ្រប់ការទាំងអ
 សៗ។ Moody បានធ្វើការដើម្បីរុំស្បែកជើងនៅហាងផលិតស្បែកជើងនៅបូស្តុន, គ្រូ

បង្រៀន; គឺមហាលបានទៅលេងគាត់ ហើយប្រាប់គាត់ពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រីស្ទ និងការលះបង់របស់គាត់ ។ បន្ទាប់ពីគាត់បានទទួលការផ្សាយដំណឹងល្អ ចិត្តគាត់បានផ្លាស់ប្តូរ។ បន្ទាប់មក វាហាក់ដូចជាមានអារម្មណ៍ថាអ្វីៗទាំងអស់ស្វាគមន៍គាត់ ហើយសំឡេងបក្សីក៏ច្រៀងសម្រាប់គាត់ដែរ។ សម្រាប់អ្នកនេះ គាត់មានអារម្មណ៍ថាអ្វីៗទាំងអស់ត្រូវបានរំកិលនៅក្នុងព្រះហស្តនៃព្រះ ហើយបាននិយាយថា ៖ ពេលព្រឹកខ្ញុំបានប្រែចិត្តជឿ ខ្ញុំបានចេញទៅខាងក្រៅ ហើយមានអារម្មណ៍ថាស្រឡាញ់អ្វីៗទាំងអស់ ។ ខ្ញុំមិនដែលស្រឡាញ់ព្រះអាទិត្យភ្លឺថែងចាំងលើផែនដីខ្លាំងពីមុនមកទេ។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំបានឮសត្វស្លាបច្រៀងចម្រៀងផ្អែមរបស់ពួកគេ។ - ជីវិតខ្លីរបស់ D. L Moody ទំព័រ 20)

មានតែបុរសដែលចិត្តរបស់ពួកគេត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរដោយព្រះគុណនៃព្រះដែលជឿថាអ្វីៗទាំងអស់ត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយព្រះ។ ទុក្ខរបុគ្គល Paschale ផងដែរ (បងស្រីរបស់គាត់បានមកលេងគាត់ហើយបាននិយាយថាបន្ទាប់ពីគាត់បានចុះចាញ់នៅពេលដែលគាត់ចេញមកនាងនឹងផ្តល់ឱ្យពាក់កណ្តាលនៃទ្រព្យសម្បត្តិរបស់នាង។) បាននិយាយថា "ប្រសិនបើវាមិនមែនជាឆន្ទៈរបស់ព្រះសូម្បីតែស្លឹកនៃដើមឈើ។ មិនដែលត្រូវបានគេទម្លាក់ចុះ™។ ដូចដែលអ្នកជឿដាក់ការធានាបែបនេះ ពួកគេគួរតែលះបង់ខ្លួនដើម្បីអធិស្ឋានជានិច្ច។ សត្រូវដែលធ្វើឱ្យបែកគ្នារវាងព្រះនិងយើង គឺជាសត្រូវដ៏ខ្លាំងក្លា មានតែការអធិស្ឋានប៉ុណ្ណោះដែលអាចយកឈ្នះបាន។ W. Harney បាននិយាយថា “នៅពេលដែលអ្នកជឿអធិស្ឋាន ហើយមិនយកឈ្នះវា ហើយមុនពេលជ័យជំនះរបស់គាត់ គាត់បញ្ឈប់ការអធិស្ឋានរបស់គាត់ គឺជាការអធិស្ឋានដ៏ទន់ខ្សោយ ដើម្បីបង្កើនការសង្ស័យ។

ពួកបរិសុទ្ធដែលដាក់មុខលើផែនដី ហើយអធិស្ឋានគឺជាមនុស្សដើម្បីដឹងថាជ័យជំនះជា
របស់ទ្រង់ហើយ TM ។ (ការអធិស្ឋានច្បាស់លាស់ ទំព័រ 126-127)

សេចក្តីអធិប្បាយ 21 នៃការសម្អាតចិត្ត (កិច្ចការ ១៥:៩)

1. សម្អាតចិត្តមានន័យថា ជំនឿខ្លួនឯង។

បើយើងមានតែជំនឿទេ អ្នកដែលមិនមានការសម្អាតពេញលេញក៏ត្រូវបានហៅឱ្យមកអ្នកសម្អាតដែរ។ ហេព្រើរ 11:6 មានប្រសាសន៍ថា បើគ្មានជំនឿ នោះមិនអាចធ្វើឱ្យគាត់ពេញចិត្តបានឡើយ ដ្បិតអ្នកណាដែលចូលទៅជិតព្រះ នោះត្រូវតែជឿថាគាត់មាន ហើយឱ្យរងនូវដល់អ្នកដែលស្វែងរកគាត់។ រ៉ូម 14:23 មានប្រសាសន៍ថា៖ ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលមានការសង្ស័យ នោះនឹងត្រូវផ្ដន្ទាទោសបើអ្នកនោះបរិភោគ ព្រោះការបរិភោគនោះមិនមែនមកពីសេចក្តីជំនឿទេ។ ដ្បិតអ្វីដែលមិនកើតចេញពីសេចក្តីជំនឿ នោះជាអំពើបាប™។ ដ្បិតជំនឿមានទំនាក់ទំនងពិតរវាងព្រះ និងមនុស្សនៅទីបំផុត បើគាត់មាននោះ គួរតែជាមនុស្សស្អាតស្អំនៅចំពោះព្រះ។

2. ដើម្បីសម្អាតបេះដូងមានន័យថារដ្ឋដើម្បីប្រយុទ្ធជាមួយនឹងគំនិតស្មុគស្មាញ។

បេះដូងរបស់មនុស្សមិនអាចមានគំនិតស្មុគស្មាញណាមួយឡើយ។ ដូច្នេះ ព្រះទ្រង់គិតថាដូចជាមនុស្សប្រយុទ្ធនឹងការគិតស្មុគស្មាញ។ ជីវិតត្រូវបានសម្រេចដោយការតស៊ូ។ ជីវិតរាងកាយរបស់យើងក៏ត្រូវបានទ្រទ្រង់ដោយការពិតដែលថាកោសិកាពណ៌សប្រយុទ្ធជាមួយមេរោគទាំងអស់។ ដោយសាររាងកាយរបស់យើងមានរបួស វាត្រូវបានឆ្កង។ វាគឺជាការប្រមូលផ្តុំនៅទីនោះដោយលទ្ធផលនៃការស្លាប់របស់ពួកគេដែលកោសិកាពណ៌សជាច្រើនចេញពីទីនោះហើយប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងមេរោគនៃជំងឺ។ យើងគួរតែតស៊ូជាមួយគំនិត

អាក្រក់ទាំងអស់ ហើយគួរយកឈ្នះវា។ ពេត្រុសទី១ 2:11 មានប្រសាសន៍ថា៖ ប៉ុន្តែសម្លាញ់អើយ ខ្ញុំសូមដាស់តឿនអ្នករាល់គ្នាក្នុងនាមជាអ្នកស្នាក់នៅ និងជានិរទេសឱ្យជៀសវាងពីតណ្ហាខាងសាច់ឈាម ដែលធ្វើសង្គ្រាមនឹងព្រលឹងអ្នក។ “, កូល ៣:៥ មានបន្ទូលថា “ដូច្នេះ ចូរសម្លាប់អ្វីៗដែលនៅលើផែនដីក្នុងអ្នករាល់គ្នា៖ អំពើប្រាសចាកសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទ ភាពមិនបរិសុទ្ធ តណ្ហា ចំណង់អាក្រក់ និងលោភ៖ ដែលជាការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ។ “។

សេចក្តីអធិប្បាយ 22 អំពីការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ (កិច្ចការ ១៧:១-៤)

ការពិតដែលថាព្រះគ្រីស្ទបានសុគត ហើយបានរស់ឡើងវិញគឺជាចំណុចកណ្តាលនៃការផ្សាយដំណឹងល្អរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ។ ទោះបីជាអ្នកណាប្រកាសព្រឹត្តិការណ៍ផ្សេងទៀតនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទក៏ដោយ ប្រសិនបើគាត់មិនប្រកាសព្រឹត្តិការណ៍ផ្សេងទៀតទេ នោះមិនមែនជាការប្រកាសអំពីគ្រីស្ទសាសនានោះទេ។ ប៉ុលបាននិយាយថា៖ បង្កិតខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តមិនដឹងអ្វីក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាលើកលែងតែព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងទ្រង់ដែលត្រូវបានផ្តាច់។ “(១កូរិនថូស ២:២) ហើយគាត់ក៏បាននិយាយថា “ហើយប្រសិនបើព្រះគ្រីស្ទមិនត្រូវបានរស់ឡើងវិញទេ នោះការអធិប្បាយរបស់យើងគឺឥតប្រយោជន៍ ហើយជំនឿរបស់អ្នកក៏ឥតប្រយោជន៍ដែរ។ “។ (១កូរិនថូស ១៥:១៤)

1. ការពិតដែលព្រះគ្រីស្ទបានសុគត ហើយបានរស់ឡើងវិញ គឺជាសេចក្តីពិតក្នុងព្រះគម្ពីរ។

ដូចដែលយើងឃើញ ខ 2 ខ- ខ 3 ក វានិយាយថា “ហើយប៉ុលបានចូលទៅតាមទម្លាប់របស់គាត់ ហើយនៅថ្ងៃសប្បុរសភាព គាត់បានវែកញែកជាមួយពួកគេពីបទគម្ពីរ ដោយពន្យល់ និងបង្ហាញ” ។ ការដែលគាត់បកស្រាយការពិតថាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានសុគត ហើយបានមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញគឺត្រូវបានសម្រេចតាមព្រះគម្ពីរ។ ហើយគាត់ក៏បាន

មានប្រសាសន៍ថា “សម្រាប់ខ្ញុំបានប្រគល់ជូនអ្នកនូវអ្វីដែលខ្ញុំបានទទួលជាសំខាន់ដំបូងគឺ ថា ព្រះគ្រីស្ទបានសុគតសម្រាប់អំពើបាបរបស់យើង ស្របតាមបទគម្ពីរដែលគេបានបញ្ចុះ នៅក្នុងផ្នូរ ហើយទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃទីបីតាមរយៈ បទគម្ពីរ” (១កូរិនថូស ១៥:៣-៤)។ លោកយេស៊ូផ្ទាល់បានប្រកាសថាលោកផ្ទាល់បានសុគត ហើយបានរស់ឡើងវិញតាមបទគម្ពីរ។ (លូកា ២៤:២៥-២៧)

តើភស្តុតាងនៃបទគម្ពីរមានធាតុសំខាន់អ្វី? សេចក្តីពិតក្នុងព្រះគម្ពីរគឺជាសេចក្តីពិតពិតក្នុង ពេលតែមួយ សេចក្តីពិតដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់សេចក្តីស្រឡាញ់។ វិធីដែលមនុស្សមិន អាចត្រូវគេបោកបញ្ឆោតបាន គឺត្រូវមានព្រះបន្ទូលនៃបទគម្ពីរ ហើយជឿលើវា។ ១) ពាក្យនៃគម្ពីរគឺពិត។ 2) ពាក្យនៃបទគម្ពីរគឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់។ ព្រះគម្ពីររួមបញ្ចូលតែ ពីរយ៉ាង គឺការសន្យា និងបញ្ញត្តិ។ ពីព្រោះការសន្យាពិតណាស់គឺការប្រទានពរនៃសេចក្តី សង្គ្រោះដល់បុរសនោះគឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់ ដ្បិតបញ្ញត្តិគឺត្រូវទទួលពរពីព្រះដោយការធ្វើ ឱ្យបុរសដើរលើផ្លូវត្រូវ វាក៏ជាសេចក្តីស្រឡាញ់ផងដែរ។ A. Schlatter បាននិយាយថា “ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា ទ្រង់មិនស្គាល់បញ្ញត្តិដោយគ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់នោះទេ។ “(ព្រះយេស៊ូវ kennt kein gottliches Gebot, das die liebe verbote ។ é Der Evangelist Matthaus, ទំព័រ 400)

ដូច្នេះ បទគម្ពីរមានមូលដ្ឋានគ្រឹះពីរដែលអាចគ្រប់គ្រងចិត្តទុកចិត្តរបស់យើង។ មួយថា ពាក្យពិត; មួយទៀតគឺពាក្យថាស្រឡាញ់មនុស្សជាតិ។ ប៉ុលបានចង្អុលទៅព្រះបន្ទូល របស់ព្រះថាជា មេស៊ីស្រឡាញ់នៃសេចក្តីពិត™។ (II Thess 2:10)

2. ការពិតដែលថាព្រះគ្រីស្ទបានសុគត ហើយបានរស់ឡើងវិញ និងខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់។

ការដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានសោយទិវង្គត មិនត្រឹមតែមានន័យនៃការសោយទិវង្គតរបស់មនុស្សប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែទ្រង់បានសុគតជំនួសមនុស្សទាំងអស់។ ២ កូរិនថូស 5:14 មានប្រសាសន៍ថា បំផ្លិចសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រីស្ទគ្រប់គ្រងយើង ដោយព្រោះយើងបានសន្និដ្ឋានថា ម្នាក់បានស្លាប់សម្រាប់មនុស្សទាំងអស់ ដូច្នេះអ្នកទាំងអស់គ្នាបានស្លាប់។ “។ ដូច្នេះ ការដែលព្រះគ្រីស្ទបានសុគតមានន័យថា ទ្រង់បានសុគតជំនួសខ្ញុំ។ សារៈសំខាន់របស់ខ្ញុំគឺអាស្រ័យលើការពិតនេះ។ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំមិនមែនជាអ្នកដែលធ្វើឲ្យខ្លួនឯងខកចិត្តនោះទេ ប៉ុន្តែយើងអាចរីករាយដោយដឹងថាព្រះគ្រីស្ទស្រឡាញ់ខ្លួនខ្ញុំ ហើយក៏អាចរីករាយផងដែរ។

3. ប៉ុន្តែមានអ្នកជឿជាច្រើនត្រូវយកថាដឹងការពិតនេះឬភ្លេចវា។

មនុស្សប្រុសទាំងអស់គឺចង់ទទួលបានសេចក្តីស្រឡាញ់ ហើយស្វែងរកវាពីបុរសក្នុងលោក។ វាជារឿងល្អដែលគាត់រើសផ្តើមដើមឈើដាច់។ មនុស្សប្រុសទាំងអស់ក្នុងលោកចង់ទទួលបានសេចក្តីស្រឡាញ់ ប៉ុន្តែមិនស្រឡាញ់អ្នកដទៃតាមន័យពិតឡើយ។ អ្នកដែលស្រឡាញ់ខ្ញុំមានតែម្នាក់គត់។ គ្រាន់តែគាត់គឺជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ គាត់បានសុគតនៅលើឈើឆ្កាងសម្រាប់ខ្ញុំ ដូចដែលយើងគិតថា យើងមានមនុស្សម្នាក់ដែលត្រូវស្លាប់សម្រាប់ខ្ញុំ វាជាធម្មជាតិដែលខ្ញុំគួរមានក្តីសង្ឃឹមដ៏អស្ចារ្យលើសពីអ្វីទាំងអស់។

មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានរស់ឡើងវិញសម្រាប់ខ្ញុំម្តងទៀត។ បន្ទាប់មក គាត់បានក្លាយជាម្ចាស់របស់ខ្ញុំសម្រាប់ខ្ញុំជារៀងរហូត ហើយខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះអម្ចាស់។ រ៉ូម ១៤:៨-៩ មានប្រសាសន៍ថា បំផ្លិតបើយើងរស់ យើងរស់នៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ ហើយបើយើងស្លាប់ យើងក៏ស្លាប់ចំពោះព្រះអម្ចាស់។ ដូច្នេះ ទោះបីយើងរស់ ឬស្លាប់ក៏ដោយ យើងជាប់របស់ព្រះអម្ចាស់។ ដល់ទីបញ្ចប់នេះ ព្រះគ្រីស្ទបានសុគត ហើយមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ដើម្បីទ្រង់អាចធ្វើជាព្រះអម្ចាស់ ទាំងមនុស្សស្លាប់ និងមនុស្សរស់។ “។ ប៉ុលបាននិយាយថា៖ បើអ្នកណានឹងញែកយើងចេញពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រីស្ទ? តើទុក្ខវេទនា ឬទុក្ខព្រួយ ឬការបៀតបៀន ទុក្ខក្ស ឬអាក្រាត ឬគ្រោះថ្នាក់ ឬដាវ? “។ (រ៉ូម ៨:៣៥) ហើយគាត់បានមានប្រសាសន៍ថា “ដ្បិតខ្ញុំប្រាកដថា មិនថាសេចក្តីស្លាប់ ឬជីវិត ទេវតា ឬអ្នកគ្រប់គ្រង ឬវត្ថុដែលមាននៅពេលខាងមុខ ឬអំណាច ឬកម្ពស់ ឬជម្រៅ ឬអ្វីផ្សេងទៀតក្នុងការបង្កើតទាំងអស់នោះទេ។ អាចបំបែកយើងចេញពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវជាព្រះអម្ចាស់របស់យើង។ “។ (រ៉ូម ៨:៣៨-៣៩)

សេចក្តីអធិប្បាយ 23 ការសម្រាលទុក្ខដែលប៉ុលបានទទួលនៅកូរិនថូស (កិច្ចការ ១៨:១-១៧)

1. គាត់បានជួប Agura និង priskira ហើយរស់នៅជាមួយពួកគេនៅផ្ទះរបស់ពួកគេ ជាមួយគ្នា។ (1-4) សម្រាប់ Agura និង Proskila ក៏ជានិរទេសខ្លួនផងដែរ ពួកគេបានផ្តល់សំណងដល់ប៉ុល ឱ្យដើរជាមួយនឹងដំណឹងល្អជាច្រើន ដោយសារពួកគេមានអាជីវកម្មដូចគ្នា ហើយពួកគេមានអាកប្បកិរិយានៃការរងទុក្ខដូចគ្នា និងរីករាយដូចគ្នា។ ដោយសារពួកគេជាពួកបរិសុទ្ធដ៏ស្មោះត្រង់ដែលអាចផ្តល់ជីវិតដល់ប៉ុល នោះពួកគេបានផ្តល់ការសម្រាលទុក្ខយ៉ាងខ្លាំងដល់ប៉ុល។

2. ដោយសារលោក Sailus និង Timothy បានចុះមកពីស្រុក Macedonia នោះ ប៉ុលបានទទួលការលើកទឹកចិត្តច្រើនជាង។ (ខទី៥) កាលដែលអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អធ្វើការជាមួយនឹងមិត្តរួមការងារ (កម្មករជាទីស្រឡាញ់) រួមគ្នាមានអំណាចខាងវិញ្ញាណកាន់តែខ្លាំង។ ពិតជាប៉ុលបំពេញបានចាប់ខ្លួនដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះ™នៅពេលនេះ។

3. ការដែលប្រធានសាលាប្រជុំបានជឿព្រះយេស៊ូជាមួយនឹងក្រុមគ្រួសាររបស់គាត់ ហើយបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក នោះជាការលើកទឹកចិត្តប៉ុល។ (6-8)

4. លើសពីនេះទៅទៀត ការពិតដែលព្រះអម្ចាស់ផ្ទាល់បានបើកសម្តែងដល់ប៉ូល ហើយ
ធានាការការពារសុវត្ថិភាពរបស់គាត់គឺជាការសម្រាលទុក្ខដ៏អស្ចារ្យ (៩-១០)
5. អភិបាលក្រុង Galio បានការពារប៉ូលដែលត្រូវបានបៀតបៀនដោយជនជាតិយូដា។
(12-17)

សេចក្តីអធិប្បាយ 24 សេចក្តីជំនឿដ៏មានអានុភាព (កិច្ចការ ១៩:៨-២០)

កាលប៉ុលស្ទាក់នៅក្នុងអេភេសូរអស់ពីរឆ្នាំ ហើយប្រកាសដំណឹងល្អ ផលផ្លែដ៏អស្ចារ្យបានកើតឡើង។ ឯការនេះបានបន្តអស់រយៈពេលពីរឆ្នាំ ដើម្បីឱ្យអ្នកស្រុកអាស៊ីទាំងអស់បានឮព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ទាំងសាសន៍យូដា និងសាសន៍ក្រិក។ “។ (ខ១០)។ ដើម្បីសម្រេចកិច្ចការបែបនេះ តើជីវិតនៃជំនឿរបស់ប៉ុលជាអ្វី?

1. ជីវិតថ្វាយបង្គំរបស់គាត់ដែលព្រះបានទទួលស្គាល់ប៉ុលយ៉ាងលំអិត។ (១១-១២)

ឯដូច្នេះ សូម្បីតែកន្លែងដៃ ឬអារម្មណ៍ដែលប៉ះស្បែកគាត់ ត្រូវបានយកទៅអ្នកជំងឺ ហើយជំងឺរបស់វាបានចាកចេញពីពួកគេ ហើយវិញ្ញាណអាក្រក់ក៏ចេញពីពួកគេ™។ តើមូលហេតុអ្វីដែលពួកគេស្វែងរកមេព្យួររបស់ប៉ុល និងអារម្មណ៍របស់គាត់ជាអំណាច? វាអាចត្រូវបានពន្យល់ដូចខាងក្រោម។ នោះគឺ ឯដ្បិតប៉ុលបានបូជាខ្លួនចំពោះព្រះជាយញ្ញ បូជាដ៏មានជីវិត គ្រប់ទាំងការផ្លាស់ទីរបស់គាត់ សូម្បីតែទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គាត់ក៏បានបរិសុទ្ធដែរ។ ទោះជាបស់គាត់ផ្ទាល់គ្មានអំណាចព្យាបាលជំងឺក៏ដោយ ព្រះបានបង្ហាញពីប្រសិទ្ធភាពដ៏មានឥទ្ធិពលរបស់គាត់ដើម្បីលើកប៉ុលឡើងវិញ។ ដូចនោះដែរ ពេលដែលបុរសនោះដាក់សាកសពទៅក្នុងផ្នូររបស់អេលីសា ខណៈដែលវាត្រូវបានគេប៉ះនឹងសាកសពអេលីសា នោះវាបានរស់ឡើងវិញ។ (II King 13:21) ។ ទោះបីជាឆ្អឹងរបស់អេលីសាគ្មានអំណាចនៃជីវិតក៏ដោយ ព្រះបានបង្កើតវត្ថុដើម្បីលើកអេលីសាឡើង។

ព្រះទទួលស្គាល់អ្នកបម្រើដែលមានភក្តីភាពពិតថាស្មោះត្រង់ ហើយចង់ចាំដូច្នេះ ហើយ
ជ្រៀតជ្រែកគាត់យ៉ាងលម្អិត

2. ជំនឿដែលអារក្សទទួលស្គាល់ ហើយយកការភ័យខ្លាចមកគាត់ (១៣-១៦)

ខទី 15 បាននិយាយថា៖ ប៉ុន្តែវិញ្ញាណអាក្រក់បានឆ្លើយពួកគេថា៖ ប៉ុន្តែយើងស្វិតស្វាញ
ហើយប៉ុលខ្ញុំទទួលស្គាល់ ប៉ុន្តែអ្នកជានរណា? “។ ចំពោះអារក្សអាក្រក់ស្គាល់ប៉ុល នោះ
មានន័យថាគាត់ស្គាល់ជំនឿរបស់ប៉ុល ហើយខ្លាចគាត់។ ដ្បិតសេចក្តីជំនឿរបស់ប៉ុលគឺពិត
ណាស់ ព្រះយេស៊ូវរស់នៅជាមួយនឹងអ្នកមានជំនឿបែបនេះ។ អារក្សអាក្រក់គឺអាក្រក់
ចំពោះជំនឿបែបនេះ។ ដូចជាផ្តែងខ្លាចឆ្អឹងតោ អារក្សអាក្រក់មិនឈ្លានពានចូលទៅក្នុង
កន្លែងដែលព្រះយេស៊ូវគង់ទេ វាដូចជាការពិតដែលភាពងងឹតមិនចូលទៅក្នុងពន្លឺ។

ក្រុមជំនុំនៃពិភពលោកនេះមានអ្នកជឿមិនពិត ដែលអារក្សអាចចម្លែកបាន។ ដ្បិតអារក្ស
ស្គាល់ចិត្តមនុស្សដែលខ្លួនស្គាល់អ្នកដែលមានជំនឿពិតច្បាស់។ អ្នកជឿមិនពិតអាចត្រូវ
បានវាយប្រហារដោយអារក្ស។

3. ជំនឿដើម្បីស្គាល់សារកផងដែរ។ (១៧-១៩) មនុស្សមានពេលវេលាដើម្បីដឹងថាអ្នកណា
ជឿលើ tritely ។ មុននឹងកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យដែលជំនឿរបស់ប៉ុលសម្រេចបាន ជនជាតិយូ
ដា និងក្រិកទាំងអស់គ្នាភ័យខ្លាច។ (ខ១៧) មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណឹងទេ វាបានជូនដំណឹងថា
មនុស្សជាច្រើនបានទៅលេងទីនោះ ហើយបានប្រែចិត្តពីអំពើបាបរបស់ពួកគេ គ្រូមន្ត
អាចមិនដុតសៀវភៅវេទមន្តរបស់ពួកគេ ហើយប្រែចិត្ត។ (ខ១៩) ក្នុងសិទ្ធិអំណាចនៃ

ជំនឿរបស់ប៉ុល សកម្មភាពបែបនេះដើម្បីឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពនោះត្រូវបានធ្វើតាម។ កាល
ពីដើមនោះ ព្រះគ្រូទេសនាព្រះគ្រីស្ទទេសៈ ត្រូវស្តេចជាតិបៀតបៀន។ ស្តេចជាតិបានសួរ
អ្នកបំរើរបស់គាត់ឱ្យទទួលបានវិធីសាស្ត្រអាក្រក់ដែលអាចធ្វើទុក្ខ Chrysostom "តើ
យើងអាចធ្វើទុក្ខ Chrysostom យ៉ាងដូចម្តេច?" ពេលនោះ អ្នកបម្រើឆ្លើយថា៖
“Chrysostom ចូលចិត្តស្តាប់ ព្រោះគាត់ជឿលើស្ថានសួគ៌។ “។ ស្តេចមានរាជឱង្ការម្តង
ទៀតថា៖ “យើងយកគាត់ទៅដាក់គុក™។ ពេលនោះ អ្នកបម្រើបានឆ្លើយម្តងទៀតថា៖
“ឯងគាត់ចូលចិត្តអធិស្ឋាននៅក្នុងទីងងឹត ព្រោះគាត់នឹងត្រូវជាប់គុកក្នុងគុក គាត់នឹង
អធិស្ឋានដល់ព្រះ។ ឯ ហើយគាត់បាននិយាយជាបន្តបន្ទាប់ថា ឯ ចូរធ្វើឱ្យគាត់ប្រព្រឹត្តអំពើ
បាបដោយសារគាត់ស្អប់ការប្រព្រឹត្តអំពើបាបជាចម្បង។ “Chrysostom ក៏ត្រូវបានទទួល
យកដោយបុរសដូចប៉ុល។

សេចក្តីអធិប្បាយ 25 ព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ (កិច្ចការ ២០:២៨)

សេចក្តីសង្គ្រោះដែលយើងបានទទួលមិនមែនជារបស់ដែលមិនអាចកាត់ថ្លៃបានដែលយើងអាចដោះដូរបានដោយការផ្តល់នូវសេចក្តីសុចរិតរបស់យើងនោះទេ។ ភាពសុចរិតរបស់មនុស្សជារបស់គ្មានតម្លៃ។ យើងទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះដោយព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ គឺ 64:6 ចែងថា “យើងទាំងអស់គ្នាបានក្លាយទៅជាមនុស្សមិនបរិសុទ្ធ ហើយការប្រព្រឹត្តសុចរិតទាំងអស់របស់យើងគឺដូចជាសម្លៀកបំពាក់ដែលកខ្វក់។ យើងទាំងអស់គ្នាសាត់ដូចស្លឹកឈើ ហើយអំពើទុច្ចរិតរបស់យើង ដូចជាខ្យល់ នាំយើងទៅ “។ តើលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូមានតម្លៃប៉ុន្មាន? យើងអាចដឹងវាបាននៅពេលយើងឃើញការពិតថាគុណសម្បត្តិរបស់ព្រះត្រូវបានផ្តល់ដល់វា។ យើងដឹងថាការពិតដែលព្រះបានបង្កើតសត្វទាំងអស់នៅស្ថានសួគ៌និងផែនដីគឺអស្ចារ្យប៉ុណ្ណា។ ប៉ុន្តែនៅពេលយើងប្រៀបធៀបការបង្កើតជាមួយនឹងដង្វាយធួនដែលព្រះបានបញ្ជូនព្រះគ្រីស្ទមកក្នុងពិភពលោក ហើយបានធ្វើឱ្យគាត់បង្អួចឈាមដ៏មានតម្លៃនោះ ការបង្កើតគឺមិនសូវអស្ចារ្យនោះទេ។ ការបង្កើតនេះត្រូវបានបញ្ចប់ដោយពាក្យមួយចំនួនសម្រាប់រយៈពេល 6 ថ្ងៃ។ ដង្វាយធួនត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយសេដ្ឋកិច្ចរបស់គាត់នៅដើមដំបូងគាត់បានបើកសម្តែងអស់រយៈពេលជាច្រើនពាន់ឆ្នាំហើយគាត់បានបញ្ជូនកូនប្រុសដែលបង្កើតមកហើយបានដឹងពីវាហើយវានឹងត្រូវបានបំពេញដោយកិច្ចការនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក។

”ពាក្យនៃការបង្កើតចេញមកជាចម្បងពីលោកុប្បត្តិ ជំពូក 1-2 ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលនៃព្រះ
 លោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទចេញមកពីផ្នែកទាំងមូលនៃបទគម្ពីរ។ ដូចជាព្រះលោហិត
 របស់ព្រះយេស៊ូគឺសំខាន់ណាស់។ ដូច្នេះ សាវ័កប៉ុលបានមានប្រសាសន៍ថា បំផ្លិតខ្ញុំបាន
 សម្រេចចិត្តមិនដឹងអ្វីក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាលើកលែងតែព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយទ្រង់
 បានផ្តាច់™។ “។ (១កូរិនថូស ២:២) ហើយទ្រង់បានបញ្ជាក់ថា យើងមិនអាចសង្គ្រោះ
 ដោយច្បាប់បានឡើយ ប៉ុន្តែយើងត្រូវបានសង្គ្រោះដោយព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រី
 ស្ទប៉ុណ្ណោះ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា “ដ្បិតខ្ញុំបានស្លាប់ដោយសារក្រឹត្យវិន័យ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំ
 បានរស់នៅចំពោះព្រះ ” (កាឡាទី ២:១៩) ពាក្យដែលថា៖ បំផ្លិតខ្ញុំបានស្លាប់ចំពោះច្បាប់™គឺ
 ជាការបង្ហាញយ៉ាងខ្លាំងបំផុតដែលច្បាប់មិនអាចសង្គ្រោះយើងបាន។ លូសើរ ដែលបាន
 ប្រតិបត្តិផ្លូវអស់ជាច្រើនឆ្នាំបានមានប្រសាសន៍ថា “ដ្បិតកូននៃព្រះស្រឡាញ់ខ្ញុំ ហើយបាន
 ប្រគល់ខ្លួនគាត់ឲ្យខ្ញុំ វាជាការប្រឆាំងនឹងច្បាប់ និងសេចក្តីសុចរិតនៃការងាររបស់មនុស្ស
 ដូចជាផ្តល់នាង និងផ្តេកបន្ទោរ។ ប្រសិនបើខ្ញុំទទួលស្គាល់នូវកំណប់ដ៏មានតម្លៃបំផុតដែល
 កូនប្រុសរបស់ព្រះជាម្ចាស់មិនអាចប្រៀបធៀបនឹងអ្នកដទៃបាន ចូរបោះចោលនូវពិធី
 សាសនា និងអំពើ និងបុណ្យរបស់អ្នកទាំងអស់ទៅក្នុងនរក។ ដោយសារអ្នកគិតថាមាន
 តែការសោយទិវង្គតនៃបុត្ររបស់ព្រះប៉ុណ្ណោះដែលអាចបញ្ឈប់ព្រះពិរោធរបស់ព្រះ ហើយ
 បានផ្សះផ្សាជាមួយយើង™។

សេចក្តីអធិប្បាយ 26 អំពីអ្វីដែលគ្រូគង្វាលត្រូវហាមឃាត់ (កិច្ចការ 20:17-35)

1. តើការហាមឃាត់មានន័យដូចម្តេច?

អត្ថបទក្រិកនៃពាក្យ "រក្សា" (προσέχετε) មានន័យថាប្រុងប្រយ័ត្ននិងប្រុងប្រយ័ត្ន។

1) ហាមខ្លួនឯង។ លើសពីនេះទៅទៀត ដើម្បីរក្សាចំណុចចាំយាម ដើម្បីរក្សាការមើលការសង្គ្រោះរបស់គាត់។ (ទីបំផុតគាត់ត្រូវប្រយ័ត្នក្នុងឋានៈជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះ) បុរសមានអំណាចខ្លីដើម្បីប្រតិបត្តិរឿងពីរ។ កាលដែលគ្រីស្តបរិស័ទទទួលបានតំណែងនេះ ប្រសិនបើគាត់ព្យាយាមជួយសង្គ្រោះអ្នកដទៃ នោះវាងាយស្រួលក្នុងការធ្វេសប្រហែសពីបញ្ហានៃការសង្គ្រោះរបស់គាត់។ ដូច្នេះ សាវ័កប៉ុលបានមានប្រសាសន៍ថា៖ ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រៀនប្រដៅរូបកាយរបស់ខ្ញុំ ហើយរក្សាវាឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រង ក្រែងណាខ្ញុំបានផ្សព្វផ្សាយដល់អ្នកឯទៀតហើយខ្ញុំនឹងត្រូវដកសិទ្ធិ។ “។ (កូរិនថូសទី១ ៩:២៧) គ្រូគង្វាលគួរដឹងអំពីរឿងនេះ។ នោះគឺការចាំមើលខ្លួនឯងជាដំណាក់កាលក្នុងការថែរក្សាកិច្ចការគ្រូគង្វាលឱ្យបានល្អ។ ដោយសារខ្លួនគាត់ផ្ទាល់មិនត្រឹមត្រូវខាងវិញ្ញាណ គាត់មិនអាចធ្វើកិច្ចការរបស់ព្រះបានទេ ដោយសារខ្លួនគាត់ផ្ទាល់ត្រូវបានរស់ឡើងវិញខាងវិញ្ញាណ គាត់មិនអាចរស់ឡើងវិញបានទេ ប្រសិនបើខ្លួនគាត់ផ្ទាល់មិនមានបរិបូរណ៍ខាងវិញ្ញាណទេ គាត់មិនអាចធ្វើឱ្យអ្នកដទៃក្លាយជាបរិបូរណ៍ខាងវិញ្ញាណបានទេ។ Richard Baxter បាននិយាយថា “ដូចដែលមនុស្សជាច្រើនបង្រៀនមិនឱ្យទៅនរក ហើយបន្ទាប់មកខ្លួនគាត់ក៏ចូលទៅក្នុងនរក”។

2) ដើម្បីហាមឃាត់សម្រាប់ចៀម។ គាត់ទទួលការវិនិច្ឆ័យដ៏ល្អិតល្អន់ចេញពីហ្វូងចៀម។ ដោយសារសមាជិកសាសនាចក្រទូទៅមានកំហុសខ្លះ សាសនាចក្រមិនធ្វើជាបញ្ហានោះទេ ប្រសិនបើគ្រូគង្វាលមានកំហុសបែបនេះ បុរសទាំងឡាយមិនអត់ទោសឱ្យហើយចងចាំវាឡើយ ។ ដូច្នេះ គ្រូគង្វាលត្រូវប្រយ័ត្ន ហើយគួរអង្គុយលើកៅអីខ្ពស់ជាងជំនឿនៃហ្វូងចៀម។

2. តើអ្វីជាវិធីសាស្ត្រជាក់ស្តែងសម្រាប់ការហាមឃាត់?

តើបុរសគួរប្រយ័ត្នដោយការពិនិត្យមើលខ្លួនគាត់ដោយរបៀបណា? តើសាវកប៉ុលបានផ្តល់អ្វីដល់ពួកអែលឌើរក្នុងព្រះវិហារអេសេសូរ ហើយមើលថែគាត់? ខទី ៣២ បានមានប្រសាសន៍ថា ប៉ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមសរសើរអ្នកចំពោះព្រះ និងចំពោះព្រះបន្ទូលនៃព្រះគុណទ្រង់ ដែលអាចកសាងអ្នកឡើង ហើយនឹងប្រទានដល់អ្នកនូវមរតកក្នុងចំណោមអស់អ្នកដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធ។ “។ អ្វីដែលពួកគេបានទទួលគឺព្រះបន្ទូលនៃព្រះ (ព្រះគម្ពីរ) ព្រះបន្ទូលនៃព្រះបានពង្រឹងអ្នកជឿ (ខទី 32) ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ 1) ដូចជាកញ្ចក់ (Jm. 1:23) ដូច្នេះដោយវាយ៉ាងអាចមើលឃើញខ្លួនយើង។ 2) វាគឺជាប្រាជ្ញានៃប្រាជ្ញា (ទំនុកដំកើង 119:98-100) យើងអាចយកអាកប្បកិរិយាល្អជាងអ្នកពិសោធន៍ទាំងអស់។ 3) វាជាអំណាចនៃជីវិត (យ៉ូហាន ៦:៦៣) ដែលត្រូវបិទពាក្យឱ្យបានស្ម័គ្រស្មាលគាត់គួរតែត្រូវបានសម្អាត។ (យ៉ូហាន ១៥:៣)

ដូច្នេះ Duet 6: 6-9 បាននិយាយថា "ហើយពាក្យទាំងនេះដែលខ្ញុំបង្គាប់អ្នកនៅថ្ងៃនេះនឹងស្ថិតនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក។ ត្រូវបង្រៀនកូនដោយឧស្សាហ៍ព្យាយាម ហើយនិយាយពីគេ

ពេលអង្គុយក្នុងផ្ទះ ពេលដើរតាមផ្លូវ ពេលកូនដេក និងពេលក្រោកឡើង។ អ្នកត្រូវចង់វា ទុកជាសញ្ញានៅដៃអ្នក ហើយវានឹងដូចជាផ្នែកខាងមុខនៅចន្លោះភ្នែករបស់អ្នក។ អ្នកត្រូវ សរសេរវានៅលើក្របថ្ងារផ្ទះ និងនៅមាត់ទ្វារ។ “។ ដូច្នេះ លូស៊ីវបានមានប្រសាសន៍ថា ឯ កន្លែងដែលព្រះបន្ទូលនៃព្រះត្រូវបានប្រកាសដោយសុទ្ធតែនៅជាព្រះវិហារពិត TM ។ គាត់បាននិយាយម្តងទៀតថា “គ្រូគង្វាលមិនខុសពីសមាជិកក្រុមជំនុំទូទៅទេ។ មានតែពួក គេប៉ុណ្ណោះដែលបានតាំងចិត្តបេសកកម្មដើម្បីប្រកាសព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះTM។ (A Compend of Luther's Theology, p 137) ហើយគាត់ក៏បានមានប្រសាសន៍ថា ឯ តំណែងគ្រូគង្វាលគ្មានអ្វីផ្សេងទៀតទេ លើកលែងតែការបម្រើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ (សមាសធាតុនៃទ្រឹស្តីរបស់លូធើ ទំព័រ ១៣៨)

3. ហេតុផលដែលគ្រូគង្វាលត្រូវហាមឃាត់។

1) ដោយសារព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានតែងតាំងគ្រូគង្វាល។

ប្រសិនបើមានជាគ្រូគង្វាលត្រូវបានតែងតាំងដោយបុរសតែប៉ុណ្ណោះ នោះជាការល្អគ្រប់ គ្រាន់ដើម្បីធ្វើការត្រឹមត្រូវនៅក្នុងភ្នែករបស់ប្រជាជន។ ប៉ុន្តែគ្រូគង្វាលត្រូវបានតែងតាំង ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលមើលមិនឃើញ។ ហេតុដូច្នេះហើយ គ្រូគង្វាលគួរតែ ប្រតិបត្តិដើម្បីផ្តាច់ចិត្តព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលមើលមិនឃើញ សារកប៉ុលបានមាន ប្រសាសន៍ថា៖ ឯឥឡូវនេះខ្ញុំកំពុងស្វែងរកការយល់ព្រមពីមនុស្ស ឬពីព្រះ? ឬខ្ញុំកំពុង ព្យាយាមផ្តាច់ចិត្តបុរស? ប្រសិនបើខ្ញុំនៅតែព្យាយាមផ្តាច់ចិត្តមនុស្ស ខ្ញុំមិនធ្វើជាអ្នកបំរើ

របស់ព្រះគ្រីស្ទទេ។ ០ (កាឡាទី 1:10) វាងាយស្រួលណាស់ដែលគ្រូគង្វាលប្រព្រឹត្តអំពើ
បាបដើម្បីមើលងាយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដោយសារកំហុសដែលពួកគេបានផ្តាច់ចិត្ត
មនុស្ស ជាជាងការគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ដូច្នេះគាត់គួរតែប្រុងប្រយ័ត្ន។

2) គ្រូគង្វាលគួរតែប្រយ័ត្នចំពោះគាត់គ្រប់គ្រងលើក្រុមជំនុំដែលព្រះបានទិញដោយព្រះ
លោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ តើព្រះវិហារដែលទិញដោយព្រះលោហិតរបស់ព្រះជាម្ចាស់
មានតម្លៃប៉ុន្មាន! ព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទគឺជាតម្លៃតែមួយគត់ដែលអាចធ្វើឱ្យមនុស្ស
ជាតិជួនបាន។ ហេព្រើរ 9:22 មានប្រសាសន៍ថា៖ ឯតាមក្រឹត្យវិន័យ អ្វីៗស្ទើរតែត្រូវបាន
បរិសុទ្ធដោយឈាម ហើយបើគ្មានការបង្ហូរឈាមទេ នោះគ្មានការអត់ទោសបាបឡើយ។
“។ ដូច្នេះ យើងឃើញវិវរណៈ មនុស្សដើម្បីទទួលបានសិរីល្អ មិនបានសរសើរអំពីល្អ
របស់ពួកគេទេ ហើយអ្វីដែលពួកគេបានរក្សានៅលើក្រឹត្យវិន័យ និងសេចក្តីស្មោះត្រង់ ប៉ុន្តែ
សរសើរតែព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ (កូរិនថ្យែម)។ (វិវរណៈ ៧:១០-១២)

ប៉ុន្តែ ដោយសារគ្រូគង្វាលមិនបានប្រយ័ត្នប្រយ័ត្ន ទោះជាការងាយស្រួលដែលការខិតខំ
របស់គាត់ និងទេពកោសល្យរបស់គាត់អាចក្លាយជាក្រុមជំនុំបានល្អ។ ដូច្នេះហើយ គ្រូ
គង្វាលគួរតែប្រយ័ត្ន និងមិនគួរបន្ថែមមួយទៀត លើកលែងតែព្រះលោហិតរបស់ព្រះ
យេស៊ូវ ក្នុងការប្រកាសពីគុណធម៌ ដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សជាតិ។ Maclaren បានដុត
សាត្រាស្លឹកវិកទាំងអស់របស់គាត់នៅពេលចុងក្រោយរបស់គាត់។ មូលហេតុដែលគាត់
ធ្វើដូច្នេះ គឺដោយសារគាត់ចង់មិនពឹងលើអ្នកដទៃ (ដូចជាគុណសម្បត្តិរបស់គាត់) លើក
លែងតែឈាមរបស់ព្រះយេស៊ូវនៅពេលចុងក្រោយរបស់គាត់ប៉ុណ្ណោះ។

សេចក្តីអធិប្បាយ 27 ប៉ុលមានការធានាក្នុងគ្រាទុក្ខលំបាក (កិច្ចការ ២១:២៧-៤០)

ប៉ុលបានជួបទុក្ខលំបាកជាច្រើនក្នុងដំណើរបេសកកម្ម។ ក្នុងចំណោមពួកគេ ជាពិសេស ពេលដែលទ្រង់យាងទៅក្រុងយេរូសាឡឹម វាជូនឆ្ងរណាស់ដែលទ្រង់រងទុក្ខដោយសាសន៍ យូដា។ តើប៉ុលមានអាកប្បកិរិយាបែបណាក្នុងគ្រាទុក្ខលំបាក? គាត់បានយកបេះដូងដុត នៃការផ្សាយដំណឹងល្អនៅក្នុងទុក្ខព្រួយជាមួយ sangfroid ។ (៣៧-៤០) នៅពេលដែល គាត់ត្រូវបានចាប់ខ្លួនដោយយោធា ហើយត្រូវបានទាញ គាត់មានបេះដូងនៃការផ្សាយ ដំណឹងល្អទៅកាន់ហ្វូងមនុស្ស។ លោកមានប្រសាសន៍ទៅនាយទាហានថា៖ ប៉ុន្តែជាជន ជាតិយូដា មកពីក្រុងតើសុស ក្នុងក្រុងស៊ីលីគា ជាអ្នកក្រុងមិនច្បាស់។ ខ្ញុំសូមអង្វរអ្នក; អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំនិយាយជាមួយប្រជាជន។ (ខ ៣៩) ដែលមានន័យថា ទ្រង់មានបន្ទូលថា វា ជាការជំរុញចិត្តដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អដល់ហ្វូងមនុស្ស។ តើអ្វីទៅជាមូលហេតុដែលគាត់ គិតអំពីការផ្សាយដំណឹងល្អដល់ពួកគេដោយមិនភ័យខ្លាច? វាជាការធានារបស់គាត់។ ដ្បិតគាត់មានការធានាថា គាត់នឹងមិនញ័រក្នុងគ្រាទុក្ខវេទនាឡើយ។ អ្វីដែលយើងគិតពីគឺ ជាប្រភពដើមនៃការធានារបស់គាត់។

1. គាត់បានទទួលការធានាចំពោះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

ប៉ុលបានទទួលការព្រមានជាច្រើនដងដោយទំនាយអំពីគ្រោះថ្នាក់ដែលនឹងជួបនៅក្រុងយេរូ សាឡឹម។ នៅក្រុងទីរ៉ុស មានរឿងបែបនេះកើតឡើង (ខ ៤) នៅក្រុងសេសាវា ក៏មានរឿង បែបនេះកើតឡើងដែរ។ (10-14) ទោះបីជាគាត់ត្រូវបានព្រមានដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះ

ឥឡូវនេះតាមពិតទៅ គាត់ដែលបានជួបរឿងដែលបានសម្រេចបែបនេះដោយផ្ទាល់មិនអាចជួយបានក្រៅពីការធានាថាព្រះបានដើរជាមួយគាត់នៅលើផ្លូវរបស់គាត់។ រាល់ការសម្រេចបាននៃពាក្យនេះផ្តល់ការធានាដល់យើង។ (យ៉ូហាន ១៣:១៩) មិនត្រឹមតែមាននោះទេ ដ្បិតព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះផ្ទាល់បានផ្តល់សេចក្តីជំនឿដល់យើង (រ៉ូម ១០:១៧) អ្នកណាដែលមានវាត្រូវការធានាយ៉ាងខ្លាំង។

2. គាត់បានទទួលការធានាសម្រាប់ការស្តាប់បង្គាប់របស់គាត់។

ពេលយើងគោរពតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដោយផ្ទាល់ យើងទទួលបានការធានា។ ទោះបីជាប៉ុលបានក្រោកឡើងទៅកាន់ក្រុងយេរូសាឡឹមក៏ដោយ គាត់បានដឹងរួចហើយថាគាត់នឹងជួបការរងទុក្ខ (20:25) គាត់បានលើកឡើងនៅទីនោះដោយគោរពតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់។ (២០:២២, ២១:១៣-១៤) គោលបំណងដែលព្រះផ្តល់សេចក្តីពិតដល់យើង គឺចង់ឃើញការស្តាប់បង្គាប់របស់យើង។ កាលណាយើងស្តាប់បង្គាប់ ទ្រង់ពេញចិត្ត។ សូមមើល Me Sam 15:22-23 ។

3. គាត់ទទួលបានការធានាសម្រាប់បទពិសោធន៍របស់គាត់។

ប៉ុលត្រូវបានគេរំដោះចេញពីស្ថានភាពស្តាប់របស់គាត់ជាច្រើនដងដោយអំណាចនៃព្រះ។ (១៤:១៩-២០, ១៨:១២-១៧, ១៩:២៣-៤១) បុរសនោះរៀនតាមរយៈបទពិសោធន៍របស់គាត់។ នៅក្នុងជីវិតនៃការអធិស្ឋានរបស់យើង យើងក៏ជួបប្រទះនូវចម្លើយរបស់ព្រះ តាមរយៈបទពិសោធន៍នៃការអធិស្ឋានជាច្រើនរបស់យើង ហើយយើងក៏ទទួលបានការធានា

ដោយរឿងនេះផងដែរ។ អំពីបញ្ហានៃរង្វាន់ដល់សេចក្តីល្អ និងការដាក់ទោសចំពោះអំពើ
អាក្រក់ដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រព្រឹត្តចំពោះមនុស្សនោះ នៅពេលដែលយើងមើលរឿងក្នុង
លោកនេះដោយលំអិត យើងអាចដឹងបាន ហើយថែមទាំងមានសេចក្តីធានាចំពោះបញ្ហា
នេះផងដែរ។ ពេលយើងមើលរបស់លោកិយ យើងឃើញសកម្មភាពនៃការផ្គត់ផ្គង់របស់
ព្រះក្នុងការដាក់ទោសអាក្រក់។ ជាឧទាហរណ៍ វាដូចជាព្រឹត្តិការណ៍ដែលនៅពេលនោះ
ដែលសម្តេចប៉ាប ចន ទី XXI បានអួតអំពីវិមានរបស់ Viterbo ដែលគាត់បានបង្កើតឡើង
ដំបូលត្រូវបានទម្លាក់ចុះ ហើយគាត់បានស្លាប់។ ដូចនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រអតីតកាល ពេល
ខ្លះយើងអាចឃើញការពិតដែលរង្វាន់ និងការដាក់ទណ្ឌកម្មត្រូវបានបង្ហាញដោយផ្ទាល់។
មានតែការពិតដែលរង្វាន់ និងការដាក់ទណ្ឌកម្មមិនត្រូវបានបង្ហាញនៅគ្រប់ព្រឹត្តិការណ៍
ដោយផ្ទាល់នៅឡើយ គឺសម្រាប់ពិភពលោកនេះ មិនមែនជាវាលនៃការវិនិច្ឆ័យដ៏អស្ចារ្យ
នោះទេ។

ការធានារបស់យើងចេញមកពីបទពិសោធន៍ដ៏យូរ។ Polycarp ត្រូវបានចាប់ខ្លួនដោយអ្នក
បៀតបៀននៅអាយុរបស់គាត់គឺ 86 ឆ្នាំ។ រួចគេប្រាប់គាត់ថា បើគាត់ជាមិនជឿលើព្រះ
យេស៊ូវទេ នោះគេនឹងដោះលែងគាត់។ ប៉ុន្តែ Polycarp បាននិយាយថា "តើធ្វើដូចម្តេច
អាចបោះចោលព្រះយេស៊ូវដែលផ្តល់តែផលប្រយោជន៍ដោយគ្មានគ្រោះថ្នាក់ដល់ខ្ញុំអស់រ
យៈពេល 86 ឆ្នាំ?" ដូចជាបទពិសោធន៍របស់គាត់ក្នុងការដើរជាមួយព្រះគ្រីស្ទអស់រយៈ
ពេល 86 ឆ្នាំបានផ្តល់ការធានាដល់គាត់។

ប៉ុលជាអ្នកធានា។ គាត់បាននិយាយថា៖ បំណងជាមូលហេតុដែលខ្ញុំរងទុក្ខដូចខ្ញុំដែរ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនខ្មាសឡើយ ព្រោះខ្ញុំស្គាល់អ្នកណាដែលខ្ញុំបានជឿ ហើយខ្ញុំជឿជាក់ថា គាត់អាច ការពាររហូតដល់ថ្ងៃនោះនូវអ្វីដែលខ្ញុំបានប្រគល់ឱ្យ។ (ធីម៉ូថេទី២ ១:១២) ហើយទ្រង់ក៏ មានបន្ទូលថា “ទ្រង់បានរំដោះយើងឱ្យរួចពីគ្រោះថ្នាក់ដ៏សាហាវបែបនេះ ហើយទ្រង់នឹង រំដោះយើង។ យើងបានដាក់សង្ឃឹមលើគាត់ថា គាត់នឹងរំដោះយើងម្តងទៀត™។ (II Cor 1:10)

សេចក្តីអធិប្បាយ 28 ជីវិតពិតរបស់ប៉ុល (កិច្ចការ ២៤:១៤-១៥)

ប៉ុលមិនខ្លាចការប្រមាថរបស់មនុស្សអាក្រក់ដើម្បីរក្សាជំនឿនោះទេ។ ការប្រកាសរបស់មនុស្សអាក្រក់អះអាងថាអំពើអាក្រក់គឺល្អ។ ដូច្នេះ ពួកបរិសុទ្ធដែលត្រូវជឿដោយត្រឹមត្រូវ មិនខ្លាចបណ្តាសាដោយគ្មានហេតុផលដោយមនុស្សអាក្រក់ឡើយ ។ សូមមើលសុភាសិត ២០:២។ លូសើរបានស្តាប់ថាគាត់ជាមនុស្សផិតក្បត់ ពេលគាត់ចេញពីព្រះវិហាររ៉ូម។ អ្នកកែទម្រង់ Farrel បានស្តាប់ពាក្យដែលជាផ្តែរបស់គណបក្ស Luther ។ ទុក្ខរបុគ្គលជាច្រើននៅមជ្ឈិមសម័យត្រូវបានស្តីបន្ទោសថាជាសាសនាខុសឆ្គង។ តើអ្វីទៅជាជំនឿពិតរបស់ប៉ុល?

1. ការបម្រើព្រះនៃបុព្វបុរសរបស់ពួកគេ។ (14)

ព្រះដែលអ៊ីស្រាអែលបានបម្រើពីដូនតារបស់ពួកគេអាចត្រូវបានជឿជាក់ជាមិនខាន។ ព្រះបានធ្វើឱ្យបុព្វបុរសនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលយកភស្តុតាងនៃសេចក្តីជំនឿ។ ដូចដែលយើងឃើញហេតុអ្វី 11:2 បំផ្លិតដោយវាមនុស្សចាស់បានទទួលការសរសើររបស់ពួកគេ™។ ហេតុអ្វី 12:1 ចង្អុលទៅបុព្វបុរសជាច្រើនរាប់មិនអស់ (ពួកបរិសុទ្ធនៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់) ដើម្បីទទួលភស្តុតាងដែលថាព្រះមាន ហើយបាននិយាយថា “ហេតុដូច្នេះហើយ ដោយសារយើងត្រូវបានហុំព័ទ្ធដោយពពកនៃសាក្សីយ៉ាងច្រើន” ដូច្នេះហើយ យើងក៏គួរតែធ្វើតាមជំនឿរបស់ពួកគេអំពី ពួកបរិសុទ្ធនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ យើងគួរព្យាយាមអធិស្ឋានទៅព្រះដើម្បីឆ្លើយតបនឹងការអធិស្ឋានរបស់អេលីយ៉ា។ Jm. 5:17 មានប្រសាសន៍ថា៖ ប៉ុលអេលីយ៉ាជាមនុស្សដែលមាននិស្ស័យដូចយើង ហើយគាត់បាន

អធិស្ឋានយ៉ាងភ្លៀវក្លាដើម្បីកុំឱ្យមានភ្លៀង ហើយបីឆ្នាំប្រាំមួយខែវាមិនមានភ្លៀងធ្លាក់មក លើផែនដី។ “។ ព្រះរបស់អេលីយ៉ាគឺជាព្រះរបស់ខ្ញុំ។

2. ជឿលើការសរសេរនៃក្រឹត្យវិន័យ និងពួកហោរា (14 ខ)

ក្រឹត្យវិន័យ និងពួកហោរាបានទាយពីការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ការយាងមកជា លើកដំបូងរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ចេញមកចំនួន 456 ដង ការពិតពួកគេ បានសម្រេចដូចការចាប់កំណើតរបស់ទ្រង់ និងសកម្មភាពផ្សេងទៀតរបស់ទ្រង់។ ដូចដែលយើងឃើញតែពួកគេ ការសរសេររបស់ហោរាអាចត្រូវបានគេជឿយ៉ាងពិតប្រាកដ។

3. ជឿលើការរស់ឡើងវិញ (15)

វាច្បាស់ណាស់ថាបុរសគួរតែស្លាប់ហើយគួរតែរលួយបន្ទាប់ពីស្លាប់។ ដូច្នេះ តើការ ប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញដោយរបៀបណា? ជំនឿនៃការរស់ឡើងវិញមិនមែនមកពីការ ឃើញសាកសពនោះទេ។ សេចក្តីជំនឿនៃការរស់ឡើងវិញអាចត្រូវបានយកដោយការជឿ លើព្រះ (ដោយជឿលើពាក្យរបស់គាត់ដែលជាបទគម្ពីរ) ។ ការរស់ឡើងវិញចេញពីសេចក្តីស្លាប់មិនអាចធ្វើបានដោយអំណាចរបស់មនុស្សទេ ប៉ុន្តែមានតែព្រះទេដែលអាចបង្កើត វាបាន។ ១) តើព្រះមិនអាចបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់នៅស្ថានសួគ៌ និងផែនដីដោយគ្មានអ្វីអាច ប្រោសមនុស្សស្លាប់ឱ្យរស់ឡើងវិញបានទេ? តើព្រះមិនអាចប្រោសព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទឱ្យ

រស់ឡើងវិញបានទេ? 2) តើព្រះនៃបុគ្គលភាពដ៏អស្ចារ្យដែលធ្វើឱ្យយើងកើតម្តងទៀតអាច
ប្រោសរូបកាយរបស់យើងឱ្យរស់ឡើងវិញបានទេ?

សេចក្តីអធិប្បាយ 29 សេចក្តីជំនឿ និងជីវិត (កិច្ចការ ២៤:១៤-១៦)

ប៉ូលដោយគ្មានអំពើបាបត្រូវបានចោទប្រកាន់ដោយសង្ឃជាន់ខ្ពស់របស់ជនជាតិយូដា ហើយបានស្តាប់ការចម្លើយថា បំណែកកាតូTM ដោយលោក Tertullus នៅចំពោះមុខ អភិបាល Felix។ (ខ៥) ប៉ុន្តែ គាត់មិនបានញ័រនៅកន្លែងអង្គុយនេះទេ ប៉ុន្តែគាត់បាន ប្រកាសដំណឹងល្អ។

1. សេចក្តីជំនឿ (ខ ១៤)

1) ជំនឿមានលក្ខណៈដែលមិនត្រូវរងការផ្ដើម (នៅក្នុងខទី 14 ក ការសារភាពមានន័យ ថានិយាយដោយធានានៅក្នុងការសារភាពរួម) បន្ទាប់មក ប៉ូលមិនបានរងការផ្ដើមដោយ ជឿលើមាតិកាបស់ព្រះយេស៊ូវយ៉ាងខ្លាំងដែលថាអ្នកផ្សេងទៀតបានអំពាវនាវឱ្យមាន សាសនាខុសគ្នាទេ។ មូលហេតុដែលគាត់មិនញ័រគឺដោយសារគាត់ដឹងថាមានតែព្រះ យេស៊ូវទេដែលអាចដោះស្រាយបញ្ហារបស់បុរសក្នុងចិត្តបានគ្រប់គ្រាន់។ គាត់បាន និយាយទៅកាន់សមាជិកក្រុមជំនុំក្រុងកូរិនថូសថា ប៉ុន្តែនិយាយនេះដើម្បីផលប្រយោជន៍ ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក មិនមែនដើម្បីដាក់កម្រិតលើអ្នកទេ ប៉ុន្តែដើម្បីលើកកម្ពស់សណ្តាប់ធ្នាប់ ល្អ និងដើម្បីធានាការលះបង់របស់អ្នកចំពោះព្រះអម្ចាស់។ “។ (កូរិនថូសទី១ ៧:៣៥) ជំនឿនិងការមិនសប្បាយចិត្តគឺផ្ទុយពីគ្នា។ កាលដែលយើងជឿលើព្រះយេស៊ូវអស់ពីចិត្ត ចិត្តដែលរង្វេងក៏បាត់ទៅ។ ការរង្គោះរង្គើនចិត្ត (ការសង្ស័យ) ប៉ះពាល់ដល់ជំនឿ។

2) ការបម្រើព្រះនៃបុព្វបុរស (ខ 14 កណ្តាល) សេចក្តីជំនឿរបស់ព្រះគ្រីស្ទមិនមានន័យ ថាជឿលើស្ថានភាពបណ្តោះអាសន្ននោះទេ។ ជំនឿនេះត្រូវបានគេប្រាប់ថាជារឿងពិតដល់ អ្នកដែលត្រូវធ្វើយ៉ាងពិតប្រាកដ។ ប៉ុន្តែយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ និងថ្ងៃនេះ និងជារឿងរហូត។ “។ (ហេព្រើរ ១៣:៨)

3) ការជឿដោយធ្វើតាមការសរសេរនៃក្រិស្ទវិន័យ និងព្យាករី (ខ 14 ខ) បំបែកសង្ឃឹមTMនេះ (សេចក្តីសង្ឃឹមនៃការរស់ឡើងវិញ - យោងទៅ ខ 15) អ្វីដែលត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងក្រិស្ទវិន័យ និងពួកហោរាពង្រឹងជំនឿរបស់យើង។ យើងជឿជាក់លើច្បាប់ជាប្រជាជន និងទទួលបានសុវត្ថិភាព។ បន្ទាប់មកការពិតដែលព្រះបានធានាឱ្យយើងរស់ឡើងវិញដោយច្បាប់ តើវាផ្តល់សុវត្ថិភាពដល់យើងយ៉ាងណា! មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ បុរសនោះជឿជាក់លើបុរសស្មោះត្រង់។ បន្ទាប់មក ព្យាករីនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់គឺបរិសុទ្ធនិងស្មោះត្រង់។

2. ជីវិត (ខ ១៦)

ជំនឿត្រូវបានបង្កើតឡើងលើភាពស្មោះត្រង់ដូចការលើកឡើងខាងលើ។ បន្ទាប់មកជីវិតសក្តិសមទៅវាគួរតែមានមនសិការ។ តើមនសិការមានន័យដូចម្តេច? វាគឺជាបេះដូងដែលព្យាយាមមិនទទួលយកអំពើបាបនិងមិនពិត។ ជាពិសេស សតិសម្បជញ្ញៈដើម្បីទទួលបានបទគម្ពីរគឺដូច្នេះ។ ដូចដែលបានចុះផ្សាយក្នុងកាសែតប្រចាំថ្ងៃ អ្នកបើកបររថយន្តបានបុកបុរសម្នាក់បណ្តាលឱ្យរបួសធ្ងន់ រួចរត់គេចខ្លួន ប៉ុន្តែត្រូវបានសមត្ថកិច្ចស្តីបន្ទោសមកសួរ

នាំ និងសារភាពខ្លួនឯង។ តាមពាក្យសម្តីរបស់គាត់ គាត់មិនអាចកាន់ដៃបានទេ ព្រោះ វិទ្យាសាស្ត្ររបស់គាត់បានបង្កប់ក្នុងខ្លួនគាត់។ ជាពិសេសអ្នកដែលទទួលព្រះបន្ទូលនៃបទ គម្ពីរប្រែចិត្តក្នុងមនសិការរបស់គាត់ ជំនឿរបស់គាត់កាន់តែរឹងមាំ ហើយបើកទំនាក់ទំនង ជាមួយព្រះ។ ព្រះចៅអធិរាជ Deodocius បានទទួលការដាក់ទណ្ឌកម្មដោយប៊ីស្សូព Ambrose ហើយបានយំអស់រយៈពេល 8 ខែហើយបានប្រែចិត្តពីអំពើបាបរបស់គាត់នៅ លើគ្រែចុងក្រោយរបស់គាត់គាត់ចង់ត្រូវបានឱបដោយ Ambrose ហើយបានស្លាប់នៅ ក្នុងស្តុដន់របស់គាត់។ Augustine បានសរសេរទំនុកតម្កើង 51: (ទំនុកដំកើងនៃការប្រែ ចិត្ត) នៅលើជញ្ជាំងរបស់គាត់ ហើយបានអានរយៈពេល 10 ថ្ងៃ ហើយបានប្រែចិត្ត ហើយបានចាកចេញទៅ។ ក្នុងន័យនៃការប្រែចិត្តទាំងស្រុង ប៉ុលបានមានប្រសាសន៍ថា “ពាក្យនេះគួរឱ្យទុកចិត្ត ហើយសមនឹងទទួលបានការទទួលយកយ៉ាងពេញលេញថា ព្រះ គ្រីស្ទយេស៊ូវបានយាងមកក្នុងពិភពលោក ដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សមានបាប ដែលខ្ញុំជាមេ ជាងគេ។ “។ (ធីមទី១ ១:១៥)

សេចក្តីអធិប្បាយ 30 សាសនា និងសេចក្តីសញ្ញា (កិច្ចការ 26:6-7)

H. Bavinck បាននិយាយថា “សាសនាពិតមិនមែនជាសាសនាផ្សេងទេ លើកលែងតែសេចក្តីសញ្ញា។ សាសនាពិតមានប្រភពនៃគុណធម៌របស់ព្រះអង្គដែលព្រះទ្រង់ចុះមកទាប ហើយបានទៅសួរសុខទុក្ខបុរស (ដើម្បីទទួលយកសេចក្តីសញ្ញា) ។ ចរិតលក្ខណៈនៃសាសនាពិតនេះតែងតែមាននៅមុនភាពថោកទាបរបស់មនុស្សជាតិ ហើយបន្ទាប់ពីនោះ™ ។ (De Ware religie kan daarom niets anders zijn dan een verbond, ze heft haar oorsprong in de nederbuigende goetheid, in de gnade Gods. Datkargdter draagide religie zoowel voor als na den val.- Geref. Dog. 08, J. 613: J.H. Kok ឆ្នាំ 1967 ទំព័រ 531)

បុរសនោះគ្មានលក្ខណៈសម្បត្តិនិងសិទ្ធិនិយាយអំពីព្រះឡើយ ព្រោះគាត់ជាមនុស្សមានបាប ដែលខ្វះខាត។ បន្ទាប់មកនៅពេលដែលព្រះបានទៅសួរសុខទុក្ខបុរសនោះហើយបាននិយាយថា (ទទួលយកសេចក្តីសញ្ញា) ដោយគុណធម៌នៃសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់គាត់ទីបំផុតទំនាក់ទំនងរបស់ព្រះនិងមនុស្សត្រូវបានបើកហើយទំនាក់ទំនងនៃកិច្ចសន្យាត្រូវបានបង្កើតឡើង។ នេះគឺជាទំនាក់ទំនងរវាងព្រះ និងមនុស្ស ដែលបទគម្ពីរចែង។ Bavinck បាននិយាយម្តងទៀតដូចតទៅថា “ក្នុងចំណោមមនុស្សសមហេតុផល និងសីលធម៌ (បុរស) ជីវិតដ៏ថ្លៃថ្នូរទាំងអស់ត្រូវបានខិតជិតដោយប្រភេទនៃសេចក្តីសញ្ញា។É សេចក្តីស្រឡាញ់ មិត្តភាព និងអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងទំនាក់ទំនងសង្គមទូទៅផ្សេងទៀត និងឧស្សាហកម្ម និងវិទ្យាសាស្ត្រ និងសិល្បៈត្រូវបានបង្កើតឡើង។ លើលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃកិច្ច

ព្រមព្រៀង។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ពួកគេត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយការជឿជាក់លើគ្នាទៅវិញទៅមក និងដោយគំនិតនៃសីលធម៌ និងកាតព្វកិច្ចជាច្រើនដែលត្រូវបានជូនដំណឹងជាទូទៅ។ ដូច្នេះ វាមិនមែនជារឿងគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលទេ ដែលជីវិតដ៏ផ្ទៃផ្ទៃ និងអ្នកមានបំផុតរបស់មនុស្ស ពោលគឺសាសនាមានចរិតលក្ខណៈនៃសេចក្តីសញ្ញា™។ (Geref. Dog. II. J. H. Bos, 1908, p 611: JH Kok, 1967, p 530.)

សាសនាផ្សេងទៀត លើកលែងតែគ្រិស្តសាសនា ត្រូវបានគេគោរពយ៉ាងតឹងរ៉ឹង សុទ្ធតែមានបួសគល់លើលទ្ធិធម្មជាតិ និងសាសនានិយម។ ចំពោះធម្មជាតិវិញគិតថាព្រះដែលមិននិយាយពាក្យពិត យើងមិនអាចនិយាយថាមានវត្ថុពិតនៃសាសនានោះទេ។ ជាឧទាហរណ៍ លទ្ធិខុងជឺគឺជិតស្និទ្ធនឹងលទ្ធិធម្មជាតិពេលខ្លះ ហើយនៅពេលផ្សេងទៀតវានិយាយថានៅជិតលទ្ធិនិយម។ លទ្ធិខុងជឺ មិនស្គាល់ព្រះដើម្បីនិយាយជាមួយមនុស្សទេ ហើយព្រះពុទ្ធសាសនាជាប្រភេទ Pantheism ។ វាត្រូវបានបង្ហាញដោយការពិតថាលក្ខណៈរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនាគឺជាផ្នែកមួយនៃចិត្តមនុស្ស។ ការសិក្សាសមាធិក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា គឺគ្រាន់តែជាការព្យាយាមរបស់អ្នកស្វ័យដើម្បីយល់ពីចរិតរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនា។ បើនិយាយក្នុងន័យដ៏តឹងរ៉ឹង ព្រះពុទ្ធសាសនាគ្រាន់តែជាវិធីសាស្ត្រនៃសមាធិ មនោគមវិជ្ជាប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែមិនមែនជាសាសនាដែលត្រូវបង្កើតដោយសេចក្តីសញ្ញាដើម្បីធ្វើជាមួយអ្នកដទៃនៃអត្ថិភាពផ្ទាល់ខ្លួននោះទេ។

ការដែលថា ពុទ្ធសាសនិកជាអ្នកកាន់អំណាចនោះ មិនអាចសង្ស័យបានឡើយ ដោយមើលឃើញថា តើកាណុងបាញ់ ឬភស្តុតាងរបស់ពុទ្ធសាសនិក។ ហេតុផលដែល Olgold ដែលជាវរសេនីយ៍ឯកកងទ័ពនៅអាមេរិកជឿលើព្រះពុទ្ធសាសនាមានដូចខាងក្រោម។ នោះគឺ

កាលដែលខ្លួនគាត់មានអាយុ១២ឆ្នាំ ហើយបានចូលព្រះវិហារជាមួយឪពុកម្តាយ ហើយ បានស្តាប់ពាក្យថា ឯព្រះពិតគង់នៅស្ថានសួគ៌™។ នៅក្នុងធម្មទេសនារបស់គ្រូគង្វាល។ ដោយគាត់មិនយល់ពាក្យនោះ ហើយបានសួរទៅម្តាយថា “តើព្រះពិតរបស់យើងនៅស្ថាន សួគ៌ឬ?” នោះម្តាយរបស់គាត់ក៏ឆ្លើយថា “ពិតជាត្រូវមែន”។ បន្ទាប់មកគាត់សួរថា “ចុះ អ្នកបានជួបគាត់ទេ? ពេលនោះម្តាយរបស់គាត់និយាយថា៖ ឯខ្ញុំជឿតែលើពាក្យរបស់គ្រូ គង្វាលប៉ុណ្ណោះ™។ គាត់ត្រូវបានចាប់ខ្លួនដោយការសង្ស័យសម្រាប់គាត់មិនយល់។ ទី បំផុតគាត់បានទៅប្រទេសឥណ្ឌា ដើម្បីស្រាវជ្រាវប្រភពនៃសាសនា ហើយបានស្នាក់នៅ ហើយទៅសួរសុខទុក្ខព្រះសង្ឃឈ្មោះ សូការា ពេលនោះមានការសង្ស័យអំពីព្រះហើយ សួរគាត់ថា “តើព្រះពុទ្ធនៅឯណា? តើគាត់នៅស្ថានសួគ៌ដូចព្រះគ្រីស្ទទេ? ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ មិនគង់នៅស្ថានសួគ៌ក៏ដូចផែនដីទេ តែចិត្តដែលសួរសំណួរបែបនេះគឺព្រះពុទ្ធតែប៉ុណ្ណោះ™ ។ មានដំណឹងថា អ័រហ្គោល ស្តាប់ពាក្យនេះ ជឿលើព្រះពុទ្ធសាសនា ដោយចិត្តសុវត្ថិភាព ៣។ (ទំព័រ ៧៤-៧៧) ដូចដែលយើងឃើញហើយ យើងអាចដឹងបានថា ពុទ្ធសាសនាតែង តែហូរចូលដោយស្វ័យភាព។

តាមពិតទៅ ពុទ្ធសាសនិកជនមិនប្រកាន់យកសកម្មភាពផ្សេងឡើយ ក្រៅតែពីកិច្ចប្រឹង ប្រែងឯកោ ដើម្បីយល់ពីចិត្តព្រះអង្គ។ ដោយសារតែអ័រហ្គោលមិនជឿលើព្រះនៅស្ថាន សួគ៌ខ្ពស់ជាងខ្លួនគាត់ បេះដូងរបស់គាត់ត្រូវបានហោះហើរទៅកាន់សុទិដ្ឋិនិយម ដើម្បីយក បេះដូងរបស់គាត់ជាកម្មវត្ថុនៃសាសនា។ ប៉ុន្តែព្រះគឺភាគច្រើនបំផុត។ ចិត្តមនុស្សមិនមែន ជាព្រះទេ។ ចិត្តមនុស្សខ្លួនឯងមិនស្គាល់ព្រះភាគច្រើនទេ។ មានស្ថានដើម្បីធ្វើឱ្យពួកគេ

ជឿលើព្រះរវាងព្រះ និងមនុស្ស។ គឺជាព្រះគ្រីស្ទដែលព្រះបានយាងទៅជួបបុរសនោះ ហើយបានបង្កើតសេចក្តីសញ្ញា។ ដោយសារតែ Orgold មិនស្គាល់ដំណឹងល្អបែបនេះ គាត់ត្រូវបានគេទម្លាក់ចូលទៅក្នុងសុទិដ្ឋិនិយមមិនពិត ដើម្បីមានសិទ្ធិអំណាចខាងសាសនា។ សាសនាផ្សេងទៀត លើកលែងតែគ្រិស្តសាសនា គ្មានគំនិតនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទេ ពួកគេមិនអាចគេចចេញពីសាសនាក្លែងក្លាយបានទេ។

អ្វីដែលយើងគិតសរុបគឺអាកប្បកិរិយារបស់យើងអំពីការពិតដែលថាព្រះសម្រេចកិច្ចការប្រោសលោះរបស់ទ្រង់ក្នុងសេចក្តីសញ្ញា។ ១) ដោយសារគាត់បានចាត់កូនប្រុសបង្កើតរបស់គាត់ទៅតាមសេចក្តីសញ្ញារបស់គាត់ ហើយគាត់បានសម្រេចកិច្ចការប្រោសលោះយើងរស់នៅដោយសេចក្តីជំនឿដើម្បីសម្រេចសេចក្តីសញ្ញា។ សមិទ្ធិផលនៃសេចក្តីសញ្ញាដែលទាក់ទងនឹងកិច្ចការប្រោសលោះរួមមានពរជ័យដែលទាក់ទងនឹងយើងអស់កល្បជានិច្ចក្នុងបច្ចុប្បន្នកាល អនាគត និងភាពអស់កល្បជានិច្ច។ វាជាពរជ័យដែលយើងទាមទារ។ ដូច្នេះ យើងមិនអាចជួយបានក្រៅពីការមានជំនឿ និងក្តីសង្ឃឹមចំពោះអ្នកនេះ។

យើងទទួលស្គាល់ថា ព្រឹត្តិការណ៍ដើម្បីសម្រេចសេចក្តីសញ្ញានៃការប្រោសលោះរបស់ព្រះគឺជាព្រះបន្ទូលនៃវិវរណៈរបស់ព្រះ។ ហើយយើងទទួលបានព្រះគុណដើម្បីញែកជាបរិសុទ្ធដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។ ពេត្រុសទី ២ ១:៤ មានបន្ទូលថា “តាមរយៈការដែលទ្រង់បានប្រទានដល់យើងនូវការសន្យាដ៏មានតម្លៃ និងដ៏មហិមារបស់ទ្រង់ ដើម្បីឱ្យអ្នកបានក្លាយជាអ្នកចូលរួមនៃធម្មជាតិដ៏ទេវភាព ដោយបានរួចផុតពីអំពើពុករលួយក្នុងលោកនេះ ដោយព្រោះតែអំពើបាប។ ” ពាក្យដើម្បីសម្រេចសេចក្តីសញ្ញាក្លាយទៅជាដោយ

អំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ព្រលឹងដែលជឿលើវាទទួលបានកិច្ចការនៃការញែកជាបរិសុទ្ធ។ ប៉ុន្តែអ្នកកាន់សាសនាមិនគោរពសាសនាមិនទទួលស្គាល់កាណុងដូចការសន្យាថានឹងចេញពីស្ថានសួគ៌ទេ។ ដូច្នោះហើយ ពួកអ្នកមិនជឿមិននឹកស្មានថា កាណុងបាញ់របស់ពួកគេមិននាំមកនូវអំណាចខាងវិញ្ញាណខ្លះទេ។ ជាឧទាហរណ៍ សាសនាព្រះពុទ្ធផ្ញើដូច្នេះ។

2) ការសង្គ្រោះដោយការសម្រេចនៃកិច្ចព្រមព្រៀងផ្តល់ការល្អឯលោមដល់អ្នកជឿ។ នោះគឺនៅថ្ងៃនៃទុក្ខលំបាក និងពេលនៃការល្អ ធ្វើឱ្យយើងពេញដោយឆន្ទៈដោយរីករាយ ហើយធ្វើឱ្យយើងស្ងៀមរហូតដល់ទីបញ្ចប់។ ដោយសារពរជ័យដែលរួមបញ្ចូលសេចក្តីសង្គ្រោះគឺអស្ចារ្យពេក ហើយពាក្យដែលព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថាខ្លួនគាត់គឺស្មោះត្រង់ណាស់ ហើយផងដែរនោះពួកគេដោយព្រះគ្រីស្ទក្លាយជាអាម៉ែន ហើយក្រោយមកពួកគេប្រាកដជាត្រូវបានបង្កើតឡើង។ អ្វីដែលព្រះមានបំណងគឺមិនត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរនិងគ្មានហេតុផលដែលមិនត្រូវបានរារាំងដោយព្រឹត្តិការណ៍ចៃដន្យមួយចំនួន។ ការសន្យារបស់ព្រះមិនអាស្រ័យលើលក្ខខណ្ឌមួយចំនួននៃខ្លួនយើងទេ។ វាគួរតែត្រូវបានសម្រេចដោយមានតែព្រះនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទជាចុងក្រោយ។

សេចក្តីអធិប្បាយ 31 ការផ្សាយដំណឹងល្អរបស់ប៉ុលផលអគ្រីប៉ា និងភេស្តស (កិច្ចការ ២៦: ២៤-២)

1. ចម្លើយរបស់ប៉ុលទៅនឹងពាក្យរបស់ភេស្តសដែលបាននិយាយថាគាត់ឆ្គួត។ (២៤-២៧)

ភេស្តសបាននិយាយថាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អប៉ុលបានប្រកាសថាព្រះយេស៊ូវបានរស់ឡើងវិញគឺជាការឆ្គួត។ ចម្លើយរបស់ប៉ុលចំពោះបញ្ហានេះមិនមែនជាព្រឹត្តិការណ៍របស់ព្រះយេស៊ូវមិនបានកើតឡើងនៅជ្រុងម្ខាងនោះទេ។ បើមនុស្សឆ្គួត វាត្រូវលាតត្រដាងដោយអះអាងការពិត ដើម្បីទម្លាយការពិតប្រវត្តិសាស្ត្រ។ ប៉ុន្តែការផ្សាយដំណឹងល្អរបស់ប៉ុលគឺពាក់ព័ន្ធនឹងការពិតប្រវត្តិសាស្ត្រប៉ុណ្ណោះ។ ក្នុងន័យនេះ ប៉ុលបានអះអាងថា៖ ប៉ុន្តែមិនមែនជាភេស្តសដែលពួកបំផុតទេ តែខ្ញុំនិយាយពាក្យពិតនិងសមហេតុផល។ ដ្បិតស្តេចជ្រាបរឿងទាំងនេះ ហើយខ្ញុំនិយាយចំពោះទ្រង់ដោយក្លាហាន។ ដ្បិតខ្ញុំជឿជាក់ថាគ្មានការទាំងនេះណាមួយគេចផុតពីការជូនដំណឹងរបស់គាត់ទេ ព្រោះការនេះមិនបានធ្វើនៅជ្រុងម្ខាងនោះទេ™។ ពាក្យរបស់ប៉ុលនេះគឺជាការអះអាងថាការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានដាក់លើលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃការពិតជាប្រវត្តិសាស្ត្រ។ ប៉ុលមិនបានមកដល់ដោយមានជំនឿថាព្រះគ្រីស្ទបានរស់ឡើងវិញដោយស្មានតែគាត់បានមកដល់សេចក្តីជំនឿដោយការពិតជាប្រវត្តិសាស្ត្រ។

ដូចដែលយើងឃើញហើយ ទ្រឹស្តីនៃវិបត្តិនៅកណ្តាលនៃគំនិតថ្មីៗគឺខុស។ សកម្មភាព
 របស់ព្រះយេស៊ូវមានតួអង្គគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីក្លាយជាការពិតក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ។ 1) អព្វត
 ហេតុរបស់ទ្រង់ត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅចំពោះមុខហ្វូងមនុស្ស (ជាពិសេសនៅចំពោះមុខ
 ខ្មាំងសត្រូវ) ការស្លាប់របស់គាត់ក៏បានចេញពីកណ្តាប់ដៃរបស់ខ្មាំងសត្រូវអ្នកណាដែលមិន
 អាចបដិសេធបាន។ 2) គាត់បានរស់ឡើងវិញហើយបានជួបពួកសិស្សរបស់គាត់ដោយ
 ផ្ទាល់សម្រាប់រយៈពេលដ៏យូរ 40 ថ្ងៃនិងជាច្រើនដងគាត់បានបង្ហាញខ្លួនគាត់ឱ្យពួកគេជា
 ច្រើនដង។ ដោយសារតែការពិតជាប្រវត្តិសាស្ត្រជាក់ស្តែងបែបនេះ បុរសដែលជឿលើ
 ការពិតបានប្រតិបត្តិការផ្សាយដំណឹងល្អដ៏រឹងមាំ ហើយពួកគេទទួលបានទំនុកចិត្ត។ អព្វត
 ហេតុ និងការអស្ចារ្យជាច្រើនជាមួយនឹងការផ្សាយដំណឹងល្អនេះត្រូវបានបង្ហាញ។ (ហេ.
 តាមធម្មជាតិ ពួកគេមិនអាចជួយបានក្រៅពីជឿលើវា។ ទោះជាគេបានឃើញគេ
 បៀតបៀនក្រុមជំនុំយ៉ាងនេះក៏ដោយ ក៏ពួកគេបានសង្កេតឃើញពីភាពស្មោះត្រង់របស់ពួក
 សិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវ ព្រមទាំងភាពក្លាហាន និងអំណាចរបស់ពួកគេយ៉ាងខ្លាំង។ ដូច្នេះ
 ដូចប៉ូលបាននិយាយដូច្នេះថា៖ បំផ្លិតស្តេចជ្រាបអំពីរឿងទាំងនេះ ហើយខ្ញុំនិយាយយ៉ាង
 ក្លាហានចំពោះគាត់។ ព្រោះខ្ញុំជឿជាក់ថា គ្មានអ្វីមួយណាមួយគេចផុតពីការជូនដំណឹង
 របស់គាត់ឡើយ™។

នៅពេលដែល Vestus បានប្រាប់ប៉ូលថាអ្នក ប៉ូលមានចម្លើយដើម្បីប្រឆាំងនឹងវា។ វាគឺ
 ជាការពិតដែលថាព្រឹត្តិការណ៍របស់ព្រះយេស៊ូវបានក្លាយទៅជាដោយការព្យាករណ៍របស់
 ពួកហេរា។ លោកមានប្រសាសន៍ថា៖ បំផ្លិតអគ្រីប៉ាអើយ តើអ្នកជឿលើព្យាករណ៍ឬ? ខ្ញុំ

ដឹងថាអ្នកជឿ។ “។ (ខ ២៧)។ ពាក្យរបស់ប៉ូលនេះមិនបានចង្អុលប្រាប់ការពិតថា សេចក្តីជំនឿរបស់ស្តេចអគ្រីប៉ាកំពោះការព្យាករណ៍នៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ប្រាកដជាប្រាកដនោះទេ។ មានតែគាត់ទេដែលសន្និដ្ឋានដោយធម្មជាតិថា អ្នកណាដែលជឿលើសំណេររបស់ព្យាករិ ដោយសារវាជាសាធារណៈបានទទួលស្គាល់ថាជាអំណាចនៃសេចក្តីពិត ស្តេចអគ្រីប៉ាកំអាចជឿលើវាដែរ។ ការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺជាអ្វីដែលពួកហេរោបានប្រកាស។ ដូច្នេះ ប៉ូលដើម្បីប្រកាសព្រឹត្តិការណ៍របស់ព្រះគ្រីស្ទដោយការសរសេររបស់ព្យាករិ មិនមែនជាមនុស្សឆ្គួតទេ។ ដូចដែលលោក Bavinck បាននិយាយ ការព្យាករណ៍នៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់អំពីការយាងមកជាលើកដំបូងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទចេញមកសរុបចំនួន 456 ដង (Gereformeerde Dogmatiek III 1910 p 256) ពួកគេអ្វីៗទាំងអស់ត្រូវបានសម្រេច។ ទោះបីទំនាយមួយបានសម្រេចក៏ដោយ បើវាជារឿងដែលអាចទុកចិត្តបាន ហេតុអ្វីយើងមិនអាចក្លាយជារឿងគួរឱ្យទុកចិត្តនៃការសម្រេចបាន ៤៥៦ ដង! មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណឹងទេ ចំពោះសំណេររបស់ហេរោ ជាពាក្យនៃសេចក្តីស្រលាញ់ យើងគួរជឿលើវា។ ការសរសេររបស់ព្យាករិត្រូវបានសរសេរសម្រាប់យើង។ រ៉ូម 15:4 បានមានប្រសាសន៍ថា៖ ជំនឿអ្វីដែលត្រូវបានសរសេរនៅជំនាន់មុនគឺត្រូវបានសរសេរទុកសម្រាប់ការណែនាំរបស់យើង ដើម្បីឱ្យយើងមានសេចក្តីសង្ឃឹមដោយការស្និទ្ធិ និងតាមរយៈការលើកទឹកចិត្តពីបទគម្ពីរ។ ", ពេត្រុស 1:10-12 បាននិយាយថា "ទាក់ទងនឹងសេចក្តីសង្គ្រោះនេះ ហេរោដែលបានទាយអំពីព្រះគុណដែលត្រូវជារបស់អ្នកបានស្វែងរក ហើយសួរដោយប្រុងប្រយ័ត្ន ដោយសួរថាតើមនុស្សណា ឬពេលវេលាណា

ដែលព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងពួកគេកំពុងចង្អុលបង្ហាញនៅពេលដែលគាត់បានទាយ
អំពី ការរងទុក្ខរបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងសិរីល្អជាបន្តបន្ទាប់។

វាត្រូវបានបង្ហាញដល់ពួកគេថាពួកគេមិនបម្រើខ្លួនគេទេគឺអ្នកនៅក្នុងអ្វីដែលបានប្រកាស
ប្រាប់អ្នកឥឡូវនេះតាមរយៈអ្នកដែលផ្សាយដំណឹងល្អដល់អ្នកដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ដែលបានចាត់មកពីស្ថានសួគ៌ដែលជាវត្ថុដែលទេវតាប្រាថ្នាចង់មើល។ “។ ដូចដែលការ
សរសេររបស់ពួកវាគឺជាសេចក្តីពិតនៃសេចក្តីស្រឡាញ់។ ដូច្នេះ វាជាការត្រឹមត្រូវដែល
គាត់បានជឿលើការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទដែលបានបង្ហាញដោយការសម្រេចរបស់
ពួកគេ ប៉ុន្តែមិនមែនជារឿងឆ្គួតនោះទេ។

2. ចម្លើយរបស់ប៉ុលចំពោះសំណួរដែលស្តេចអ័គ្រីប៉ាបានសម្តែងក្នុងរឿងកំប្លែង? (28-29)

អាគ្រីប៉ាដើម្បីស្តាប់ការផ្សាយដំណឹងល្អរបស់ប៉ុលបាននិយាយថា៖ ឯក្នុងពេលដ៏ខ្លីតើអ្នក
នឹងបញ្ចុះបញ្ចូលខ្ញុំឱ្យធ្វើជាគ្រីស្ទានទេ? ” ប៉ុន្តែគាត់បានឆ្លើយយ៉ាងត្រជាក់ទៅកាន់គ្រីស្ទសា
សនា។ គាត់បានមើលងាយដើម្បីក្លាយជាគ្រីស្ទាន។ ប៉ុន្តែ ប៉ុលបាននិយាយក្នុងអត្ថន័យនៃ
ការពិតដ៏សំខាន់នោះថា ឯ ហើយប៉ុលបាននិយាយថា ឯ ទោះខ្ញុំប្តូរវែង ខ្ញុំសូមថ្វាយព្រះថា
មិនត្រឹមតែអ្នកប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែអ្នកទាំងអស់ដែលជួបនៅថ្ងៃនេះក៏អាចក្លាយដូចជាខ្ញុំដែរ
លើកលែងតែច្រវាក់ទាំងនេះ។ ” (ខ២៨) ប៉ុលបានលាតត្រដាងតាមរយៈពាក្យបែបនេះ ១)
គាត់បានបើកសម្តែងអំពីសារៈសំខាន់នៃការក្លាយជាគ្រីស្ទសាសនិក។ ពាក្យរបស់គាត់
"ដូចខ្ញុំ" បានបង្ហាញពីការធានាការពិសោធន៍របស់គាត់ចំពោះសុភមង្គលរបស់គ្រីស្ទបរិស័

១១ គាត់បានជួបប្រទះនឹងការពិតដែលថា លើកលែងតែសុភមង្គលរបស់គ្រិស្តសាសនិក គ្មានសុភមង្គលដ៏អស្ចារ្យបំផុតនោះទេ។ លោកបានធានាថា អ្វីៗទាំងអស់សុទ្ធតែឥត ប្រយោជន៍ និងមានតែភាពមិនសប្បាយចិត្ត។ (ភីលីព ៣:៧-៩) ២) ការចាប់ខ្លួនត្រូវបាន គេបង្ហាញថាជារឿងលើកលែងតែសុភមង្គលដែលមនុស្សទាំងអស់គួរតែបន្ត។ ក្នុង ចំណោមពួកគ្រិស្តបរិស័ទ មានបុរសដែលមិនត្រូវធ្វើដូច្នេះ ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះ ហឫទ័យរបស់ព្រះ។

ហេតុដូច្នេះហើយ នៅទីនេះ ប៉ុល មិនបានធ្វើឱ្យរដ្ឋដែលត្រូវបានចាប់ខ្លួនជាទូទៅសម្រាប់ មនុស្សទាំងអស់នោះទេ។ សេចក្តីផ្តើមការណ៍របស់ប៉ុលតែងតែត្រូវបានបង្ហាញដូច្នេះនៅ ក្នុងភាពសក្តិសមទៅនឹងការពិត។

ប៉ុលបានអួតតែព្រះគ្រីស្ទនៅពេលណាក៏ដោយនៅគ្រប់ទីកន្លែង។ (កូរិនថូសទី១ ១:៣១, កាឡាទី ៦:១៤) ចំពោះគាត់ មានតែព្រះគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះដែលមានតម្លៃរបស់ទ្រង់។ (កូរិនថូ សទី១ ២:២) តាមន័យនេះ គាត់ចង់ឱ្យមនុស្សទាំងអស់ក្លាយដូចគាត់ វាមិនមែនជាភាព ក្រអឺតក្រទមទេ ប៉ុន្តែជាការធានាដ៏ផ្ទៃថ្នាំ។ បើគ្មានការធានាចំពោះព្រះគ្រីស្ទទេ គាត់មិន អាចក្លាយជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អបានទេ។

សេចក្តីអធិប្បាយ 32 ប៉ូល ជាអ្នកសម្រាលទុក្ខ (កិច្ចការ ២៧:២២-៤៤)

ព្រះយេស៊ូវផ្ទាល់ជាអ្នកសម្រាលទុក្ខ។ វានិយាយថាគាត់មិនកាត់ដើមត្រែងដែលមានស្នាម
ជាំហើយបិទចង្កៀងដែលកាត់បន្ថយ។ (ម៉ាថាយ ១២:២០) នេះជាពាក្យដែលបង្ហាញពី
គុណធម៌ដ៏មេត្តារបស់ទ្រង់ ក្នុងការមើលថែមនុស្សដែលវិនាសអន្តរាយ កាលដែលទ្រង់
បានឆ្លងដល់វេលាដែលទ្រង់ចេញទៅ ទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់ពួកអ្នកកាន់តាមទ្រង់ថា៖ បំរើ
ឱ្យចិត្តឯងព្រួយឡើយ។ ជឿលើព្រះ; ជឿលើខ្ញុំផងដែរ។ “។ (យ៉ូហាន ១៤:១) បំរើបាន
និយាយសេចក្តីទាំងនេះដល់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានសេចក្តីសុខក្នុងខ្ញុំ។ នៅក្នុង
ពិភពលោក អ្នកនឹងមានទុក្ខលំបាក។ ប៉ុន្តែយកបេះដូង; ខ្ញុំបានយកឈ្នះលើពិភពលោក
ហើយ™។ (យ៉ូហាន ១៦:៣៣)

សាវកប៉ូលដើម្បីប្រកាសអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទក៏ជាអ្នកសម្រាលទុក្ខដែរ។ គាត់បាននិយាយ
ក្នុងន័យថាកិច្ចបម្រើផ្សាយរបស់ទ្រង់គឺជាការងារនៃការសម្រាលទុក្ខ។ ២ កូរិនថូស ១:
៣-៦ មានប្រសាសន៍ថា ប៉ូល សូមថ្វាយព្រះពរដល់ព្រះ និងជាព្រះវរបិតានៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ជាព្រះវរបិតានៃសេចក្តីមេត្តាករុណា និងជាព្រះនៃការសម្រាលទុក្ខ
គ្រប់យ៉ាង ដែលទ្រង់សម្រាលទុក្ខយើងក្នុងគ្រប់ទាំងទុក្ខលំបាករបស់យើង ដើម្បីឱ្យយើង
អាចសម្រាលទុក្ខអស់អ្នកដែល ស្ថិតក្នុងទុក្ខលំបាកណាមួយ ដោយមានការសម្រាលទុក្ខ
ដែលយើងខ្លួនឯងត្រូវបានសម្រាលទុក្ខដោយព្រះ។

ដោយសារយើងរួមចំណែកជាបរិបូរក្នុងការរងទុក្ខរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដូច្នេះយើងក៏រួមចំណែក
ក្នុងការសម្រាលទុក្ខជាបរិបូរតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទដែរ។ ប្រសិនបើយើងមានទុក្ខលំបាក

នោះគឺជាការសម្រាលទុក្ខនិងការសង្គ្រោះរបស់អ្នក ហើយប្រសិនបើយើងទទួលបានការសម្រាលទុក្ខ នោះគឺសម្រាប់ការល្អឯមួយរបស់អ្នក ដែលអ្នកមានពេលអ្នកស្ម័គ្រចិត្តនឹងការរងទុក្ខដូចគ្នាដែលយើងរងទុក្ខដោយអត់ធ្មត់™។ ក្នុងចំណោមពាក្យនេះមានពាក្យថា "ការល្អឯម" ។ គាត់បាននិយាយម្តងទៀតថា “លើកទឹកចិត្តអ្នកដែលមានចិត្តទន់ខ្សោយ ជួយអ្នកទន់ខ្សោយ អត់ធ្មត់ជាមួយពួកគេទាំងអស់គ្នា”។ (១ថែសូ. ៥:១៤ ខ)

1. ភាពចាំបាច់នៃការល្អឯម

ថ្វីត្បិតតែគាត់ជាបុរសខ្លាំងក៏ដោយ ពេលខ្លះនៅពេលដែលគាត់ត្រូវបានធ្លាក់ចុះ និងត្រូវបានទម្លាក់ចុះមក មហាជនជាច្រើនដើម្បីទទួលបានការដឹកនាំរបស់គាត់គួរតែត្រូវបរាជ័យជាមួយគ្នា។ ការល្អឯមគឺជាឱសថដ៏ល្អដើម្បីសង្គ្រោះការខកចិត្ត។

ទោះបីជាលោក Luther គឺជាអ្នកដឹកនាំដ៏ធំនៃកំណែទម្រង់ក៏ដោយ ពេលខ្លះគាត់មានការខកចិត្ត និងបាត់បង់ភាពរីករាយ។ ថ្ងៃមួយសម្រាប់គាត់ក៏ខកចិត្តដែរ គាត់ព្យាយាមចេញទៅក្រៅ ដើម្បីស្តារភាពរីករាយឡើងវិញ ពេលគាត់ត្រឡប់មកពីទីនោះវិញ គាត់នៅតែមានអារម្មណ៍កម្លោះក្រមុំ និងអាកប្បកិរិយាមិនសប្បាយចិត្ត ប្រពន្ធរបស់គាត់ Katherine von Bora ត្រូវបានពាក់ក្រណាត់ជញ្ជក់ឈាម ហើយអង្គុយនៅទីនោះ។ វាគឺជាអាកប្បកិរិយាដែលនាងបានយកក្នុងអត្ថន័យដើម្បីប្រយ័ត្ននឹងការខកចិត្តរបស់ Luther ។ វាមានន័យថា នាងបានចោទប្រកាន់ថា សម្រាប់ព្រះរបស់ Luther បានស្តាប់នោះ Luther មានការខកចិត្ត។ បន្ទាប់មក លូសើវបាននិយាយថា “ព្រះមិនដែលស្តាប់

ឡើយ”។ ហើយទទួលបានថាមពលដ៏អស្ចារ្យ។ ការល្អឯលោមមិនគួរកើតចេញពីមនុស្ស
អស្ចារ្យតែម្នាក់ជាដាច់ខាត មនុស្សទន់ខ្សោយក៏អាចធ្វើវាបានដែរ។ Campbell Morgan
គឺជាគ្រូអធិប្បាយដ៏អស្ចារ្យម្នាក់ដែលមានឥទ្ធិពលលើព្រះគុណដល់ពិភពលោក អ្នកល្អ
លោមរបស់គាត់គឺជាប្រពន្ធរបស់គាត់។ កូនប្រុសរបស់គាត់ឈ្មោះ Howard បាន
និយាយថា ម្តាយរបស់គាត់គឺជាគ្រូអធិប្បាយដ៏ល្អ (វាមានន័យថាគាត់ជាអ្នកជួយ
សម្រាលទុក្ខបានល្អ)។ ថាមពលដ៏អស្ចារ្យចេញពីការល្អឯលោមដឹកក្តៅ។ ដូច្នេះ បទ
គម្ពីរបង្រៀនពីតម្រូវការនៃការសម្រាលទុក្ខជាច្រើននៅក្នុងក្រុមជំនុំ។ កិច្ចការ 16:40
មានប្រសាសន៍ថា៖ ឯដូច្នេះ គេក៏ចេញពីគុកទៅសួរសុខទុក្ខលីខា។ លុះបានឃើញបងប្អូន
ហើយក៏លើកទឹកចិត្តពួកគេចេញទៅ™។ ភីលីព 2:19 មានប្រសាសន៍ថា៖ ឯខ្ញុំសង្ឃឹម
លើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូថា នឹងចាត់វិធីម្នាក់អ្នកក្នុងពេលឆាប់ៗ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំទទួល
ដំណឹងពីអ្នករាល់គ្នាដែរ™។ Col 4:11 មានប្រសាសន៍ថា៖ ឯហើយលោកយេស៊ូដែល
ហៅថាហូស្តូស។

នេះជាបុរសតែម្នាក់គត់ដែលកាត់ស្បែកក្នុងចំណោមអ្នករួមការងាររបស់ខ្ញុំសម្រាប់នគរ
ព្រះ ហើយពួកគេបានសម្រាលទុក្ខខ្ញុំ™។ ខ្ញុំថេស។ 4:18 មានប្រសាសន៍ថា៖ ឯដូច្នេះ
លើកទឹកចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមកដោយពាក្យទាំងនេះ™។ សម្រាប់ក្រុមជំនុំនៅលើព្រះវិហារ
ស្ថិតនៅក្នុងទុក្ខលំបាក ការសម្រាលទុក្ខពិតជាប្រភពដែលក្រុមជំនុំទទួលអំណាច។

2. ប្រភពនៃការល្អឯលោមពិតប្រាកដ

នៅតាមផ្លូវដែលប៉ូលបានបញ្ជូនទៅកាន់ទីក្រុងរ៉ូម គាត់បានលួងចិត្តអ្នកដំណើរដែលវេទនា
ទាំងអស់នៅសមុទ្រមេឌីទែរ៉ាណេ។ តើគាត់ទទួលបានអំណាចបែបនេះពីអ្វីដើម្បីលួង
លោមអ្នកដទៃ? គាត់បានទទួលអំណាចចេញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

លោកមានប្រសាសន៍ទៅកាន់ហ្វូងមនុស្សដែលពិបាកចិត្តនៅផ្លូវបំបែកនៃជីវិត និងសេចក្តី
ស្លាប់ថា ឯឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមដាស់តឿនអ្នករាល់គ្នាឱ្យយកចិត្តទុកដាក់ ដ្បិតក្នុងចំណោមអ្នក
រាល់គ្នានឹងមិនមានការបាត់បង់ជីវិតឡើយ គឺមានតែសំពៅប៉ុណ្ណោះ។ នៅយប់នេះ មាន
ទេវតារបស់ព្រះមួយរូបមកឈរនៅចំពោះមុខខ្ញុំ ហើយគាត់និយាយថា៖ «ប៉ូលកុំខ្លាចអី!
អ្នកត្រូវតែឈរនៅមុខសេសសារ។ ហើយមើលចុះ ព្រះបានប្រទានឱ្យអ្នករាល់គ្នាអស់អ្នក
ដែលជិះទូកជាមួយអ្នក™។ ដូច្នេះ ចូរយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះអ្នករាល់គ្នា ដ្បិតខ្ញុំមានជំនឿ
លើព្រះថា វានឹងដូចដែលខ្ញុំបានប្រាប់។ ប៉ុន្តែយើងត្រូវតែរត់ជាន់លើកោះមួយចំនួន™។
(២២-២៦) គាត់បានក្រឡេកមើលក្តីសង្ឃឹមរបស់បុរសដែលជិះក្នុងសំពៅយ៉ាងច្បាស់
ហើយបានដឹកនាំពួកគេ។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលចេញមកពីព្រះសព្វថ្ងៃនេះ គឺជាបទគ
ម្ពីរ។ គម្ពីរធ្វើឱ្យយើងមើលទៅបញ្ហាមនុស្ស និងបញ្ហានៃសកលលោកយ៉ាងច្បាស់។
ដូច្នេះ រ៉ូម 5:14 មានបន្ទូលថា ឯ ប៉ុន្តែសេចក្តីស្លាប់បានសោយរាជ្យពីអ័ដាមដល់ម៉ូសេ សូ
ម្បីតែលើអ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាបមិនដូចការរំលងរបស់អ័ដាម ដែលជាប្រភេទនៃអ្នក
ដែលនឹងមកដល់™។

1) ហេតុផលដែលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះត្រូវបានសរសេរ មិនមែនសម្រាប់តែបុព្វបុរស
ហោរា និងសាវ័កខ្លួនឯងប៉ុណ្ណោះដែលសរសេរចុះនោះទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់វិវរណៈសម្រាប់

មនុស្សជាតិទាំងអស់។ ដូច្នេះ អ្នកអានគម្ពីរគួរដឹងការពិតថាជាពាក្យសម្រាប់ខ្លួនឯង។ A. Kuyper ដែលជាអ្នកទ្រឹស្តីកាល់វីនម្នាក់ក្នុងចំណោមបីនាក់បាននិយាយទៅកាន់បទគម្ពីរថា “កាលដែលខ្ញុំអានបទគម្ពីរ។ ព្រះបន្ទូលនេះមិនមែនជាពាក្យចាស់ដែលលោកម៉ូសេ និងសាវកយ៉ូហានបានប្រទានមកនោះទេ ប៉ុន្តែជាពាក្យដែលព្រះប្រទានដល់ខ្ញុំឥឡូវនេះ™។ នោះជាពាក្យត្រឹមត្រូវ។

2) ហេតុផលមួយទៀតដែលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ត្រូវបានសរសេរគឺដើម្បីផ្ទេរវាទៅមនុស្សជំនាន់ក្រោយយ៉ាងច្បាស់។ ប្រសិនបើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះត្រូវបានសរសេរប៉ុន្តែត្រូវបានផ្ទេរទៅដោយទំនៀមទម្លាប់ផ្ទាល់មាត់ នោះអ្វីៗភាគច្រើនប្រហែលជាត្រូវបានកាត់បន្ថយមកលើយើង។ ដូចដែល Grosheide បាននិយាយ ការពិតដែលថាព្រះបានសរសេរព្រះបន្ទូលគឺដើម្បីប្រយុទ្ធជាមួយពិភពលោក។ នោះគឺសម្រាប់បុរសនៃពិភពលោកមានចរិតនៃអំពើបាបដែលផ្ទេរពាក្យខុសនោះការពិតគួរតែត្រូវបានផ្ទេរដោយប្រពៃណីតាមរយៈការសរសេរសូម្បីតែ។ សម្រាប់ការកត់ត្រានៃបទគម្ពីរត្រូវបានបំផុសគំនិត គ្មានកំហុសអ្វីឡើយ ។ ដូច្នេះ លោកយេស៊ូមានប្រសាសន៍ថា៖ ប្រសិនបើគាត់ហៅពួកគេថាជាព្រះដែលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានមក è ហើយបទគម្ពីរមិនអាចបំបែកបានឡើយ™។ (យ៉ូហាន ១០:៣៥)

ព្រះបន្ទូលនៃព្រះដែលបានកត់ទុកយ៉ាងពិតប្រាកដ ផ្តល់នូវសេចក្តីសង្ឃឹមដ៏អស់កល្បដល់យើង។

យើងអាចទទួលបានការសម្រាលទុក្ខនិងអំណាចក្នុងពិភពលោកដើម្បីមានទុក្ខលំបាកជាច្រើន។ Moody ក៏ធ្លាប់ជួបប្រទះនឹងព្រឹត្តិការណ៍ស្លាប់ស្ទើរតែសម្រាប់កប៉ាល់ដ៏អាក្រក់ផងដែរ។ បន្ទាប់មក គាត់បានទទួលការសម្រាលទុក្ខ និងអំណាចតាមរយៈព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។ ពីទីក្រុងឡុងដ៍ មកលឿដោយសារមានអំពូច្រើន ទីបំផុតបានជួបថ្ងៃល្អ ត្រឡប់មកអាមេរិកវិញ ស្នាក់នៅលើមហាសមុទ្រអាត្លង់ទិករយៈពេល 3 ថ្ងៃ គាត់បានចំណាយអារម្មណ៍ដើម្បីផ្ដេងអំណរគុណដល់ព្រះ។ រំពេចនោះក៏មានសំឡេងខ្លាំងថាកប៉ាល់ត្រូវបានបុកលើថ្មប៉ប្រះទឹក។ ក្រោយពីកូនគាត់ឡើងលើនាវា គាត់បានប្រាប់ថា កប៉ាល់កំពុងលិចក្នុងទឹក។ បន្ទាប់មក ខណៈដែល Moody បានចេញទៅលើនាវា អ្នកដំណើរចំនួន ៧០០ នាក់ត្រូវបានញាប់ញ័រជាខ្លាំងចំពោះភាពភ័យរន្ធត់។ បុរសពីរនាក់ខ្លះបានព្យាយាមធ្វើអត្តឃាត មុនពេលពួកគេលង់ទឹកទៅក្នុងទឹក បន្ទាប់មក Moody បានប្រមូលអ្នកដំណើរទាំងអស់ ហើយចាប់ផ្ដើមការប្រជុំអធិស្ឋាន ហើយបន្ទាប់មកអានទំនុកតម្កើង ជំពូកទី 91 គាត់មានការចាប់អារម្មណ៍ជាពិសេសចំពោះខទី 11 បំផ្លិតគាត់នឹងបញ្ហាពួកទេវតារបស់គាត់អំពីអ្នក ការពារអ្នកតាមគ្រប់មធ្យោបាយរបស់អ្នក” ។ នៅក្នុងបេះដូងរបស់គាត់។ ដោយសារគាត់មិនមានបេះដូងដ៏អាក្រក់ណាមួយដែលគាត់បានដេកលក់នោះទេ គាត់បានជួបប្រទះនឹងការគេងជ្រៅជាលើកដំបូងក្នុងជីវិតរបស់គាត់ទាំងមូល។ មួយរយៈក្រោយមក កប៉ាល់ Lake Huron បានបង្ហាញខ្លួន ហើយបានបញ្ជូនពួកគេ អ្នកដំណើរនៃកប៉ាល់ (Superior ship) បានមកដល់អាមេរិកដោយសុវត្ថិភាព។

តើ Moody ទទួលបានការល្អឯមាម និងភាពក្លាហានមកពីណា? ជាការពិតណាស់ វាចេញមកពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

សេចក្តីអធិប្បាយ 33 សេរីភាពក្នុងការចាប់ខ្លួនប៉ុល (កិច្ចការ 28:30-31)

ទោះបីជាសាវកប៉ុលត្រូវបានទាញទៅក្នុងរ៉ូម ហើយត្រូវបានជាប់គុកក៏ដោយ តាមពិត គាត់មានសេរីភាពពិតប្រាកដនៅទីនោះ។ រស់នៅសម្រាប់តែព្រះយេស៊ូវ យើងអាច រីករាយនឹងសុភមង្គលដោយឥតគិតថ្លៃនៅគ្រប់ទីកន្លែង។ សូមមើល យ៉ូហាន ៨:៣១-៣២។

1. គាត់បានកំសាន្តមនុស្សទាំងអស់នៅផ្ទះជួលរបស់គាត់។

ដូចយើងឃើញនៅក្នុង ខទី ៣៨ ប៉ុលបានស្នាក់នៅផ្ទះជួលរបស់គាត់ គាត់ត្រូវបានមន្ត្រី ម៉ាំងមើលថែនៅផ្ទះគាត់។ បន្ទាប់មកសេរីភាពរបស់គាត់ត្រូវបានកំណត់។ ទោះជាប៉ុល ជាប់ក្នុងបរិយាកាសបែបនេះក៏ដោយ គាត់បានទទួលមនុស្សទាំងអស់ឲ្យមកលេងខ្លួនគាត់។ នៅទីនេះ ពាក្យថា "ស្វាគមន៍" (ἀπεδέχeto) ចង្អុលទៅការពិត ដើម្បីកម្សាន្តដោយ សេចក្តីសប្បុរស និងសេចក្តីស្រឡាញ់។ សេចក្តីសប្បុរស និងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់គាត់ មិនមែនជាទម្រង់នៃការគួរសមទេ ប៉ុន្តែជាវត្ថុដែលស្រឡាញ់ចេញពីចិត្តរបស់គាត់។ ចិត្ត របស់ពួកបរិសុទ្ធដែលបានចូលរួមក្នុងការរងទុក្ខរបស់ព្រះអម្ចាស់គឺមានច្រើន ហើយកាន់ តែជ្រៅ។ ការផ្លាស់ប្តូរនៃសេចក្តីស្រឡាញ់នៅក្នុងគាត់នឹងមានសេរីភាពនិងកាត់ផ្តាច់ខ្សែ សង្វាក់នៃ egoism សាច់ឈាម។

2. គាត់បានប្រកាសអំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងក្លាហាន។

នៅពេលអ្នកជឿព្យាបាលរូបកាយ និងស្វែងរកសន្តិភាព ពួកគេត្រូវបានទម្លាក់ទៅក្នុងស្ថានភាពកំសាក។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើគាត់ចូលទៅក្នុងភ្លើងនៃការរងទុក្ខ គាត់នឹងទទួលបានទំនុកចិត្តចំពោះដំណឹងល្អ។ សេចក្តីក្លាហានមិនបានចេញពីសេចក្តីសុខទេ តែជាព្រះគុណរបស់ព្រះដែលទទួលបានក្នុងទីនៃទុក្ខ។ សំបុត្ររបស់ប៉ូល (អេភេសូរ ភីលីពី កូល៉ូស និងភីលេម៉ូន) ដែលសរសើរការរងទុក្ខ លើកទឹកចិត្តឱ្យមានអំណរ និងលំហូរនៃក្តីសង្ឃឹម ត្រូវបានសរសេរទៅកាន់ផ្ទះជួលក្នុងទីក្រុងរ៉ូម។

3. គ្មាននរណាម្នាក់ហាមឃាត់

សកម្មភាពរបស់ពួកបរិសុទ្ធក្នុងការទទួលយកការសាកល្បងសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទ ជាជាងសរសើរការកាត់ក្តីក៏មិនអាចគ្រប់គ្រងបានដែរដោយការសហការរបស់មនុស្សជាតិទាំងអស់។ ពួកបរិសុទ្ធបែបនេះមានចំណែកដ៏សំខាន់ក្នុងការរងទុក្ខនិងទុក្ខវេទនា ។ អារក្សដឹងការពិតនេះមិនអាចធ្វើបាបពួកបរិសុទ្ធបែបនេះបានទេ។

[ចប់ ធម្មទេសនា ដោយ បណ្ឌិត យុន ស៊ុន ផាក]

Soli Gloria Dei

